

IGLICE

GODINA XVII. I OSIJEK I VELJAČA 2011. I broj

27

TEMA broja
VOLONTERI
str. 8. 9.

ISSN 1332-406

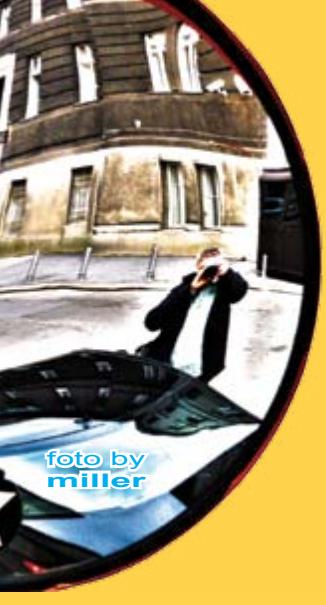
MATURANTI govore

Najdraže su izreke naših roditelja:

- Pamet u glavu!
- Vidjet ćes kako je to kad jednom budeš roditelj.
- Kada se vidimo?
- Dao Bog da imate djecu kao što ste vi!
- Već sam ti sto puta rekla...

- Nema tih para koje ti ne možeš potrošiti!
- Smiješ ti nešto i raditi, osim što si na Facebooku!
- Jadan onaj za kojeg se ti udaš!

str. 28. 29. 44.

**U i oko
škole,
okom
kamere**

Profesori:
rad,
edukacija,
druženje.

Gdje je što?

Školska svakodnevica

- 2 Okom kamere
- 5 Lidrano
- 6 Sajam udžbenika
- 7 Izložba školskih listova
- 8 Tema broja - Volonteri
- 10 Zašto Medicinska
- 12 Državna matura
- 17 Igličarenje
- 24 Pravilnik o ocjenjivanju
- 28 Maturanti govore
- 35 Čime se u slobodno vrijeme bave naši profesori
- 36 Kantina
- 39 Fotostrip
- 43 Koje markice se nose u školi - istražujemo
- 51 Filmska družina
- 58 Vaše brige osobno
- 70 Dežurni učenik
- 71 Tramvajske priče
- 78 Lidrano 2011.

Kolumna

- 4 Vrijeme je na našoj strani

Obitelji

- 20 Dome, slatki dome
- 22 Škola za roditelje
- 44 Promicnje dječijih prava

Znana lica

- 14 Jura
- 15 Nove profesorske snage
- 19 Moja abeceda
- 26 Maturanti - odlikaši
- 30 Bivši učenici
- 32 Hobi učenika
- 33 Tin Užar
- 34 Ravnateljica

Znanost i zdravlje

- 48 Svemir
- 50 Eko kutak
- 47 Idoli kod mladih

Kultura i umjetnost

- 52 Kazalište
- 62 Poezija
- 63 Strip
- 72 Dnevnik
- 74 Putopis
- 76 Roman
- 79 Slike u boji

Sport

- 53 Naši sportaši
- 56 Sport-rezultati

Zabava

- 60 Top 10
- 65 Kakav ste srednjoškolac
- 66 Mudrosti i biseri
- 67 Spoji-Oglasni-Zašto/zato
- 68 Kviz
- 69 Humor

Lica s naslovnice
Maturanti govore

Na zadnjoj stranici
H D R
- prijatelji putuju zajedno

Novinari Iglica

Najdraži čitatelji,

teško mi je bilo i pomisliti biti urednica Iglica, nakon dosadašnjih toliko uspješnih urednika i urednica. Ipak, došla sam na to mjesto, prihvaćajući izazov.

„Nitko ne zna što može , dok ne pokuša.“ Pubilije Sirus

Sada vam ponosno iznosim kroz što vas vodimo u jedva dočekanom 27. broju Iglica, tradicionalno, veselom i šarenom.

U ovom broju možete čitati o volonterima, o tome što govore roditelji i učenici. Predstavljamo i novine u Pravilniku o ocjenjivanju i ono što dosada nismo, literarne uratke naših učenika.

Znam da poezija i proza nisu za školski list, ali i to su kreativni uratci naših učenika, koje nigdje drugdje ne objavljujemo.

„Sve je u stavu. Mislite li da možete - ili mislite da ne možete - u pravu ste!“ - Henry Ford

Popraćen osmijehom pozdrav,

Vedrana Vučnovac, 2.s1

IMPRESSUM

Iglice
Godina XVII, Broj 27, veljača 2011.

Osnivač i izdavač:
Medicinska škola Osijek

Grafički urednik:
Damir Miler, prof.

Novinari:
Vedrana Vučnovac, Karlo Cvetković, Sven Bogdan, Martina Štigler, Barbara Brdarčić, Marina Leko, Ana Ciraki, Vesna Bačvanin, Adriana Lukić, Mia Reljan, Karla Mudri, Valentina Majher, Ivana Zoraja, Sebastian Šimić-Polić, Mirna Markulić, Ivana Raković, Dora Penić, Viktorija Kovač, Dino Hadžikan, Marija Martinović, Josip Ivanda, Vanja Plavić, Dona Čirić, Dragana Cubra, Klara Đuriški, Marina Novak,

Pomoćnice glavnog urednika:
Tihana Lubina, prof.
Marina Štigler, 2.p

Učenica urednica:
Vedrana Vučnovac, 2.s1

Adresa:
Vukovarska 209, 31000 Osijek
Telefon: 031/540-200
Fax: 031/540-215
E-mail: ss-osijek-506@skole.htnet.hr

Za školu:
Ravnateljica: dr.sc. Nada Prič, prof.

Glavni urednik:
Dragutin Podraza, prof.

Simona Milković, Martina Tutić, Andrea Lovaš, Jelena Stranić, Ana Dokoza, Dorođea Blagus, Valentina Plazibat, Ana-Marija Bradač, Martina Gejlić, Martina Misbrener, Ana Bertić, Katarina Čepčik, Marija Jurinla, Jan Liška, Ivan Sudar

Lektorice:
Đurđica Radić, prof.
Marina Pilj Tomić, prof.

Fotografije:
Damir Miler, prof.
Tea Omerbašić, 2.z
Marina Novak, 4.s2

Naklada:
800 primjeraka

Tisk:
Grafika d.o.o. Osijek

VRIJEME JE NA NAŠOJ STRANI

Skica za jedan curriculum vitae

**Mi (ne)znamo da
(ne)znamo**

Možda ne znam kamo idem, zato znam gdje sam bio. Dobro znam da ništa ne znam, ali znam što ne bih smio... pjeva rock sastav *Mentalna higijena*, iz Valpova, u svom, sada već poznatom hitu, *Vrijeme je na našoj strani*. Ovim mladim buntovnicima, među kojima je i autor ovog članka, spočitava se neiskustvo. Novim naraštajima se govori da sami ne znaju da ne znaju i što žele. Ipak, prirodni primjeri pokazuju da će mladost, svojim ogromnim entuzijazmom, pokrenuti stvari, donijeti novo, promjene.

Ali, koliko god mladi rade glu-
posti, imaju kočnice. Vidimo da nešto ne klapa u našoj Lijepoj,
koja je postala, prema izvru-
tom sloganu našeg turizma,
mala zemlja velikih lopova.

Lopovluk se ne može pripisati mladima, neiskusnima, nego su nas u gabulu doveli oni, koji su obećavali promjene i boljitet. Tako, bivši premijer, još se uvi-
jek igra popularne dječje igre, skrivača ili *Tko lovu, slike, sa-
tove nije skrio, magarac ga bio!*

Guinnessova knjiga rekorda

ulazak 2013. ili 2014. Spočitava-
vaju nam korupciju, iako su u suradnju s našim političarima, *zamračili sivu lov* i skrili ju u europskim bankama.

Hrvatska je već u knjizi re-
korda po dužini predpri-
stupnih pregovora. Nije pro-
blem što nas tamo vode naši *mudri i iskusni* političari, nego što i u ovom slučaju nismo gos-
podari svoje subbine. Iz uljude-
ne Europe, prvo su nam ponudi-
li termin 2007., a sada europski činovnici, pokazujući svoje staro imperijalističko, podmu-
klo i licemjerno lice, najavljuju

naše rukometare na primjer. Ravnopravno se nosimo s ve-
likim svjetskim ekipama, a da smo čak i bolji od mnogih, če-
sto i najbolji, potvrđuju obitelji Vlašić i Kostelić.

Terorizam nema granica

Terorizam je babaroga od koje se trese globalni ka-
pitalizam. Bogatstva su svjetski moćnici stekli gazići sva ljud-
ska i vjerska prava, pojedinaca i cijelih naroda.

Ipak, recesije nema kada se trudom i radom postižu odlični sportski rezultati. Pogledajte

Arapski svijet se trese. Vječno

vrući pijesak ispod kojeg leži sila današnje civilizacije, nafta, opominje. Bogatstvom barataju, uglavnom nemoralno stičenim milijunima, političari sumnjivog karaktera. Iznenaduje količina moralne izopačenosti deklariranih islamista, katolika, fundamentalista, terorista... Mladima, neiskusnima, siromašnima, neravnopravnima, nezaposlenima, svega je dosta, sa velikim d.

Ponuda za bolje sutra

Sve nam je crno i loše, čak nam objašnjavaju da je pesimizam normalna stvar i da je dobro što smo meteoropati, jer nam tako nude spas u bezbroj farmaceutskih pripravaka, najčešće antidepresiva. Te ponude najviše i gledamo na TV-u, u reklamama, uz simbolično, ironično i sarkastično ispiranje WC školjke. A za one dane u mjesecu, koristite samo naše uloške, jer i oni znaju s kim vi bankarite! Pri tom ćete morati obavezno provjeriti uputu o uporabi, indikacijama i nuspojavama kod svog liječnika ili ljekarnika.

Svoje probleme trebamo riješiti sami zbog sebe, ali opet, kako kažu u reklami, za sretnu kombinaciju lijekova: za upute o uporabi i nuspojavama treba upitati svog liječnika ili ljekarnika. Važno je nikada ne očekivati nešto nerealno od *europске magle*. A ponuda za bolje sutra, uskoro ćete imati koliko želite, dolaze izbori. Novi izbori, stari ljudi.

Zato, navalili narode, izaberili nova lica, jer opet ćeš pogriješiti, sigurno.

Bilo kako bilo, pametnima dosta.

Lidrano 2010. - Šibenik

Recitacije, monolozi, literarne čarolije, dramski pokreti, radijska emisija, film... sve vam je to Lidrano. Državna smotra prošle je godine održana u Šibeniku.

Sve što smo vidjeli, bilo je zanimljivo. Nešto nam se svidjelo, nešto ne. Vidjeli smo da ono što mi radimo nije loše. Ma što loše? Dobro mi to recitiramo, snimamo, a zapravo se igramo.

Kako je Lidrano smotra, više ne moramo gristi nokte, jer svi smo mi državni pobednici i nema više ispadanja.

Čast naše škole u Šibeniku je branila, ne baš malobrojna, jako hvaljena ekipa.

Prvo je Antonela Matijević, naša morska vila, šarmirala svojom interpretacijom.

Mia Vukadin svake godine sudjeluje na državnoj smotri pa je možemo nazvati Cesaricom. U društvu s Mati Idom Mikulić predstavila je i radijsku emisiju mentorice i profesorice Marine Pilj-Tomić. I, napokon, mi, mlađi filmaši, Mirko Šajkunić, Srđan Važić i moja malenkost, pokazali smo svoje filmsko umijeće. Naši poletni mentori, ekipa puna šale i veselih pričica, uvijek spremna pomoći, bila je u sastavu: Marina Pilj-Tomić, Vesna Kasač, Tihana Lubina, Đurđica Radić. Sve ih je predvodila legenda naše milorubivo, ali u cijeloj gužvi, naš

LiDraNovci sretno! Nastavak na stranici 68

je Mirko neoprezno uganuo nogu. Umotavali smo ga u razne plahte, a on je kukao kako neće moći sudjelovati u važnom plesu nakon povratka u Medicinsku.

Vidite, nije loše biti Lidranovac. Zapravo, lijepo je biti Lidranovac.

Lidrano je kreativna grozница od koje se ne moraš lječiti, za koju ne postoji sirup ili tabletica. To je jedna fina bolest, koja udara u centre za ponos. Utječe na rast, jer povećava osjećaj važnosti i donosi čovjeka u jedno fino stanje, zvanog „Ništa mi neće ovi dan pokvariti“.

I dugo još hodaš po školi kao paun. Zauvijek će u sjećanju ostati divne fotke i uspomene na šibenske kale, katedralu, sunčana jutra i bučne noći.

Za svakoga ponešto

Velika šarena gužva u holu naše crvene zgrade. To vam je prva slika sajma udžbenika, koji se svake godine, prvi ponedjeljka događa već 15 godina.

Udžbenici su, kao i knjige, u ovo recesjsko doba, vrlo skupi i svaka obitelj želi što više uštedjeti. Idealna prilika kako kupiti jeftinije udžbenike za novu školsku godinu, je naš tradicionalni sajam polovnih udžbenika.

Da bi kupili polovne udžbenike, ne morate ići na sajam polovnih automobila na Čepinsku, u Tvrđu na sajam antikvita niti davati besplatne male oglase. To sve možete elegančno učiniti u našoj uređenoj školi, uz ugodno druženje.

Neki su uspjeli kupiti gotovo sve knjige, a neki se, pak, nisu pokušali ni potruditi. Oni misle da im njihovi starci mogu sve

ŠTO KAŽU RODITELJI, SADAŠNJI I BIVŠI UČENICI

Blaženka Malešević, majka učenice 1. razreda

Ivan Romić Jorgić, učenik 1.s1 razreda

- Recesija nas je pogodila i svaka niža cijena je zadovoljavajuća. Knjige smo što nismo kupili, još malo obilazimo. Vjerujem da ćemo sve dobro ovde rješiti. Ovakva se okupljanja svakako ne smiju propustiti.

Mia Reljan, učenica 2.p razreda

- Jako sam zadovoljna, jer sam gotovo sve uspjela kupiti. Trebam još samo četiri knjige. Svi traže čitanke za hrvatski jezik, ali se one uglavnom ne prodaju, jer ih svi čuvaju za državnu maturu. Rijetki su oni koji su sve knjige kupili u knjižari.

Nada Čado, majka učenice 2.s2 razreda

- Kupovanje knjiga baš mi i nije neka zabava, ali što se mora, mora se. Velika je gužva pa još ne vidim kakav je izbor. Još trebam sve izračunati da vidim što mi se isplati.

Sven Hosinović, bivši maturant

- Pozdravljam ovu akciju, koja se savršeno uklapa u naše životne prilike. Nade se ponešto za svakoga. Sajam još nije ni počeo, a već sam našla dvije knjige s popisa. Ako sve ne nademo, kupit ćemo novo, ali ipak smo prošli jeftinije.

Najbolji školski listovi

Iove je godine u Medicinskoj školi Osijek otvorena izložba najboljih školskih listova s državne smotre Lidrano. Na izložbi je predstavljeno 20 listova osnovnih i 15 listova srednjih škola.

- Kroz tjedan dana, zaljubljenici u novinarsku pisani riječ mogu vidjeti najbolje školske listove Hrvatske, koje smo prikupili na tek završenoj smotri u Šibeniku, rekao nam je profesor Dragutin Podraza. Zahvaljujemo profesorima Srećku Listešu i Aniti Šojat, članovima Državnog povjerenstva, koji su nam ustupili te listove.

Anita Šojat je otvorila izložbu i zadovoljno rekla:

- Drago mi je da veliki trud učenika i mentora može biti predstavljen i u jednoj školi, a ne samo na državnoj smotri. Medicinska škola ima dobar razlog za postavljanje takve izložbe, jer su Iglice, koje sam detaljno pročitala, jedan od najboljih srednjoškolskih listova.

U šarenoj gužvi na izložbi, među mnogobrojnim učenicima, zabilježili smo izjavu Karle Mudri:

Glavni urednik Iglica Dragutin Podraza i Anita Šojat

- Izvrsna je ideja postavljanje ovakve izložbe jer i učenici koji nisu bili na Lidrano mogu vidjeti što nude i koje teme kvalitetno obrađuju ostali školski listovi.

Izložba je otvorena do 24. travnja, za sve zainteresirane učenike i njihove mentore, željne čitanja o životu škole.

MEDICINSKA ŠKOLA U BROJKAMA

Prošle školske godine (2009./10.) u školu su upisana 634 učenika. Razred je uspješno završilo 622 učenika ili 98,73 %.

Na ponavljanje razreda upućeno je osam učenika. Tijekom školske godine ispisalo se četvero učenika (troje učenika 1. razreda i jedna učenica 2. razreda)

Na popravne ispite upućeno je 65 učenika, a zbog izostajanja s nastave, šest je učenika polagalo razine ispite. Prema statističkim podatcima i općoj ocjeni Nastavničkog vijeća Medicinske škole Osijek najbolji uspjeh postigli su učenici 4.f razreda (srednja ocjena 4,45).

Učenici su ukupno izostali 31 151 sat. Najmanje izostanaka imao je 4.s1 razred (806 sati po učeniku 25,19). Završnom je ispitu pristupilo i uspješno obranilo završni rad 159 učenika četvrtih razreda. Odličan uspjeh na obrani završnog rada postiglo je 95 učenika. Srednja ocjena završnog ispita škole je 4,49.

Tradicionalno je proglašen i najbolji učenik Medicinske škole Osijek, a taj laskavi epitet ponio je učenik 4.f razreda, Dragan Janković. Znamo da je uspješno položio državnu maturu i upisao Medicinski fakultet u Osijeku.

U ovoj školskoj godini 2010./2011. upisano je 619 učenika.

2011.- Europska godina volontiranja

„Najlepše stvari na svijetu ne mogu se vidjeti, niti dotaknuti - moraju se osjetiti srcem.“

Hellen Keller

MIJENJAJMO SVIJET – POČNIMO OD SEBE!

Odlukom Vijeća Europske unije, 24. studenog 2009., godina 2011. i službeno je proglašena Europskom godinom volontiranja. Cilj je, naravno: promicanje volonterstva. Europska godina volontiranja trebala bi za rezultat imati veću osviještenost o volontiranju, njegovim prednostima za volontera te o njegovoj važnosti za zajednicu.

ŠTO ZAPRAVO ZNAČI BITI VOLONTER?

Biti volonter znači besplatno služiti, raditi, pomagati. Besplatno, ali ne i beskorisno onome koji se odaziva na to. Biti volonter donosi mnoge koristi. Od mnogih izdvojila bih: poznanstva s ljudima različitih osobina, sposobnosti, uvjerenja, mogućnost neformalnog obrazovanja, osjećaj pripadnosti, sudjelovanje u raznim zanimljivim aktivnostima pa čak i putovanja. Tu su i stjecanje radnih navika, odgovornosti i iskustva. Dakako, vaša volonterska knjižica u današnje vrijeme veliki plus i pri upisu na fakultet ili pri zapošljavanju.

Volontirati znači i spoznati sebe, jer rade nešto za što vam motivacija nije novac, već osmijeh druge osobe.

NAGRADA ZA VOLONTERSKI RAD

Učenici naše škole, povodom Međunarodnog dana volontera, 5. prosinca, pod vodstvom više medicinske sestre Vere Rogine, dobili su godišnju nagradu Volonterskog centra Osijek. Nagrada je dodijeljena s ciljem afirmacije volonterstva kao poželjne društvene vrijednosti. Vera Rogina rekla nam je:

- *Ali, točan broj teško je utvrditi, jer je on stalno u porastu.*
Jedna od najaktivnijih i među najeduciranijima je i učenica Vedrana Vujnovac, učenica 2. s1 razreda i urednica Iglice:
- *Volonter može postati svatko tko ima volje i dovoljno slobodnog vremena.*
Treba dobro znati raspoređiti svoje obaveze. Potreban je pozitivan stav prema radu, a zdravstveno zanimanje samo po sebi podrazumijeva humanost.

Ako ste se odlučili za volontiranje, a još nemate ideju gdje volontirati, dodite po savjet kod nekog starijeg volontera ili kod naše uvijek raspoložene pedagoginje.

Volontirati možete u različitim segmentima, ne samo u zdravstvu. Tako, na primjer, u području turizma, ljudskih prava ili se aktivirajte kao ljubitelj životinja.

Volonteri naše škole

Medicinari su volontirali tijekom 2010. godine oko 3000 volonterskih sati.

U tim je uključeno 11 profesionalaca, preko 150 učenika, 9 roditelja i oko 20 volontera iz zajednice. Doprinjeili su boljou kvaliteti života i zdravlju sugrađana, pomažući osobama u potrebi.

Uz Medicinsku školu Osijek, nagradu su dobitne i Ugostiteljsko-turistička škola Osijek te III. gimnazija Osijek.

Pedagoginja Nada Grujić-Tomas posebno ističe veliku zainteresiranost učenika za volontiranjem:

- *Ali, točan broj teško je utvrditi, jer je on stalno u porastu.*

Jedna od najaktivnijih i među najeduciranijima je i učenica Vedrana Vujnovac, učenica 2. s1 razreda i urednica Iglice:

- *Volonter može postati svatko tko ima volje i dovoljno slobodnog vremena.*
Treba dobro znati raspoređiti svoje obaveze. Potreban je pozitivan stav prema radu, a zdravstveno zanimanje samo po sebi podrazumijeva humanost.

Ozbiljno i plemenito

Marina Štigler, 2.p

Za mogućnost volontiranja saznala sam prošle godine dolaskom u Medicinsku školu. Akciju je pokrenula pedagoginja Nada Grujić-Tomas. Okupila je zainteresirane i objasnila nam što je volontiranje i koliko se potrebno organizirati da bi bili volonteri. Vidim da nije lako.

Prošla sam i edukaciju, zajedno sa četiri djevojke iz naše županije, u posebnom kampu za educiranje u Sloveniji. U tjedan dana pedesetak volontera iz balkanskih zemalja, a većina iz bivše Jugoslavije, učilo je kako da mlade što više uključimo u volontiranje. Svoje znanje sada primjenjujem u praksi,

radeći u obrazovnom centru Ivan Štrk. Tamo radim s djecom s posebnim potrebama. Sada imam znanja za rad, jer sam u edukaciji posebno naučila kako se radi s djecom, koja imaju posebne potrebe. Volontiram svaki tjedan po dva sata. Djeca su jako sretna kada dođem.

Isto tako, animatorica sam za ostale zainteresirane, koji bi se htjeli uključiti i postati novi volonteri.

Poručujem novim volonterima da volontiranje nije fotografiranje po trgovima u nekim akcijama, nego je to ozbiljan, odgovoran i plemenit posao. Oni koji su takvog karaktera i takve volje neka postanu volonteri!

Vesna Bačvanin, 2.p

Nisam išla ni na kakve edukacije o volontiranju. Jednostavno, vidjela sam da jednoj baci iz mog susjedstva mogu u nekim stvarima pomoći. Baka Danica ima 86 godina i živi kao tipična usamljena starica. U skromnoj kući, s njom nitko ne obitava. Sin joj je u Zagrebu, vodi brigu o njoj, ali rijetko dolazi. Vidjela sam da joj treba razgovora i povremena pripomoć u kući.

- *Vesna se sa mnom uglavnom druži, govori baka Danica, uvijek me uveseljava svojim šalama. Puna je optimizma, a to*

škole. Ove godine imam još veće izazove s učenicima osnovne škole Tin Ujević. Edukacije, koje će sljedeće godine proći, u Hrvatskoj i inozemstvu, trebale bi mi omogućiti odlazak na misije Crvenoga križa u zemlje pogodene prirodnim nepogodama i katastrofama.

Dugo bi još mogli nabrajati sve Goranove funkcije, a one su rezultat uloženih mnogo brojnih sati u svom slobodnom vremenu. Uz volontiranje ide osjećaj pripadnosti, druženje, učenje na zanimljiviji način, novi gradovi, prijateljstvo, čast, ljubav, ponos, tolerancija, iskustvo i još puno toga što vam pruža zadovoljstvo i izgrađuje vas kao kvalitetniju osobu.

- *Neću vam lagati, i mene su u tim godinama privukle atraktivne strane volontiranja, kao što su putovanja, medijska eksponiranost pa i djevojke. Srce vam naraste, steknete prave prijatelje, a pri tom ste još i korisni.*

Goran je samo jedan od naših bivših učenika, koji i poslije prvi koraka u volonterstvu, naučenih u školi, i dalje izgrađuje započetu ideju. Zato prihvativi njegove zaključne riječi: - *Kažu da je volontiranje navika srca. Ja u to vjerujem, a vi dođite i provjerite.*

Bakin mali anđeo

nama starijima uglavnom svima treba. Kada je za ovaj Božić došla s kolačima u rukama, suze su mi potekle i nazvala sam je: *Moj mali anđeo. Iako je vani bilo hladno i svi su slavili, ona je ipak došla k meni. Nama starima je važno da nismo zaboravljeni i da netko još uvijek brine o nama.*

Ponosno mogu reći da to ne radim iz materijalne koristi. Ipak, ne prođe nijedna mirovina baka Danice, a da me se ne sjeti i popravi moj skromni džeparac. Drago mi je da će uskoro otići kod sina u Zagreb, jer vidim da joj je sve teže samoj živjeti.

Petogodišnje školovanje medicinskih sestara

Od ove je školske godine prvi puta uvedeno petogodišnje školovanje, za smjer medicinska sestra/tehničar.

Učenici i roditelji su mogli o nastavnom planu i programu biti informirani i prije upisa u školu. Isto tako, detaljnije su s tim upoznati tijekom prvog zajedničkog roditeljskog sastanka. Prema direktivama i deklaracijama EU-a postavljeni su temeljni uvjeti prema kojima se školuju medicinske sestre. Školovanje traje najmanje deset godina općeg obrazovanja, a zatim tri godine stručnog, kroz 4600 sati. U praksi to

znači da se učenika ne može dodatno opteretiti nastavom.

- Radna skupina je, uz svo zalaganje za opće predmete (hrvatski jezik, strani jezik i matematika), bila neuspješna, govorim nam ravnateljica Medicinske škole, Nada Prlić.

Obrazovni program (nastavni plan) i godine obrazovanja, zadane su dokumentima: Bolonjska deklaracija 1999., Minhenska deklaracija (SZO) 2000., Lisabonska deklaracija 2000., Kopenhaška deklaracija 2002., Maastrichtska deklaracija 2004. Direktiva 2005/36/EZ, Helsinška deklaracija 2006. i Europski kvalifikacijski okvir. Zatvaranje poglavlja tri, koje je privremeno zatvoreno, uvjetovano je usklađivanjem reguliranih profesija Direktiva 2005/36/EZ, među kojima je i medicinska sestra.

ŠKOLSKA SVAKODNEVICA

zika i matematike, kroz sve godine obrazovanja. Time će se omogućiti učenicima ravnopravno polaganje ispitne državne mature i upis na studij.

Vjerujemo da će Hrvatska, kada učenici prvih razreda završe svoje srednjoškolsko obrazovanje, biti članica EU.

To znači da neće biti dodatnog stažiranja. Isto tako, Medicinska škola ispunjava sve uvjete za obrazovanje medicinskih sestara prema europskim okvirima.

Ostala zanimanja, za sada, ne prelaze na petogodišnje obrazovanje, nego nastavljaju kao i dosada.

Prema Pravilniku o polaganju državne mature, učenici polažu državnu maturu kada završe obrazovanje.

Tamara Buljević, 1.s3

- Upoznata sam s cijelim programom i zato sam upisala ovu školu. Sviđa mi se što nećemo morati sami tražiti stažiranje, moji roditelji se također s tim slažu. Prvi dojam o školi je vrlo pozitivan i mislim da će mi biti zadovoljstvo školovati se u ovako uređenim prostorima.

Mario Horvat, 1.s3

- Dobro je da traje pet godina, jer tako ću duže živjeti na grbači svojih roditelja. Lepše je družiti se s prijateljima i uživati u školi, nego ranije početi raditi.

Marina Nikić, 1.s2

- Dobro je što nakon pet godina dobivamo certifikat, koji nam zamjenjuje današnje stažiranje od obavezne godine dana. Kao jedini nedostatak koji vidim, je taj što ću godinu dana duže provesti u zatvoru.

Martina Tutić, 1.s1

- S tim programom upoznala me bi vjerojatno razrednica u osnovnoj školi. Znam zašto škola traje pet godina. Osigurano nam je stažiranje pa ne moramo čekati staž nekoliko godina, kao prijašnje generacije. Dojam o školi je sjajan, najviše mi se sviđa kantina, a i profesori su super.

Vanja Plavšić, 1.s1

- S programom nisam bila upoznata, sitne detalje sam saznala pet dana prije upisa. Znam da je peta godina uglavnom stručni dio, ono što je nekada bio staž u bolnici. Nadam se da će škola imati dobre uvjete za izvođenje tako zahtjevne nastave.

Što misle učenici o petogodišnjem školovanju

Što misle roditelji o petogodišnjem školovanju

Željka Panić

- Možda će učenici, koji završe pet godina općeg smjera, steći bolje uvjete za zapošljavanje. Prije svega, mislim da neće imati problema oko traženja staža. Ipak, jedna godina školovanja više, znači i veći trošak za nas, jer kćerka putuje iz Dopsina.

Darko Brinčlik

- Upoznati smo s novim petogodišnjim programom i mislimo da je to bolje od dosadašnjeg školovanja. Drago nam je da će stažiranje petu godinu odraditi u školi i da nećemo imati brige oko traženja staža.

Vidimo i znamo da je škola uredna i opremljena pa će vjerojatno osigurati uvjete za stažiranje.

Ivan Josipović

- Upisali smo dvije kćerke, Nikolinu i Kristinu. Dobro smo upoznati s novim načinom školovanja. Brine nas samo državna matura. Prema programu imaju opće predmete samo dvije godine pa će ju teže položiti s očekivanim rezultatima.

Državna matura - brojke i savjeti

Državna matura je ozbiljan i dugo planiran projekt kao novina u hrvatskom obrazovanju. Svi učenici gimnazija obvezno polažu državnu maturu, a učenici strukovnih škola imaju dva izbora-polagati ispit državne mature i polagati završni ispit kao oblik nekadašnje mature.

Donosimo tablice s vremenikom polaganja tj. datumom i satom polaganja. Sve obavijesti su istaknute na posebno pripremljenom panou, a na web stranicama naše škole nalaze se: kalendar polaganja državne mature za školsku godinu 2010./2011, vremenik polaganja državne mature i Pravilnik o državnoj maturi.

Zbog pojašnjenja još nekih pitanja razgovaramo sa glavnim koordinatoricom za provođenje državne mature i nacionalnih ispita u našoj školi, profesoricom Zlatom Mihić.

• Što je različito ove godine u odnosu na prošlu godinu?

- Ne treba s tim opterećivati ovogodišnje

Do ponoći, maturalnog dana D, 31. siječnja 2011., 152 ili 98% učenika Medicinske škole prijavilo je državnu maturu, dakle, samo tri

učenika nisu prijavila ispit državne mature. U Hrvatskoj je prosjek prijava 94% iz strukovnih škola. Državna matura obavezna je za učenike gimnazija.

maturante, jer oni nisu ni čitali prošlogodišnji Pravilnik o državnoj maturi. Ima promjena, da, i one su u svrhu boljeg ustrojavanja kalendara državne mature i bolje organizacije u provedbi postupka polaganja. Ispiti se uglavnom održavaju kasnije, poslije održane nastave. Na primjer, matematika počinje 23. svibnja, kada više nema redovite nastave za maturante.

• Koje su konkretnе novine?

- Za neke predmete procijenjeno je i pro-

duženo vrijeme pisanja. Što se tiče vremena to se odnosi npr. na biologiju. Uočeno je da učenici pri pisanju eseja iz hrvatskog jezika imaju potrebu za opširnijim izričajem te je novina u tome da broj riječi u esisu nije više ograničen, ne postoji gornja granica, ali donja ostaje.

• Kako ocjenjujete prošlogodišnju državnu maturu?

- Prošlogodišnja državna matura u našoj školi korektno je provedena. Tijekom ma-

ture nadzor savjetnika za provođenje ispita državne mature pokazao je da nema nikakvih primjedbi.

• Što vi sad, s dosadašnjim iskustvom, predlažete za unapređenje provođenja?

- Mislim da tehničku podršku treba stalno unaprjeđivati i educirati mlade profesore. Uvijek taj proces može težiti višoj razini.

• Je li državna matura položila ispit?

- U razvijenim zapadnoeuropskim zemljama, u čije društvo mi želimo ući, postoji duga tradicija polaganja državne mature, odnosno vanjskog vrednovanja znanja učenika. Tako npr., u Švedskoj ona postoji već 150 godina. Kod nas je ovo tek druga godina pa možemo reći da dobro polaže ispit. Nakon vanjskog vrednovanja treba u školama iskoristiti rezultate u procesu samovrednovanja i unaprijedivanja rada svih čimbenika u procesu.

• Prema prošlogodišnjim rezultatima, koliko je naših učenika uspjelo upisati željeni fakultet?

- Jedno je koliko je moglo, a drugo je koliko su upisali. Npr., u sektor zdravstva (sestrinstvo, medicina, fizioterapija, sanitarno inženjerstvo, radiološka tehnologija, medicinsko-laboratorijska dijagnostika) i socijalne skrbi, prošle godine je moglo 49 učenika upisati studij u vertikali. Bilo je i oko 50 pristupnika na ostale studije, kao što su tehnologija, elektrotehnika, pravo, trgovina, učiteljski studij i tako dalje.

• Koliko ih je stvarno upisalo?

- Osim usmenih podataka povratnu informaciju o točnom upisu nemamo, to je stvar pojedinca, tj. osobnog izbora.

• Što savjetujete maturantima?

- S obzirom da je blizu početak ispita državne mature, savjetujem vrijedno čitanje lektire i dodatnu pripremu, koja je organizirana u našoj školi. Proučite Pravilnik o državnoj maturi, posebno članke koji se odnose na pristupanje i ponašanje, kao i mogućnosti ulaganja prigovora na krivo vrednovane rezultate po mišljenju pristupnika.

MEDICINSKA ŠKOLA OSIJEK 14-060-506

GLAVNA TABLICA PRIJAVA ISPITA DRŽAVNE MATURE 1.veljače 2011.

RAZRED	BR. UČ.	BROJ PRIJA-VLJENIH UČENIKA	HRVATSKI JEZIK		ENGLESKI JEZIK		NJEMAČKI JEZIK		MATEMATIKA	
			4.IV. i 30.V.	A B	5.IV. i 1.VI.	A B	6.IV. i 1.VI.	A B	23.V. 2011.	
4.S1	33	33	29	4	9	24	0	0	0	33
4.S2	31	30	28	2	7	17	0	6	1	29
4.S3	32	30	16	14	5	17	1	8	0	30
4.FT	33	33	25	8	14	16	0	3	1	32
4.Z	26	26	18	8	5	17	0	4	0	26
UKUPNO	155	152	116	36	40	91	1	21	2	150

IZBORNI PREDMETI NA DRŽAVNOJ MATURI 2011. (ljetni rok):

RAZRED	ETIKA 23.V. 13-15	INFOR-MATIKA 24.V. 9-10:30	PSIHO-LOGIJA 24.V. 11:30-13:10	FIZIKA 25.V. 9-12	POVI-JEST 25.V. 13-14:30	SOCIO-LOGIJA 26.V. 9-10:30	POLITIKA I GOSPO-DARSTVO 26.V. 11:30-13	BIOLOGIJA 27.V. 9-11:15	KEMIJA 31.V. 9-12	VJERO-NAUK 2.VI. 11:30-13
4.S1	0	0	6	7	1	1	0	8	6	2
4.S2	0	0	6	4	2	0	0	9	6	0
4.S3	1	2	3	2	0	0	1	7	4	0
4.FT	0	1	3	6	0	0	3	7	5	0
4.Z	0	0	0	5	2	0	3	10	3	0
UKUPNO	1	3	18	24	5	1	7	41	24	2

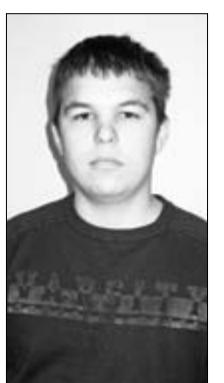
Sven Bogdan, 4.s1:

- Spremam se već dvije godine. Idem na privatne instrukcije iz matematike, fizike i kemije. Dosta me to košta, otprilike matematika 2,5 tisuće kuna, fizika 2,5 tisuće kuna i kemija tisuće kuna. Želim upisati medicinu ili defektologiju ili logopediju. Važno je da negdje upadnem, Zagreb, Rijeka ili Osijek.

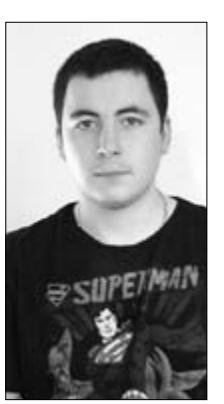
Ivana Japundža, 4.s1:

- Pripremam se sama kod kuće prema udžbenicima iz hrvatskog, engleskog i matematike. Kupila sam priječnik iz engleskog. Mislim da se za državnu maturu i sam možeš pripremiti, samo treba dobro zagrijati stolicu. Želim upisati sestrinstvo u Osijeku, a ako ne uspijem, stazirat ću, jer ću imati položenu strukovnu maturu.

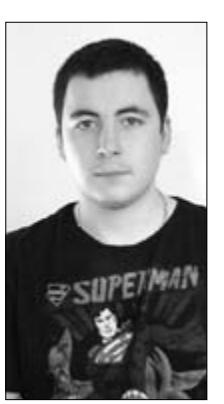
Davor Šuvaković, 4.ft:

- Prijavio sam državnu maturu, ali se posebno ne pripremam. Pripremat će se mjesec dana prije državne mature. Mislim da ću esej iz hrvatskog jezika dobro napisati, a gradivo će naučiti preko noći. Samo sam hrvatski prijavio za višu razinu, a ostale predmete osnovnu. Mislim upisati višu u Vukovaru ili poljoprivredu.

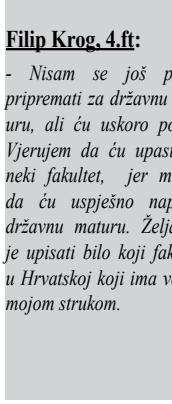
Suzana Huber, 4.s1:

- Pripremam se od početka ove školske godine. Prošla sam dio pripreme u školi, na dodatnoj nastavi iz biologije. Drugi dio priprema prolazim u jednoj ustanovi, koja se time bavi. Tamo pripremam matematiku, fiziku i kemiju po 50 sati i to je ukupno 2,5 tisuće kuna. Prijavila sam medicinu u Zagrebu i Osijeku, a ako ne uspijem, onda ću logopediju u Zagrebu.

Tea Penić, 4.ft:

- Isla sam na dodatnu nastavu iz matematike. Sada pripremam esej za hrvatski jezik za višu razinu i ponovo čitam lektire. Najteže će mi biti položiti matematiku. Krenula sam sama, ali vidim da mi ne ide i ne mogu sama učiti pa sam uzela instrukcije koje plaćam 40 kuna na sat. Želim upisati fizioterapiju ili radnu terapiju u Zagrebu.

Ivana Zoraja, 4.s1:

- Imao sam dva ispitivanja, ali su mi bila loša. Učim se s vremenikom polaganja, tj. datumom i satom polaganja. Sve obavijesti su istaknute na posebno pripremljenom panou, a na web stranicama naše škole nalaze se: kalendar polaganja državne mature za školsku godinu 2010./2011, vremenik polaganja državne mature i Pravilnik o državnoj maturi.

Mirovina nije zlatno doba

○ Moramo primijetiti da imate odličnu skijašku boju, potamnili ste od zimskog sunca?

- Da, bio sam na skijanju u Francuskoj, u Les Orres. Bilo je fantastično i ove sam godine skijao za svoju dušu. Nisam vodio učenike i to je prvi put nakon moje skijaške učiteljske karijere.

○ Jeste li sportski tip?

- Mislim da jesam.

○ Kako ste doživjeli odlazak u mirovinu?

- Odlazak u mirovinu sam doživio sasvim normalno i prirodno.

○ Kako je u mirovini?

- Lijepo mi je. Ponekad malo dosadno, naročito u zimskim danima.

○ Opisite svoj život jučer, danas, sutra.

- Dok sam radio, bilo je puno napornije, puno više obaveza, obiteljskih, a i školskih. Danas je toga manje, jer su školske obaveze prošle, a sutra se vidim u rekreativnom bavljenju sportom, tenisom i skijanjem. Također, uživam i u svojoj vikendici baveći se vinozgradom i voćnjakom.

○ Možete li ove dane mirovine nazvati zlatno doba?

- Ne, ovo mi nikako nije zlatno doba.

○ Koje je, po vašem mišljenju, zlatno doba?

- Moje zlatno doba je bilo kada sam bio srednjoškolac i student.

○ Dobili ste za odlazak u mirovinu komplet pecaroške opreme. Možete li se pohvaliti nekom zlatnom ribicom?

- Pa da, dobio sam od škole tu opremu i zahvaljujem im se. Za sada je zlatni ulov štuka od 1,60 kilograma.

○ U Aljmašu imate vikendicu, a Dunav je bogat ribom.

U punu, zasluženu mirovinu, nakon 39 godina radnog staža, otišao je profesor tjelesne i zdravstvene kulture, Juraj Jurković. Kako to već biva, njegovo mjesto zauzeo je mladi profesor Marko Skelac.

da i svoju djecu nisam odgojio kako treba.

○ Što mislite o novim generacijama, u čemu pretjeruju?

- Mislim da nove generacije pretjeruju u traženju svojih prava. Smatram da bi prvo svatko trebao biti svjestan svojih obaveza, a zatim tražiti prava.

○ Što je važno kod učenja?

- Jako je važno steći radnu naviku u svemu, a ne samo u učenju.

○ Jeste li romantična osoba?

- Jesam i u tome uživam.

○ Volite li viceve? Ispričajte nam koji da se nasmijemo do suza.

- Obožavam viceve. Trenutno se ne mogu sjetiti prikladnog vica (smijeh).

○ Volite li kuhati?

- Volim, a pripremam: ražanj, kotlić, peku, roštilj, kotlovinu, šarana u rašljama ...

○ Što vam je od ovoga najteže:

a) Otići živjeti na selo

b) Da opet dođe do rata

c) Da nemate televizor

- Najteže bi mi bilo da nemam televizor, zato što dosta pratim sve sportske i dokumentarne emisije, zatim vijesti i slične sadržaje.

○ Što bi vas najviše razveselilo?

- Najviše bih volio da se situacija u državi popravi na bolje i da mladi svijet ima bar nekakvu perspektivu.

○ Koja je vaša formula za sretan život?

- Budite u životu realni prema znanju i imanju i kada stanete pred ogledalo, bit će vam lakše.

○ Rekli ste da je teže odgajati svoju djecu nego tuđu.

Objasnite nam to.

- Daleko sam bolje radio na odgoju djece u školi, nego sa svojom vlastitom kod kuće. Ne mogu reći

Sport- pozitivna ovisnost

Marko Skelac novi je profesor tjelesnog odgoja u našoj školi.

Pravi sportski tip koji, logično, vrlo disciplinirano i spremno pristaje na razgovor.

○ Kako ste se odlučili upisati Kinezio-loški fakultet?

Cijeli sam se život bavio nekim sportom, tako da mi je na neki način i logičan slijed događaja bio upisati taj fakultet.

○ Kada se rodila ljubav za sport?

Jedan moj profesor na fakultetu je znao govoriti: „Jedina pozitivna ovisnost je ovisnost o sportu“. Kada netko voli i cijeni zdrav život, kada uvidi i spozna vrijednost sporta, onda ga i zavoli.

○ Jeste li se bavili sportom u srednjoj školi i kojim?

Jesam. Igrao sam rukomet u osnovnoj školi Matije Petra Katančića u Valpovu, u srednjoj poljoprivrednoj školi u Donjem Miholjcu i za rukometni klub RK Valpovka iz Valpova.

○ Koliko je bavljenje sportom važno za srednjoškolce?

Vrlo je važno, pogotovo za pravilan fizički i psihički razvoj i zbog pozitivne socijalizacije. A u sportu se naviknete i na pobjede i na poraze. Slabiji mogu proraditi na tome da sutra budu bolji.

○ Smatrate li da se učenici trebaju više truditi na satu tjelesnog odgoja?

Ako će sport nekome biti profesija, onda ta osoba treba i mora uložiti jako puno truda, i na nastavi i privatno. Naravno, uvijek ima iznimaka. Neki učenici pomalo izbjegavaju tjelesni. Mislim da je primarni cilj nastave stvarati naviku bavljenja sportom kroz igru i zabavu. A jednom mjesечно odraditi neki trening, od toga nema neke velike koristi.

○ Kako bi trebao izgledati sat tjelesnog?

Prvo profesor najavi cilj sata, zatim slijedi podizanje tjelesne temperature laganim trčanjem ili nekom sličnom aktivnošću. Potom slijede vježbe razgibanja, istezanja i snage da se organizam pripremi za predstojeće napore. Onda je na redu sportska igra ili igra natjecateljskog karaktera. Na kraju sata organizam treba smiriti, smanjivanjem broja otkucaja srca. Poslije svega slijedi obavljanje higijenskih potreba.

Struka uvijek ima prednost, tako da se rasporedi ipak mora prilagoditi vježbama, nastavnicima i doktorima koji predaju stručne predmete. To je tako i meni to ne predstavlja problem.

○ Imate li hobи?

Uz sport, koji mi je hobi i profesija, volim pročitati i dobru knjigu. Volim odigrati i partiju šaha, a u dobrom društvu, i kartati belu.

○ Koji je vaš savjet učenicima za zdravu prehranu?

Što manje soli i šećera, a što više gibanja. Ni gladovanje nije zdravo, a ono što unešemo u organizam valja i potrošiti. Zato je sportska aktivnost idealna za zdravlje.

○ Želite li nešto poručiti učenicima za uspješan početak drugog polugodišta?

Puno uspjeha u školi i privatnom životu postići ćete ako se prema svemu odgovorno postavite. Sport, što sam već rekao, može vam u svemu samo koristiti.

BENE REM GERAS ET VALEAS, DORMIAS SINE QURA

Ove školske godine opet imamo novog profesora latinskog jezika. Po odlasku profesora Franića, nekoliko profesora predavalo je prvim i drugim razredima, taj inače zahtjevan i važan predmet u Medicinskoj školi. Pred kraj prvog polugodišta došao je novi profesor Miroslav Kern.

■ Malo znamo o vama. Mislite li da će ovaj intervju uspjeti, ako iskreno odgovorite na ova pitanja?

- Vi malo znate o meni, a ja o vama još manje. Sve zajedno, imam preko tristo učenika i nisam još svakom uspio zapamtiti ime. Radim na tome. Naravno, intervju će uspjeti, jer odgovaram na pitanja.

■ Predstavite se u jednoj rečenici.

- Laudator temporis acti. (Hvalitelj prošlog vremena).

■ Je li ovo vaše prvo radno iskustvo?

- Nije. U životu sam radio više poslova, kao student, a prije dolaska u vašu školu, već sam bio profesor latinskog jezika i filozofije u nekoliko škola u Hrvatskoj.

■ Što vas je dovelo u Slavoniju?

- U Slavoniju sam došao zbog posla.

■ Trenutno živite u Vukovaru. U kojem biste gradu najradnije u Hrvatskoj živjeli?

- Trenutačno živim u Vukovaru, ali namjeravam se preseliti u Osijek jer mi se jako sviđa. Tu bih volio ostati i živjeti. Grad je jako lijep, sviđa mi se što ima dosta zelenih površina. Osjećani su srdačni i zanimljivi.

■ Zašto ste odlučili studirati baš latinski?

- Teško je reći, to je bilo nekako spontano. Upisao sam studij latinskog jezika u Zadru kao drugi predmet, uz filozofiju i logiku. Kroz vrijeme mi se svidio i sada mi je drago što sam ga i završio.

■ Tek ste mjesec dana u Medicinskoj školi, koji su vaši prvi dojmovi i kako ste se snašli?

- Prvi dojmovi su odlični i vrlo dobro se, za sada, snalazim. Ipak, dok se u potpunosti ne snadem i naviknem, u ovoj za mene potpuno novoj sredini, treba proći malo više od mjesec dana. U dosadašnjim školama sam radio po gimnaziskom programu i u ovih mjesec dana sam se uspijelo prilagoditi operativnom programu latinskog jezika u Medicinskoj školi. Velika je razlika u latinskom jeziku u programu za gimnazije i medicinske škole.

■ Kakvo ste zatekli znanje kod učenika iz latinskog jezika?

- Relativno dobro, ali, naravno, uvijek može biti, što i očekujem od učenika. Nadam se da će uspjeti u svom naumu, učenicima želim prenijeti dobar dio svoga znanja. Želja mi je učenicima približiti latinski jezik i učiniti ga što zanimljivijim.

■ Na polugodištu nije bilo negativnih ocjena iz latinskog. Hoće li taj kredit, kako ste rekli, vrijediti za kraj godine?

- Budući da sam došao dvadeset dana pred kraj prvog polugodišta, a morao sam zaključiti ocjene, postupio sam u korist učenika. A što se kredita tiče, znajte da se svaki kredit vraća s kamata. Pred nama je drugo polugodište u kojem očekujem uredno ispunjavanje obaveza i znanje pa prema tome, kredit na kraju godine neće vrijediti, ako se ne bude učilo.

■ Što mislite o našem jedinstvenom, kliznom rasporedu?

- U školama u kojima sam radio do sada, raspored se nije tijekom godine značajno mijenjao. Je li ovaj raspored, klizni, dobar ili ne za učenike, teško je reći. No, jedno je sigurno. Vrlo je potican, jer nikada ne možeš odgoditi obaveze, već ih trebaš ispuniti odmah, jer možda već sutra imaš latinski.

■ S kojim vam je razredom najdraže raditi?

- Svi su mi razredi jednakо dragi i ne bih htio posebno izdvajati neki. Nemam favorite, svu učenicu su mi jednaki i od svakog očekujem isto. Zalaganje, odgovornost i znanje. Sukladno tome, svaki učenik i svaki razred ima isti kriterij ocjenjivanja. Smatram da je tako pošteno.

■ Što mislite o učeničkom švercanju i šalabahterima?

- Učenici imaju iluziju da mogu prepisivati, no šteta je što gube energiju i vrijeme za izradu sa mih šalabahtera, kad bi ga mogli iskoristiti za učenje.

■ Kako tolerirate kašnjenje na sat?

- Nikako. Pitajte roditelje kasne li oni na posao.

■ Jeste li strog profesor?

- Ako se ne uči, onda sam strog.

■ Učenici još nemaju nadimak za vas. Hoće li ga uskoro dobiti?

- Vjerujem da će mi ga dodijeliti, što i je u dječjoj prirodi.

■ Zašto se ne smijete učeničkim šalama?

- Kada bih se smiao svakoj šali, smiao bih se cijelo radno vrijeme. No, mi smo ipak u školi da radimo i budemo ozbiljni.

■ Koliko imate godina i koji ste horoskopski znak?

- Imam 29 godina i lav sam u horoskopu.

■ Jeste li zaljubljeni?

- Jesam.

■ Kakvo vam je sadašnje bračno stanje?

- Neoženjen.

■ Što radite kada ništa ne radite?

- Uvijek si nadem neki hobi. Mnogo je toga u području mog interesa.

■ Želite li ostati u našoj školi?

- Naravno da želim. Do mirovine.

■ Koja vam je najdraža dikta iz latinskog?

- BENE REM GERAS ET VALEAS, DORMIAS SINE QURA. (Budi dobar u poslu i neka se zdrav, spavaj bez brige).

Ovo je starolatinski natpis, a govori o općenitom rimskom stavu prema životu.

Radijska družina

Rijeka dobre energije

Nova godina uvijek donosi neke inovacije, a ove je godine, između ostalog, sa sobom donijela novu radijsku ekipu. Profesorica Marina Pilj Tomić, nakon odlaska maturanata koji su prošle godine napustili radijsku družinu, krenula je u potragu za novim snagama. Uloga radijske novinarke pripala je Martini Tutić iz 1.s1, koja je hrabro i odlučno zgrabila mikrofon u ruke i krenula u nove avanture. Na hodnicima škole presretala je i intervjuirala sve koji se nisu bojali mikrofona, a podršku joj je, u svakoj akciji, pružala snimateljica i montažerka Marinela Pilj iz 1.f.

- Bile smo vrlo uporne u pronalaženju sugovornika pa smo stoga imale jako puno materijala. No, na sreću, naša montažerka sve je to mudro montirala i stvorila pravu radijsku emisiju Rijeka od zlata, pohvalila nam je uvijek našmijana Martina.

Tema emisije bila je mlada pjesnikinja, Klara Đurinski, učenica 1.s2 razreda, koja ima već dvije objavljene zbirke pjesama. Učenike je zaintrigirala ova zanimljiva tema tako da je emisija u školi pravi hit. Time je svoju pravu misiju već ispunila. Općinsku razinu emisiju je prošla, a mi se nadamo i prolasku na državno natjecanje.

A svima koji nisu dio radijske ekipa, poručujemo da to mogu postati već idućom prilikom, kada vide Martinu i Marinelu s mikrofonom u traganju za nekom novom pričom.

Martina Tutić, 1.s1

Vrlo značajno dijete

Ivan Romić Jorgić, iz 1.s1 razreda, svestran je lučenik. Uspješan u raznim zanimljivim i često nespojivim aktivnostima. Aktivan je u rukometu i nogometu, voli film, fotografiju i astronomiju.

Volim sport, dakako, najviše nogomet. A možda su fotografija i fototehnika moje veće ljubavi. To potvrđuju nagrade za natječaj National Geographica, na temu "Životinje 2010" i prvo mjesto iz Ekofoiske, 2009., otkriva nam odmah na početku razgovora Ivan.

Isto tako, volim putovati i u traženju najbolje fotografije, proputovao sam već cijelu Hrvatsku.

I astronomiju mi je donijela značajnih priznanja, nastavlja naš sugovornik.

2009. godine osvojio sam treće mjesto na županijskom natjecanju, a ove godine drugo mjesto na istoj razini. Bio sam i na radionici u Zagrebu. Fasciniraju me tajanstveni svemirski objekti. Ja sam zapravo vrlo značajno dijete.

Moj moto je da nikada nije kasno početi pronašlati sebe... jer onda će vas, gdje god bili, pronaći značajni novinari Iglica. I strpat će vas na bilo koju stranicu lista.

Dvojezično natjecanje u recitiranju

U Prosvjetno-kulturnom centru Madara, u prosincu, održano je dvojezično recitiranje pjesama. Na natjecanju je sudjelovalo 96 učenika osnovnih i srednjih škola.

Ove godine kazivale su se pjesme madarskog pjesnika Sándora Reményika, koji je svoja najveća pjesnička ostvarenja napisao između dva svjetska rata.

Prefesorica Vesna Kasač odabrala je za nastup pet učenica: Kristinu Junačko, Maju Uremović, Klaru Đurinski, Mariju Jurlinu i Andreu Lovaš, koja je jedina kazivala pjesmu na madarskom jeziku.

- Rado se svake godine odazovemo pozivu na ovo natjecanje. Učenici se ozbiljno pripremaju i zato su nam rezultati uvijek zadovoljavajući, rekla nam je profesorica Kasač.

Marija Jurlina, učenica 4.s1 razreda, recitirala je na hrvatskom jeziku pjesmu Svi prolaze, Sándora Reményika i time osvojila treće mjesto. Andrea Lovaš, učenica 2.s2 razreda bila je jedina predstavnica naše škole, koja je recitirala na madarskom jeziku. Ona je također osvojila treće mjesto, s pjesmom Ének anyámnak/Pjesma mojoj majci.

Mentorka natjecateljicama bila je profesorica Vesna Kasač, koja je uložila veliki trud i napor u pripremanju učenica za natjecanje i bez njezine pomoći sigurno ne bi postigle tako značajan uspjeh. Nadamo se da će naši učenici i u budućnosti biti tako uspješni i da će ostvariti tako značajne rezultate.

Andrea Lovaš, 2.s2

Jezična družina na djelu

Dan „D“ za jezičnu družinu, koja se vrijedno pripremala za školsko natjecanje u poznavanju hrvatskoga jezika, ove je godine bio 31. siječnja. Natjecateljice su vrijedno rješavale ispit, punih 90 minuta i u njega uložile svo znanje stećeno na susretima jezičara, gdje su svakoga tjedna promišljale jezična pitanja i probleme.

Prema upravo pristiglim rezultatima, na županijsko natjecanje stekli su pravo pristupa učenici koji su ostvarili 60 i više bodova. Nažalost, među njima nema naših učenika.

U natjecanju su sudjelovale učenice prvih razreda s ostvarenim brojem bodova:

58 bodova imale su učenice Ines Čordaš, 1.f, Marinela Pilj, 1.f, Vanja Plavšić, 1.s1

57 bodova imala je učenica Jovana Tešić, 1.f.

54 boda imala je učenica Milica Kolundžić, 1.f,

50 bodova imala je učenica Dragana Ivošević, 1.s1

Novi poslovi za učenike i profesore

Doba je recesije i svima nam je svaka kuna važna. Ove školske godine pojavile su se prave voditeljice među učenicama, svoj su dar pokazale na nekoliko školskih manifestacija, a u božićno vrijeme pridružuje im se i pravi pravcati bradati debeljuškasti djed Božićnjak. Jako je obrazovan i ospozobljen za dijeljenje poklona i razgovor s djecom, jedini problem ima s imenom. Ostao nam je zagonetan, ako ga netko prepozna neka se javi u uredništvo *Iglica*. Zabilato je na ovogodišnjoj božićnoj priredbi. Pomoćnice su mu bile atraktivne voditeljice Martina Granoša (Cici) i Marija Bulj (Mici). Mali dječak bila je Doris Pešerović, velike balerine bili su dečki iz 4.s1 i 4.s2: Sven Bogdan, Karlo Kubica, Mirko Šajkumić, Ivan Jeremić, Ljubomir Erstić, Domagoj Vulić, Petar Sebastian Bručić, Andrej Ostrički. Priredbu je, svojim prekrasnim glasom i stasom, uljepšala i Ivana Blažević izvedbom Zvončića. Vatrene plesačice iz 4.s2 dobro su zagrijale sve načočne: Biljana Čugajl, Nikolina Križanović, Ana Marija Tomin, Martina Veger i Melanija Žarić. Posebnu čast učinila je predsjednica države i držala nam mudri govor. Nju je glumila Mateja Hideg iz 4.s1. Školski prostor tih je dana bio prepun smijeha, pjesme i plesa. Tako bi trebalo biti uvijek.

Fortes fortuna iuvat

A na. Najčešće i najljepše hrvatsko ime, Aime moje kćeri. Pitam se jesu li sve Ane tako nestasne? Adam, prvi muškarac.

B MW. Najljepši auto. Vraća me u neka lijepa razdoblja moga života. Boje, nisu važne, važno je da je dobra makina.

C ilj. Za sve treba postojati cilj. Jedino tako ćemo biti motivirani za uspjeh.

Č okolada. Moja najveća ovisnost. Znam, nisam jedina, i drugi to govore. Čamac, drage uspomene nekada i danas. Na Kartagi je pisalo: *Treba ploviti, a ne živjeti*.

D oberman. Predivan i plemenit pas. Dokaz je moja Melody. Svima se veseli i najmanje priča u kući. Sve mi je oglodao, a najviše voli cipele.

E mocije. Posjeduje ih svaki čovjek. Po vezuju ono što nam je važno sa svijetom ljudi, stvari i dogadaja. Svoje emocije često ne možemo kontrolirati, ali u njima znamo uživati.

F ortes fortuna iuvat - hrabre sreća pomaze. Najvažnije je u životu imati sreće. Ako imate sreće, imate i zdravlja i novaca i dobrog životnog partnera. Sreća je odgojiti dobro djecu.

G lazba. Ima različito djelovanje na nas. Ponekad nas rastuži, ponekad razveseli. Koristi se u svakoj prigodi. Jednostavno je svestrana i korisna. Klasika je uvijek klasična. Ne priznajem podjelu na dobru i lošu glazbu.

H rabrost. Vrlina na osnovu koje ljudi u opasnosti čine dobra djela. Suprotno kukavičluku. Neki su se i tu dokazali.

I skrenost. Budi uvijek spremjan govoriti što misliš i podmukao čovjek će te izbjegavati. Vrijedi i za žene i muškarce. Istina. Koliko god da je ružna, istina je i ne možeš se sakriti. Treba se znati pomiriti s istinom i prihvati ju kakva god bila. Naša je!

J utro. To je moj dio dana. Volim gledati svitanje. Sunce na prozoriču. To me smiruje i puni energijom za ostatak dana.

K njiga. Ona nam je najbolji prijatelj, jer nas nikada neće pročitati. Mudrost tre-

ba tražiti između redova. Kuća. Svugdje je lijepo, ali kod kuće je najljepše. To je stvarno istina. Ali kuća treba biti dom. U domu je, zapravo, najljepše.

L až. Mrzim laži. Ona je odraz nepoštovanja i drskosti. Zašto tek na kraju shvatimo da je bila laž?

L jubav odolijeva vremenu koje sve otima. Nikad nije zaista ljubio onaj koji misli da je ljubav prolazna. Svaka se ljubav pamti. Neobjašnjiva je.

M aria. Ime moje najmlađe kćeri. Njezin nadimak Mare me podsjeća na more, predvino, prostrano, plavo... Hemingway uvijek u moru vidi ženu.

N ada. Sama po sebi je jedna vrsta sreće. Nikada ne gubim nadu. Nadam se ni ona mene.

O smijeh. Otvara sva vrata. Nama olakšava, a onima kojima je upućen, uljepšava dan. Ništa ne košta. Oprاشtanje. Neizbjegjan dio oslobođenja sebe i od sebe. Treba znati oprati, a i ispričati se. Ne smije nam biti teško. Znam i one koji ne praštaju ni onima, koji se kaju.

P riroda. Najbolji učitelj slobode, sve je slobodno što u njoj diše i ide, sve osim čovjeka. Voda iz čega sve nastaje.

R iječi. S najboljim prijateljem dovoljno je pogledati se. Često riječi nisu ni potrebne. Nečiji postupci, ili njihov izostanak, zamjenjuju bezbroj izgovorenih riječi. Volim djela, a ne riječi.

S tjepon. Ime moga najstarijega sina. Ovoime ima posebno značenje - "okrunjen".

Š etnja. Nema ničeg ljepšeg od štanjne parkom. Ispunjava me radošću i lijeci mi dušu. Škola. Meni najbitnija. Ne mislim da je mjerilo vrijednosti čovjeka, ali jamči uspjeh u životu.

T urizam, turist. Volim putovati, bilo kojim prijevoznim sredstvom. Važno je društvo i putovanje je ugodno.

U tjeha. Tko opisuje vlastitu bol, makar i plakao pri tome, na putu je da se utješi. Najbolji lijek za ranjenu dušu.

V jera. Čovjek bez vjere je čovjek bez nade. Vodilja kroz život.

Z adovoljstvo nije sreća. To je čak manje važno od sjenke koja prati čovjeka. Zrelost. „Voljeti i raditi srodne su sposobnosti, koje su znak pune zrelosti.“ Sigmund Freud

Život. Kakav bio da bio, bolji je od mašte, kao što je zdravlje bolje od bolesti. Dar koji svi koristimo kako umijemo.

U Hrvatskoj ima 56 srednjoškolskih domova. U njima je smješteno oko pet tisuća učenika. U Osijeku ima pet učeničkih domova, a uskoro se planira izgraditi novi, na prostoru Zelenog polja, kod Ugostiteljske i turističke škole. Za to ima puno razloga jer, iako domovi primaju oko 58 učenika, svake godine 30 % zainteresiranih ne dobije smještaj.

Dolaze i odlaze sa suzama

Dom je zajednica mlađih ljudi, koji zahtijeva snalaženje, i vremensko i prostorno, u potpuno novoj sredini. Kuću i dom teško je usporediti. Kuća može biti ogromna, no ne mora biti dom. Dom je topla riječ za ljubav, razumijevanje.

Mladi emocionalno teško prihvataju dolazak u novu sredinu, zato ti prvi koraci, obično noću, budu popraćeni suzama. Iz dana u dan, korak po korak, uz veliku pomoć odgajatelja, sve postaje ljepeš i počinje se živjeti. I onda opet, kao maturanti na oproštajnoj večeri, suzama se iskazuje žaljenje zbog neminovnog odlaska.

Prednosti i nedostaci

Ovo sve shvatite iskreno, jer proizlazi iz iskustva. Nema više vlastiti prostor, već ga dijeliš sa nekoliko ljudi, koji ti se, s vremenom, pokazuju kao bliski prijatelji. I prvi dojmovi, tako zastrašujući, smiruju se. I onda ti je opet čudno ranojutarnje buđenje, koje obično dolazi putem radija, preko razglaša i dolaskom odgajateljice, koja vas, milom ili silom, povišenim

glasom budi. Onda umivanje, naguravanje u zajedničkoj kupaonici. Ako se želite istuširati, naravno toplov vodom, brzo skušite, a najiskusniji vam to i kažu, kako je voda topla sve dok pijetlovi ne zapjevaju. Suživot je velika prednost, jer svaku nedaću ili kriznu situaciju, obiteljsku, novčanu, rješavamo zajednički, slušajući savjete starijih vršnjakinja. Svakodnevnu podršku pružaju požrtvovne od-

gajateljice, koje svi bombardiramo neprekidnim pitanjima. Hrana nije onakva na kakvu smo navikli u maminoj kuhinji, ali je zdrava i uravnovrežena. Srdačne kuharice rado će vam donijeti zamjenu, ako vam se trenutno jelo ne sviđa. Vodi se računa i o vegetarijancima. Morate imati na umu da obroci traju u određenim vremenskim rasponima, koje treba poštovati. Ekomska cijena smještaja iznosi mjesечно 1260 kuna, ali plaća se samo 630

plakala i željela odustati od svega, od škole, od doma, od Osijeka. Danas mi je drago da si to sve uspjela savladati i da je došao kraj tvojeg srednjoškolskog obrazovanja. Kolika je naša zasluga za to, uz tvoje profesore u školi, to je manje važno. Mi odgajatelji često tješimo učenice učenicu se odvodi u bolnicu i obavještavaju se roditelji pa učenica ide kući, k svojoj lječnici, ili ostaje u bolnici.

- Kakav je postupak s učenicom kada se razboli?
- Učenica se ujutro prijavljuje dežurnoj odgajateljici, koja joj odmah mjeri temperaturu i daje adekvatan lijek. U težim slučajevima učenicu se odvodi u bolnicu i obavještavaju se roditelji pa učenica ide kući, k svojoj lječnici, ili ostaje u bolnici.
- Ostajete li u kontaktu s učenicama nakon odlaska iz doma?

- Učenice, po odlasku iz doma, vrlo često dođu k nama u posjet, porazgovarati ili potražiti neki savjet ili pomoći. Osobno, s mnogima ostajem u kontaktu, a neke su već danas moje kolegice.

- Podijelite s nama neka vaša najzanimljivija iskustva.

- Puno toga lijepoga ēu pamti u radu s djevojkama, od kojih i sama učim. To su naše uspjehnice na Domijadama i ţar kreativnoga stvaranja u nizu projekata, od Dana kruha, Adventa u Srednjoškolskom dačkom domu, Eko dana pa do zajedničkih ljeplih izleta i druženja. Cilj mi je doprijeti do srca i uma svojih učenica, s nastojanjem da im, kao profesorica i odgajateljica, pružim što više znanja i u njihovu osobnost ugradim temeljne ljudske i moralne vrednote.

Ana-Marija Bradač, 2.s1

- Dolazim iz male sredine gdje se svi poznaju pa mi je bilo teško prilagoditi se novom ambijentu. Među 120 djevojaka, uvijek možete naći prijateljicu i onda vam je sve lakše. Meni je poseban problem prehrana, jer ne jedem meso. Moram koristiti dodatnu prehranu pa mi je to i dodatni trošak.

Pripremila: Ivana Raković, 2.s2

Što kažu učenice o životu u domu

Lucija Jerković, 4.s1

- Dom je moja druga obitelj. Život u domu mi je donio mnogobrojna poznanstva i učinio me samostalnijom i odgovornijom osobom. Odgajateljice su uvijek tu, ako ih zatrebam, kao i kuharice, koje repete dijele s osmijehom na licu.

Cecilia Ranogajac, 3.s2

- U domu sam već treću godinu. Cimerica mi je postala kao sestra. Odgajateljice su posebno privržene učenicama koje više sudjeluju u domskim aktivnostima. Hrana je ukusna, osim graha i ribe, koju baš ne volim. Super mi je, ali sve ima i svojih nedostataka.

Tena Kovačević, 1.s1

- Prvu godinu sam u domu i nisam se potpuno prilagodila. Ni sam se stigla još ni povezati s odgajateljicama, no čini mi se da su uvijek prijateljski raspoložene. Hrana je dobra, ali nitko ne može zamijeniti specijalitete moje majke. Najveći problem mi je učenje. Teško mi je učiti jer nas je pet u sobi.

Marija Marinović, 2.ft

- Dolaskom u dom svaki pojedinc se mora prilagoditi kolektivu. Život s cimericama ima dobrih strana, ali ponekad je naporan. Ljubaznije osobje u kuhinji bi dobro došlo, često osstanemo gladne. Roditelji su, uz odgajatelje, najvažniji oslonac u drastanju.

Kristina Josipović, 1.s2

- U domu sam se odlično snašla, jer je uz mene moja sestra Nikolina. Nisam još uspjela upoznati sve odgajateljice, ali vidim da su simpatične. Nadam se da će se na hranu naviknuti, jer sam još uvijek vezana uz maminu kuhinju.

Ana-Marija Bradač, 2.s1

- Dolazim iz male sredine gdje se svi poznaju pa mi je bilo teško prilagoditi se novom ambijentu. Među 120 djevojaka, uvijek možete naći prijateljicu i onda vam je sve lakše. Meni je poseban problem prehrana, jer ne jedem meso. Moram koristiti dodatnu prehranu pa mi je to i dodatni trošak.

Kako doprijeti do srca

Razgovor učenice Mirne Markulić s Marijom Domić, odgajateljicom u Ženskom dačkom domu u Osijeku.

Marija Domić uvijek s mladima

S lijeva na desno: Elvira Pek, Katarina Kristić, Maja Šušak, Zvezdana Cah.

• Dolaskom učenice u dom, vi preuzimate ulogu njezine majke. Koliko ima istine u tome?

- Nitko nikome ne može zamijeniti majku, jer majka je samo jedna. No, možemo zamijeniti ulogu majke u nekim segmentima života.

pitati njih.

• Što je učenicama najteže u prvom tjednu boravka u domu?

- Mi odgajatelji već znamo što nas čeka na početku školske godine dolaskom novih učenica pa stoga sve svoje snage odmah usmjeravamo na područje adaptacije, tj. prilagodbe učenica na nove uvjete života. Novost je da ta ih više živi u jednoj sobi, da su to neka nova lica i karakteri. Ritam života određen je ustajanjem, uzmajanjem obroka, učenjem, sve do odlaska na počinak. Zato, već u prvom tjednu, organiziramo zajedničke šetnje gradom, dosta individualno razgovaramo, obilazimo ih po sobama, povezujemo ih sa starijim učenicama i učenicama iz istog mesta, zatim organiziramo razne radionice, a s pedagoginjom smo održali i prezentaciju Moj novi dom.

• Znam da često morate tješiti učenice zbog rastanka od obitelji, negativnih ocjena ili nesretne ljubavi. Kako to postizete?

- Da, sada si me podsjetila na tvoje prve dane u domu. Tada sam te tješila, jer si jako

odgovorne, otvorene, komunikativne i druželjubive. Projekcija učenica, baš vaše škole, vrlo je visok, iznak 4,00 i s najmanje su neoprovadnici izostanaka iz škole.

- Kakav je postupak s učenicom kada se razboli?

- Učenica se ujutro prijavljuje dežurnoj odgajateljici, koja joj odmah mjeri temperaturu i daje adekvatan lijek. U težim slučajevima učenicu se odvodi u bolnicu i obavještavaju se roditelji pa učenica ide kući, k svojoj lječnici, ili ostaje u bolnici.

- Ostajete li u kontaktu s učenicama nakon odlaska iz doma?

- Učenice, po odlasku iz doma, vrlo često dođu k nama u posjet, porazgovarati ili potražiti neki savjet ili pomoći. Osobno, s mnogima ostajem u kontaktu, a neke su već danas moje kolegice.

- Podijelite s nama neka vaša najzanimljivija iskustva.

- Puno toga lijepoga ēu pamti u radu s djevojkama, od kojih i sama učim. To su naše uspjehnice na Domijadama i ţar kreativnoga stvaranja u nizu projekata, od Dana kruha, Adventa u Srednjoškolskom dačkom domu, Eko dana pa do zajedničkih ljeplih izleta i druženja. Cilj mi je doprijeti do srca i uma svojih učenica, s nastojanjem da im, kao profesorica i odgajateljica, pružim što više znanja i u njihovu osobnost ugradim temeljne ljudske i moralne vrednote.

Kompetentni roditelji

IZ dugogodišnjeg iskustva koje sam stjecala u radu s ljudima, naučila sam da većina ljudi želi misliti o sebi kao osobi koja dobro zna raditi ono čime se bavi u životu ili, stručnim rječnikom

rečeno, da su kompetentni u svom poslu. To je i razumljivo, ako znamo da se većina ljudi školovala za svoje zanimanje, da su tijekom života stekli neko iskustvo ili ispeklki zanat, kako se to obično kaže. Uz

to, danas je i teško ostati u nekom poslu, ako se on ne obavlja uspješno, ako se ne donosi zarada i dobit – to su tekovine sirovog i surovog kapitalizma u koji smo se strmoglavili.

ALI, ŠTO ZNAČI BITI KOMPETENTAN RODITELJ?

Kakvi su ti roditelji? Gdje se o tome kući? Doista, u životu nas gotovo nitko ne poučava roditeljstvu. Škole za roditelje su rijetka i samo fakultativna ponuda zainteresiranim roditeljima. Istina, u današnje vrijeme ima puno dostupne i popularno pisane literature tako da, svi koji to žele, mogu puno naučiti o roditeljstvu. U tu svrhu i mi u *Iglicama* objavljujemo ponešto za roditelje. Stoga, pozivam roditelje da pročitaju sljedeća dva primjera.

Prvi policajac

Zamislite da vas je zaustavio policajac jer niste stali ispred znaka STOP.

Jedan od njih bio je ljut, sarkastičan i podcjenjujući. Gleda vas prijeteći, ne sluša vas uopće, piše kaznu, održi drski monolog u kojem vas ponižava, izaziva vas da se upustite u svadu i onda ode.

Drugi policajac

A drugi je pun poštovanja i smiren. Lagano govoriti i izgleda kao da suočaja s vašim stresom. Piše kaznu (onu istu), ali istovremeno govoriti: «Žao mi je zbog ovoga. Vidim da ste u žurbi, ali molim vas, pazite. Siguran sam da bi vaša obitelj radije željela da dođete malo kasnije, nego da vam se nešto dogodi. I, usput, gužva je na zaobilaznici, možda ćete prije stići ako zaobiđete ovaj čep.» Poželi vam ugodan dan i odlazi.

Koji će policajac imati veći utjecaj na vašu vožnju nakon toga? Kojeg od njih ćete smatrati kompetentnim? Ovaj drugi je pametniji u barem dvije stvari: Prvo, on je zadržao fokus na vašem ponašanju (a ne na njegovom, kao što je to učinio onaj prvi). Drugo, drugi policajac uoče nije dopustio da moći

kontrola postanu teme. To se podrazumijevalo bez izgovorenih riječi. On je potpuno bezopasan, potpuno nezastrašujući i ima kontrolu nad situacijom.

KAKO REAGIRATI NA PREKRŠAJ?

Vjerujem da ste prepoznali sličnost u ponašanju policajaca i čestom ponašanju roditelja. Ne želim reći da je jedina uloga roditelja tražiti „prekršaje“ svoje djece i kažnjavati ih. Ali, ako do toga dođe, vjerojatno bi i vaše dijete bilo zadovoljnije

da se ponašate poput drugog policajca. To znači:

I dijete i tinejdžer, koji je načinio prekršaj, ima pravo na poštovanje njegove osobe. Zato, ne treba povisiti ton u razgovoru s njim, ne treba ga vrijetati, nazivati pogrdnim imenima. Zadržimo svoj mir, a ako iziskustva znamo da to nećemo moći, odgodimo razgovor. Mladi često zaziru od razgovora s roditeljima, jer im iskustvo govori da će to biti „prodika“, „prodavanje mudrosti“, „pranje glave“ ili kako to već nazivaju. Iznenadite svog tinejdžera i pozovite ga na

„piće“ ili kavu i tada razgovarajte s njim o raznim temama. Pokažite interes za njegove probleme, za ono što ga veseli ili muči... nemojte samo vi govoriti, radite slušajte. Osim toga, budite spremni na razgovor kada to odgovara vašem adolescentu. Oni bi često razgovarali onda kada biste vi već najradije spavali – kad se vrati „iz života“, ali to su dragocjeni trenuci, nemojte ih propustiti. Tada ćete vjerojatno saznati puno toga što vam, ako odete spavati, neće nikada reći.

I kad vas tinejdžer dovede u neugodnu situaciju zbog prigovora susjeda, koji se zale na preveliku buku, ili vas pozovu u školu zbog neopravdanih izostanaka, ostanite smireni pa čak i onda ako morate po svoje

dijete u policijsku postaju, jer je priveden. Prijekori, okrivljavanja, ignoriranje... neće vam u tom trenutku pomoći. Možda ne bi bilo loše da kao roditelj tinejdžera unaprijed smislite kako ćete reagirati ako do takve ili slične situacije dođe. Odlučite da ćete ostati mirni i nećete popustiti unutarnjim ili vanjskim pritiscima. Ostanite mirni i pokažite svom tinejdžeru da se doista više ne smatrajte odgovornim za njegovo ponašanje i

pružite mu slušalicu kada ljutiti susjedi nazovu. U školi recite da im dajete punu slobodu da poduzmu sve što se inače čini kada učenici izostaju. Ostanite pri tome mirni jer krajnje je vrijeme da prestanete „podmetati led“ za svog tinejdžera. Vrijeme je da on sam preuzme odgovornost za buku koju stvara, za izostajanje iz škole ili za kršenje pravila zbog čega je priveden u policijsku postaju.

Zadržite fokus na djetetovom ponašanju i ukažite na to zašto je neki oblik ponašanja neprihvatljiv ili pogrešan.

Kada razgovarate sa svojim djetetom, ukažite mu na njegovo ponašanje koje smatrate neprihvatljivim, npr.: „U dnevnoj sobi vrijeme provode svi članovi obitelji, stoga ne možeš razbacati svoje stvari po svim stolicama, po podu i kauču“. Niste njega „izbacili“ iz dnevne sobe, samo ste mu dali do znanja da tu očekujete red. Ako je u njegovoj sobi nered, zbog toga se ne biste trebali uzbudjavati. Važno je da vaš tinejdžer shvati razliku između vašeg odnosa prema njemu kao osobi i njegovom ponašanju. On je, i uvjek će biti, vaš sin ili vaša kćerka koju vi volite, ali istovremeno, to ne znači da ćete podržavati sve ono što oni rade u svojim „ludim godinama“.

Za kršenje pravila postoje sankcije. Dobro je u obitelji zajednički dogovoriti pravila, podjelu poslova i obveza, kao i posljedice nepridržavanja ili kršenja pravila. Istina, policija s nama nije dogovarala prometna pravila, ona postoje radi sigurnosti svih sudionika u prometu i nismo mi sudjelovali u „odmjeravanju“ kazne, ali moramo priznati, znali smo za posljedice (ako nas „uhvate“ u prekršaju). Kazna, koju mi kao roditelji odmjerimo u trenutku ljutnje, kod tinejdžera će izazvati revolt i potaknuti njegovu maštu na pronalaženje načina kako tu kaznu izbjegći i izigrati nas. Zato je puno bolje u takvoj situaciji samo ukažati na pravilo ili dogovor koji je prekršen i podsjetiti na unaprijed određene posljedice, npr.: „Zar nije ovo bio tjeđan kada si ti bio zadužen za odnošenje smeća? Kako to nisi uradio, po našem dogovoru, i sljedeća dva tjedna si ti zadužen za smeće, a onda red dolazi na tvog brata“. Naravno, tu je još potrebna ustrajnost i dosljednost. Ono što je dogovoren, mora se i poštivati. I to od svih strana.

UMJESTO ZAKLJUČKA

Iza sve ovo, nemojte zaboraviti iskazati svoju **privrženost i ljubav** prema vašem adolescentu, koja neće biti umanjena situacijom koja se upravo dogodila. On treba shvatiti, ali i doživjeti, da ga tata ili mama ne prestaju voljeti zato što je jednom pogriješio. Čak ako i više puta pogriješi, posljedice mogu biti u obliku izrečenih sankcija, ali nikako u gubitku roditeljske ljubavi. Sjetite se, koliko puta vi niste stali na znak STOP?

Nova školska godina – nova pravila

Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa, 28. rujna 2010., donijelo je novi Pravilnik o načinima, postupcima i elementima vrednovanja učenika u osnovnoj i srednjoj školi. Njegovim stupanjem na snagu prestaje vrijediti stari Pravilnik o načinu praćenja i ocjenjivanja učenika u osnovnoj i srednjoj školi iz 1995. godine, koji je vrijedio do sada.

Svi kriteriji i elementi ocjenjivanja bili su javno objavljeni učenicima početkom školske godine, kako bi oni mogli biti upoznati s načinima vrednovanja znanja i usvojenosti nastavnog sadržaja. Nadamo se da će sada biti manje nesporazuma među zainteresiranim učenicima, profesorima i roditeljima.

USMENO ISPITIVANJE

I prema dosadašnjem pravilniku ispitivanje i ocjenjivanje učenika je javno. Ocjena se nije mogla upisati bez znanja učenika. Ponekad su učenici negodovali jer su u imeniku nalazili ocjene za koje nisu znali ni kada su upisane. Ocjene

se upisuju u za to predviđenu rubriku i moraju biti jasne.

Kod usmenog ispitivanja treba обратiti pozornost na Članak 7. Odgovaranje ne smije trajati dulje od 10 minuta i može se provoditi na svakom nastavnom satu, bez obvezne najave. Ako se u tom danu pisala pismena provjera, učenika se može usmeno ispitivati samo iz jednog predmeta, odnosno dva, ako nema pisanih provjera.

PISMENO ISPITIVANJE

Što se tiče pisanih provjera znanja novost je ta da učenik može pisati samo jednu pisanu provjeru u danu, tj. četiri u jednom tjednu.

Prema ranijim pravilima vrijedilo je da, ako više od 50% razreda bude negativno ocijenjeno iz pisane provjere znanja, ona se automatski ponavlja bez upisivanja ocjena. To više ne vrijedi te se sada negativne ocjene upisuju, bez obzira koliko ih je bilo, a o njenom eventualnom ponavljanju odlučuje profesor. Prije pisanja nove provjere profesor je dužan organizirati dopunska nastavu. Učenik ima pravo uvijek dobiti na uvid svoj pisani rad i zatražiti obrazloženje ocjene.

Vremenik pisanja pismenih provjera treba, prema novom Pravilniku, objaviti na početku svakog polugodišta na oglasnoj ploči ili mrežnoj stranici škole.

Kratki *blic* testovi se trebaju najaviti pet dana ranije, a oni veći bi trebali biti objavljeni u okvirnom vremeniku pisanih provjera, na početku polugodišta. Kako će to u praksi funkcionirati, treba vidjeti. Neće biti lako držati se termina, jer se mogu pojaviti nepredviđene teškoće u realizaciji nastave, na to ukazuju profesori. U svakom slučaju, učenici će na vrijeme biti obaviješteni o pismenim ispitima.

ZAKLJUČNA OCJENA – ARITMETIČKA SREDINA?

Većina učenika bila bi zadovoljna da je zaključna ocjena rezultat aritmetičke sredine svih ocjena u polugodištu, jer je ona, kako svi kažu, pokazatelj truda i usvojenosti nastavnog sadržaja tijekom cijele godine te povećava samopouzdanje i vjeru u sebe.

Prema članku 11. novog Pravilnika, zaključna ocjena na kraju nastavne godine ne mora proizlaziti iz aritmetičke sredine upisanih ocjena, već može biti veća, ako je učenik pokazao napredak, odnosno manja, ako je nazadovao.

RODITELJI U PRAVILNIKU

Novim pravilnikom, Člankom 14., jasnije se uređuju prava i obveze roditelja. Kako bi se roditeljima dala mogućnost izravnog utjecaja na poboljšanje sustava ocjenjivanja u školi ili uklanjanje mogućih nedostataka, dana im je mogućnost upućivanja pismenih i usmenih predstavki ravnatelju ili Vijeću roditelja škole. Uz to, roditeljima se uz pomoć razrednika nudi i mogućnost dogovaranja izravnog razgovora s pojedinačnim predmetnim nastavnicima. Roditelj također ima pravo znati elemente ocjenjivanja, kao i načine i postupke vrednovanja za svaki nastavni predmet, o čemu ga informira razrednik na roditeljskim sastancima i individualnim informativnim razgovorima. Također, roditelj ima pravo izvestiti ravnatelja ako mu razrednik ili predmetni učitelj/nastavnik odbija dati pravodobne i potrebne obavijesti o uspjehu njegovoga dijeteta.

Dobro je znati da kada nastanu nesporazumi, obično se učenik buni zbog ocjene, nije dobro odmah svaljivati krivnju na profesora. Prvo razmislite o tome koliko ste tijekom polugodišta pridonijeli svom konačnom rezultatu te ga pitajte zbog čega je ta ocjena takva je. Nemojte se ni u kojem slučaju bahatiti i biti nepristojni prema profesoru, jer ćete tako samo našteti sebi i odnos s profesorom narušiti. To vrijedi i za odnos roditelja prema profesoru, razredniku i stručnoj službi. Na kraju nitko neće biti zadovoljan, ako nema suradnje.

ANKETA

Poznaješ li Pravilnik o ocjenjivanju i misliš li da se on u našoj školi primjenjuje:

Petra Štefanec, 3.ls:

- Nije mi poznat novi Pravilnik i nije mi poznato da se ista mijenjalo. Profesori postupaju isto kao i prije. Ne smijemo se žaliti ni na koju ocjenu.

Ana Bandjak, 3.ls:

- S Pravilnikom sam se upoznala preko interneta, gdje se cijeli može pročitati. Zanimaju me dijelovi o ocjenjivanju, jer tu ima dosta novina. Ocjene za koje ni ne znamo da smo ih dobili, se upisuju i rijetko kad objašnjavaju.

Marko Miklić, 3.s2:

- Pravilnik o ocjenjivanju poznajem, jer nam je pročitan puno puta na satu. Mislim da se ništa posebno nije mijenjalo. No, profesori se njega baš i ne pridržavaju. On ima smisla, ali kada bi ga se svatko pridržavao.

Natali Dumančić, 3.s2:

- Upoznata sam s Pravilnikom ocjenjivanja. Na početku godine nas je upoznala razrednica Sanja Dravinski. Ne poštuju svi profesori Pravilnik, ali se mi ipak uspijemo dogоворити tako da svi na kraju budu zadovoljni. Ponekad odjednom znaju iskrasnuti neke ocjene za koje ni ne znamo odakle su.

Vedran Škarica, 3.s2:

- Većina profesora ne poštuje Pravilnik. Na primjer, ako iz pismenog dobijemo dobru ocjenu, ipak nas se provjerava usmeno, jer nam profesori ne vjeruju i misle da smo prepisali, a loše se ocjene upisuju. Reagirali smo preko razrednice, ali nikakve koristi od toga.

Mato Mijakić, 1.s3:

- Upoznat sam s Pravilnikom ocjenjivanja. Razrednica nam ga je pročitala i svaki profesor nam je rekao svoje kriterije ocjenjivanja. Mislim da ga svi profesori poštuju. Roditelji su pročitali kriterije i u vodiču, koji smo dobili na početku godine.

Kristina Kovačić, 1.s3:

- Upoznata sam s Pravilnikom ocjenjivanja i mislim da ga se od ove godine svi profesori drže. Mi u prvom razredu se toliko ne izvlačimo, kao stariji učenici i nemamo toliko primjedbi. Roditelji su redovito upoznati s ocjenama, naravno, oni koji dolaze na informacije i roditeljski.

Mateja Hidet, 4.s1

Organizacija, upornost i tvrdoglavost čine čuda

Još do jučer mislila sam da je nemoguća misija prolaziti s odličnim, imati vremena za aktivnosti izvan škole, čitanje knjiga, izlaska s prijateljima. Ali dobra organizacija, upornost i tvrdoglavost čine čuda. Bilo je neprospavanih noći (i bit će ih još), poneke suze, ali sve to postaje zaborav kada se prisjetim svih ljudi koje sam imala priliku upoznati ove četiri godine, svih profesora koji su me oblikovali kao osobu. Bilo je i gluposti koje smo radili kad god smo to mogli. Iako nije bilo lako, nikada nisam požalila što sam upisala baš Medicinsku školu, jer sam oduvijek znala čime bih se željela baviti.

Sada me čeka državna matura, a nakon nje, velika mi je želja upisati Medicinski fakultet. Pripreme su počele i sada mi preostaje jedino upregnuti svoje moždane vijuge kako bih na ispite državne mature otišla s osmijehom i sigurna u svoje znanje.

I sada, na kraju, onima koji ostaju u crvenoj kockici samo mogu reći da budu ponosni na svoje zanimanje i da nikada ne skidaju osmijeh s lica, koje je u razred ušlo kao uplašeno, a iz škole izlazi kao lice ozbiljne, odrasle osobe.

Melita Peček, 4.s3

Sve će mi nedostajati

Znam da će zauvijek pamtitи ove četiri godine, godine sreće, zaludenosti, zaljubljenosti, smijanja, plakanja, prijateljstva.

Zaredala sam petice, sklopila nova prijateljstva te skupila uspomene na naše lude provode tijekom ovih godina i evo, idem. Nedostajat će mi ova škola i sve u njoj.

Znam da me nakon ovoga čeka ozbiljnost na koju ja baš i nisam navikla. Kome ne bi nedostajale kave prije i poslije nastave, „leptirići“ u trbuhi pred težak test, iščekivanja i nadanja kada prilazimo rasporedu i ljutnja, ako nam on baš i ne odgovara? Kome ne bi nedostajali sendvići iz kantine, budenje u 6 ujutru kako bismo stigli na vježbe i onaj dobro poznati: „Ćao!“ portiru pa trk u garderobu?

Nedostajat će mi profesori, bježanje s nastave i smišljanje najluđih ispraka pri opravdavanju tih izostanaka. Adrenalin kada se za ispitivanje otvara imenik i očaj ako si baš ti taj „sretnik“, a toga dana nisi ni pogledao knjigu, jer si baš svježe zaljubljen i koga briga za učenje?!

Uvijek će se rado sjećati i mislima vraćati u crvenu školu i ovo predinivo srednjoškolsko doba.

Kakve maturante – odlikaše

možeš sresti u školi

nastavak na stranici 38.

Karlo Kubica, 4.s1

Sve što je lijepo kratko traje

Vjerojatno najljepše četiri godine moga života upravo se bliže kraju. Sve ovo vrijeme provedeno uz moje prijatelje i poznanike te sve naučeno od profesora u školi, poslužit će kao pravi temelj za moje daljnje obogaćivanje stečenog znanja.

Uplauenost u početku, sada je zamijenilo veliko samopouzdanje. Ono se postiže ostvarivanjem dobrih školskih uspjeha. Sve je lako, samo treba dobro planirati i redovno ići na nogometne treninge i ponekad u teretanu. Najvažnije je ne zapostaviti svoje prijatelje i privatni život.

Planiram upisati Medicinski fakultet, što nije lako i zahtijeva dodatne pripreme, no nemam straha jer mi on može samo otežati neke bitne stvari u životu.

„Vrijediš onoliko koliko ulazeš u sebe“, rekao mi je jedan profesor i to će zapamtiti za čitav život. Moja poruka mlađim učenicima je: „Što vam znači deset godina naspram cijelog života“. Nešto morate žrtvovati, a poslije vlastite žrtve slijedi ostvarivanje ciljeva. Sretno!

Renata Pažitnay, 4.s3

Nikada, ali nikada nemojte odustati

Stvarno je istina kada netko kaže da vrijeme leti. Ove četiri godine su doslovno prošle. Nisam se stigla ni osvrnuti, a već sam maturantica.

Niti u jednom trenu nisam požalila što sam upisala Medicinsku školu, jer sam se u ovoj struci doista pronašla. Priznajem da je ponekad bilo jako teško i iscrpljujuće, ali velikim trudom se može i to preživjeti, a s dobrim rezultatima zaboraviš i na sve prepreke.

Ova škola me također promijenila kao osobu, a to znači da sam postala odgovornija i savjesnija. Tajna mog uspjeha je jednostavna.

Recept za 5.0 prosjek:

- 8 h sna
 - 8 h u školi
 - 8 h pravilne organizacije
 - 2 h odmaranja
 - 3 h učenja
 - 2 h zabave
 - 1 h ponavljanja (prijašnje utvrđenog gradiva)
- I eto korisno iskorištenih 24 sata.

Stekla sam i brojna nova prijateljstva koja su u meni ostavila trag.

Moj savjet dolazećim generacijama je: učite, zabavljajte se i nikada, ali nikada nemojte odustati. Sretno!

Ana Maria Milas, 4.s2

Nekada je slučajno baš ono pravo

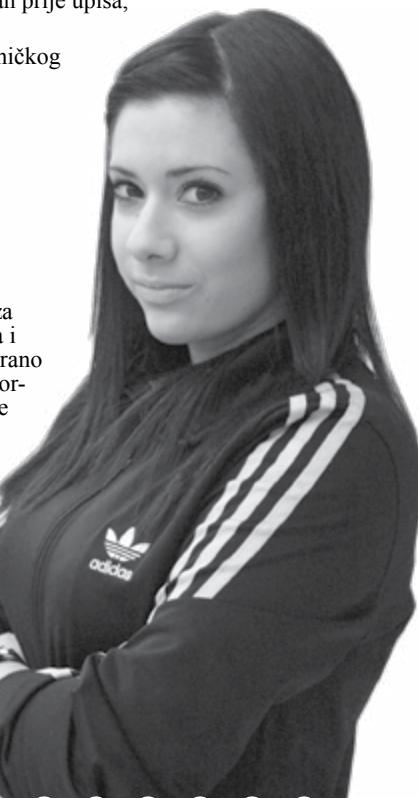
Važnu životnu odluku donijela sam dan prije upisa, i to ni manje ni više, nego slučajno.

Nakon završenog prvog razreda Zubotehničkog smjera, shvatila sam da se ne vidim u tom poslu te položila razliku ispita i u drugu godinu u Medicinskoj školi ušla kao buduća medicinska sestra.

Cetiri godine brzo su prolećele, sad na njih gledam kao na četiri godine u kojima sam naučila mnogo važnih stvari. Odgovornost i razvijanje osjećaja za potrebe drugih nešto je najvažnije.

Sa sigurnošću vam mogu reći da je za odličan uspjeh potrebno dosta truda, rada i upornosti. Nije bilo lako svaki put ustati rano ujutro i otići na praksu u bolnicu. Odgovornost je osnovni dio našeg zanimanja, koje smo sami odabrali pa onda ni ustajanje rano nije problem. Pri tom nije nedostajalo smijeha, zabave i svakodnevnih priča o zanimljivim događajima. Ponekad i problemima.

Nakon srednje škole planiram upisati Medicinski fakultet. Budućim generacijama želim poručiti da hrabro i bez straha uđu u crvenu zgradu te budu ponosni njezini učenici. Izabrali su zanimanje puno ljubavi i brige za druge.

Barbara Uršanić, 4.ft

Iza sebe ostavljam smijeh i suze

Na početku svog srednjoškolskog školovanja zakoračila sam na prag crvene zgrade Medicinske škole znajući da me čeka naporna, duga, ali i lijepa staza života koja se ipak bliži završetku.

Prebrzo i neočekivano, kao u Formuli 1.

Zakoračila sam i na vrata još jedne zgrade – vrata Trgovačkog doma u Osijeku u kojem sam stanovala ove četiri godine i za koju me vežu prelijepa sjećanja. Od prvog razreda bila sam odlična učenica, iako to u Medicinskoj školi nije nimalo lako postići. Vježbe u bolnici su bile prilično naporne.

Ovih dana glava je puna uzbudjenja, napesti, ali i straha dok odbrovjavam zadnje srednjoškolske dane. Iza sebe ostavljam smijeh i suze, rad i zabavu, prijateljstva i razočaranja, uspone i padove, ali s punim optimizmom gledam na budućnost.

Ova škola stvorila je u nama ljude i sada smo spremni raširiti svoja krila i poletjeti ka svome jugu.

Nadam se da će me moja krila odvesti Medicinskom fakultetu ili nekom od viših zdravstvenih studija kako bih upotpunila svoju životnu želju, a to je pomagati ljudima.

A za svoju dušu, voljela bih barem jednom posjetiti Afriku i desetak utrka Formule 1.

Vanja Trbojević, 4.ft

Polako, ali sigurno

Kada se sjetim svog prvog dana u Medicinskoj školi, prvo što sam pomislila bilo je: hoće li ovo ikada završiti i što je meni ovo trebalo? Ali sada, kada sam na kraju svoga putovanja, shvaćam da se trud isplatio. Sva žurba, jurnjava po hodnicima, živeciranje oko našeg famoznog „kliznog“ rasporeda, švercanje u vlaku (ali i pod testovima), akcije kod tete iz kantine. To se mora pamtit i osmijehom.

Odlazak treba biti s ponosom i stilom, tako da nas svi pamte. Trenutno smo zauzeti pripremama oko mature i izborom našeg sljedećeg koraka. Nije lako ni razmišljati što dalje nakon srednje škole. Moj cilj je Veleučilište Lavoslava Ružičke u Vukovaru, studij za višeg fizioterapeuta.

Nadam se da će u uspjeti u svojoj namjeri, a do tada cu polako, ali sigurno uživati u zadnjim trenutcima i danima u crvenoj školi, zajedno sa svojim prijateljima.

Pogledaj ovaj svijet

Kako razmišljaju osamnaestogodišnjaci pred ispitom zrelosti? Njihove znakovite poruke i rješenja mogu se dugo iščitavati.

Evo nekoliko najzanimljivijih odgovora na postavljena pitanja.

Anketu provela Ana Ilić, prof.

Što je obilježilo prošlu godinu (u političkom i privatnom smislu)?

- Jadranka Kosor je postala premijerka. Posjetila sam Španjolsku te pristupila stranci HSLS.
- U političkom smislu uhićenje Sanadera, a u privatnom ništa posebno.
- Ne znam što je obilježilo 2010.- tu u političkom smislu, jer me politika uopće ne zanima. U privatnom životu sam postala maturantica i položila vozački ispit.
- U političkom smislu prošlu godinu obilježile su krađe i loše stvari naše vlade.

- Uhićenje Sanadera i Polančeca obilježilo je prošlu godinu u političkom smislu, a u privatnom sam dobila nećaka.

- Politički je obilježilo mnogo toga u Hrvatskoj. Problemi vezani uz recesiju, novi program oporavka od krize, koji ne pokazuje rezultate, izabran je novi predsjednik, nitko nije pomogao radnicama Kamenskog.

U privatnom životu ljubav cvate, uspjeh na polugodištu je odličan.

- Puno novaca, dobrih ocjena i dobrog seksa.

- Želja mi je položiti državnu maturu, upisati psihologiju i naći srodnu dušu.

- Upisati fakultet i ispričati se osobni s kojom se želim pomiriti.

- Želja mi je da dobijem na lotu, upišem fakultet, da mi kuma nađe muža i da odem na Svjetsko prvenstvo u pikadu.

Što očekujete od nove godine?

- Očekujem upis na željeni fakultet, nadam se da će se otkriti lijek za određene bolesti, putem AIDS-a te uspostaviti ravnoteža u svijetu. Očekujem oporavak od gospodarskih kriza i više pomoći gladnim ljudima u Africi.
- Uspješan završetak srednje škole, upis na fakultet, ostati u vezi, otići na putovanje.
- Da započнем novi, bolji život.
- Ništa posebno, da bude bar kao ova.
- Očekujem promjenu vlasti.
- Očekujem uspjehe, a naravno, mora biti i poraza. Takav je život.

- Novca, sreće, fakultet, ženu.

- Puno para i da u medijima nema gluposti, tipa Severinini novi dečki i slično. Puno pomoći onima kojima je to potrebno.

- Ulazak u EU, smanjenje poreza, porast plaća.

- Ukipanje državne mature, smanjenje broja nezaposlenih, upis na studij sestrinstva.

Jesu li Hrvati nesretan narod?

- Mislim da jesu, jer je situacija u državi izrazito loša. U tramvaju se mogu vidjeti samo namrgodena i tužna lica. Ljudi su ogorčeni zbog teške materijalne situacije.

- Ne, mislim da ima i nesretnijih od nas.

- U svakom slučaju smo nesretan narod. Nije ni čudo, kad pogledamo kakvi nas ljudi vode.

- Nesretni su oni Hrvati koji žele ono što si ne mogu kupiti, odnosno, oni koji se ne znaju ograničiti i postaviti si prioritete.

- Bogati državljanji Hrvatske su sretni. Siromašni su nesretni.

- Mislim da su nesretni zbog nezaposlenosti.

- Hrvati su nesretan narod, ali se ni ne trude to popraviti.

- Hrvati su nesretan narod, ne zbog siromaštva, nego u psihi, iako većina to ne shvaća.

- Mislim da nismo nesretni, jer imamo puno više, nego neki drugi narodi.

- Štednjom! Ali da i političari štede.

- Ulaganjem u korisne investicije.

- Da se ugledamo na uspješne države.

- Iz krize bismo se izvukli kad bismo bili vrijedni, kad ne bi krali niti niži, niti srednji, a ni viši slojevi društva i kad bi vlasta radila barem po onome što je u zakonu zapisano.

dicinski i sestrinski fakultet.

- Treba mijenjati nepravde, neprijateljstva i laži.

- Mogu, jer mi je lijepo i ugodno.

- Moj privatni život mogu prihvati, odlično mi je. Ali politički i poslovni, ne mogu. Brine me zapošljavanje, kako, što i gdje ću živjeti i raditi.

- Imam li izbor?

- Ma ne! Jedva čekam da budem starija i bez ograničenja, da mogu sama odlučivati o svojem životu.

Ponašaš li se u skladu sa svojim godinama?

- Ne ponašam, jer život od mene traži da živim užurbano i odraslo, a to mi ne odgovara.

- Ponašam se kao da imam 30 godina. Sam plaćam svoje račune.

- Ponašam se puno zrelje.

- Ne ponašam se u skladu sa svojim godinama. Želim biti „vječno dijete“!

- Ne ponašam. U glavi imam puno više godina.

- O tome često pričam sa svojim barbikama.

- Ponašam se u skladu sa svojim godinama, jer odgovaram za svoje postupke.

Što je bitno za nacionalni indeks sreće?

- Poboljšanje gospodarstva, zdravstva i školarstva.

- Potrebno je izabrati poštene političare.

- Potrebna su nova radna mjesta, niže cijene benzina, plina, hrane...svega te osigurati bolesnima i siromašnima bolji život.

- Za sreću naroda bitna je nekorumpirana vlast i efikasno pravosudje.

- Za sreću naroda potrebno je zdravlje, ljubav, mir, posao, obitelj i druženje.

- Religija. U njoj se nalazi sve što čovjeku treba da ostane plemenit i pošten. To će se projektirati na sve odnose i svijet bi tada uistinu mogao postati lijepo mjesto. (iskreno, sumnjam).

Kako ćemo se izvući iz krize?

- Dolaskom odgovornijih i sposobnijih ljudi na vlast.

- Skromnim očekivanjima i skromnom potrošnjom.

- Iz krize se nikada nećemo izvući.

- Rušenjem vlade, jer nas je ona i uvela u krizu.

Možeš li prihvatiti život kakav je?

- Trudim se prihvatiti život onakvim kakav je, iako bi bilo bolje mijenjati ga, ali to nije moguće.

- Ne mogu prihvatiti život kakav je i nastojat ću ga promijeniti nabolje.

- Neke bih stvari promijenila, naprimjer da gimnazijalci ne mogu lakše od nas upisati me-

Gdje je bolje živjeti, na selu ili u gradu? Zašto?

- Na selu. Zbog slobode i opuštenosti.

- U gradu, jer ima više mogućnosti.

- Ako imаш novaca, svejedno je.

- Bolje je živjeti u gradu, jer su ljudi civilizirani.

Nastavak na stranici 46

Povelja za humanost

Doktor Igor Berecki s ponosom je pohađao našu školu, a danas je škola ponosna na njega. Ugledan liječnik, pročelnik Kliničkog odjela intenzivnog liječenja djece Klinike za pedijatriju KBC-a Osijek, rado se prisjetio svojih školskih dana.

○ Na početku iskrene čestitke povodom hvalevrijedne akcije „Milo moje“ koju ste organizirali u suradnji s našim poznatim pjevačem Miroslavom Škorom. Kako je došlo do te suradnje?

- Miroslav Škor i ja ista smo generacija, zajedno smo se družili, izlazili, iste cure ganjali. Imali smo mladenački san da zajedno napravimo nešto korisno kada odrastemo i postanemo poznati.

○ Koji je bio cilj akcije i jeste li zadovoljni prikupljenim sredstvima?

- Cilj je bio proširiti i obnoviti jedinicu intenzivnog liječenja djece KBC Osijek. Prikupili smo tri milijuna kuna. Jesam li zadovoljan? Čovjek koji je zadovoljan stane, a ja pokušavam ići dalje. Nagrađeni smo Poveljom za humanost Osječko-baranjske županije.

○ Sve nas zanima kakav ste bili učenik.

- Sve razrede završio sam s 5.0 i svake godine „visio“ s opomenom pred isključenje. Bio sam najteži svojim profesorima, generacija grozog ponašanja, ali uspješna.

○ Jeste li bili kampanjac ili ste redovno učili?

- Teško je biti kampanjac i ostati kvalitetan učenik. Ako si sistematičan, imaš vremena za sve.

○ Najdraži i najgori predmet.

- Osim stručnih predmeta, volio sam i latinski jezik koji je predavala profesorka Lamza. Doprštala mi je da vodim sat, dok je ona ispravljala testove. Od ostalih profesora, spomenuo bih nezaboravnog Podrazu i Katarinu Szabo. Ravnateljici Prlić bili smo jedna od prvih generacija. Moja ljubav bila je medicina, još u srednjoj školi, i onda ne postoji najgori predmet. Moram se pohvaliti da do danas držim rekord u namještanju kreveta od 12.5 sekundi.

○ Jeste li tijekom školovanja imali kakav hobi?

- Radio sam kao novinar, dizajnirao sta-

ru bocu Osječkog piva, omotе raznih čokolada... S ekipom sam organizirao prvo Osječko ljeto. Bili smo konstruktivni, a ne destruktivni, puno smo stvarali.

○ Roditelji nam često brane izlaska. Mislite li da se mogu uskladiti školske obvezе sa izlascima?

- Knjiga me nije odvukla od društva. Stvaranje uzajamne komunikacije bitno je za stvaranje povjerenja.

○ Što možete reći o svom studentskom životu?

- Razdoblje studiranja najljepše je razdoblje mog života i ponovno bih ga proživio. Ekipa je bila izvrsna, studij mi je išao, djevojke su bile zgodne.

○ Postoji li formula uspjeha?

- Treba voljeti ono što radiš i biti uporan. Ako nešto ne voliš, na vrijeme se toga ostavi.

○ Vjerujete li u ljubav na prvi pogled

- Ako je i bilo privlačnosti, ono što me zadržalo nije bio prvi pogled. Najlakše je ono što ti ne odgovara napustiti, no puno je teže u tome ipak pokušati naći nešto dobro.

○ Što vas je privuklo pedijatriji?

- Pedijatrija ne gleda bolesti jednu po jednu, nego se bavi djetetom. Ona je veliki izazov, jer se liječnik može uzdati samo u svoje ruke, oči i znanje.

○ Što je za vas sreća?

- Kad dođem kući nakon napornog dana i tamo zateknem svoje dvije kćeri.

○ Možete li reći za sebe da ste ostvarili svoj san?

- Da, da, i još jednom – DA!

Morate voljeti ljudе

○ Kako ste se odlučili za Medicinsku školu?

- Dvoumila sam se između gimnazije i Medicinske škole. Moj otac je imao odlučujuću riječ, a ja sam onda, kao dobro dijete, to prihvatile. Nije mi žao, jer tko zna gdje bih sada bila da sam upisala gimnaziju. U Medicinsku školu sam išla zajedno s tri moje drage priateljice još iz osnovne, a to je bio poseban doživljaj.

○ Što pamtite iz školskih klupa?

- Pamtim lijepе uspomene. Jedino što smo se dijelili na smjerove nakon drugoga razreda. A učenici, kao učenici. I mi smo bili skloni švercanju, a svako markiranje s nastave, dobrano nam se obijalo o glavu.

○ Koji događaj možete izdvojiti?

- Ima ih dosta, ali jedan mi je posebno ostao u sjećanju. Bio je sat latinskog kod profesorice Lamze. Cijeli razred je odlučio pobjeći zbog testa. Ostalo je dvoje, troje učenika koji, zbog straha od roditelja, nisu pobjegli. Dobili smo neopravdane sate, a gradivo smo odradili. Profesorica je bila jedna od najstrožih i nije nam to zaboravila.

○ Kakva ste bili učenica?

- Sve četiri godine srednje škole prošla sam s odličnim i, zbog toga, sam bila oslobođena mature. Danas i odlični učenici polazu maturu, jer je ona za sve obvezna.

○ Tko vam je bio razrednik, a tko najdraži profesor?

- U prvom razredu, razrednik je bio profesor Željko Kristić, zatim profesorka Inga Marijanović u drugom, a profesor Nikčević u trećem i četvrtom razredu. Najdraži profesor bio mi je profesor Podraza. Njegovi predmeti, TIPSS i marksizam, inače nama dosadni, zahvaljujući njemu bili su ispunjeni šalama i smijehom. Jedna od dražih predavačica bila je, danas vaša ravnateljica, Nada Prlić, koja nam je predavala opću i kiruršku njegu. Tražila je, ali i davalu puno. Osim što nas je učila, odgajala nas je kao roditelj. Naučili smo kako biti dobar zdravstveni radnik, u mom slučaju medicinska sestra. Bila je uvijek dosljedna i pravedna.

○ Jeste li održali neke veze s razrednim prijateljima?

- Srednjoškolska druženja kasnije se izgube. S nekim radim i dobro surađujem ovdje u bolnici.

○ Možete li se uz redovan rad još i studirati?

Naša novinarka u razgovoru s Ivankom Marendić

Infektologiju, gdje sam prije radila. Zajtjevno je, ali je i izazov. Svaki dan učim nešto novo i imam dobru suradnju s ravnateljstvom. Vrlo je odgovorno i teško raditi taj posao, ali ima i puno lijepih trenutaka.

○ Imate li slobodnog vremena?

- Jako malo. Još se želim usavršavati i, uz rad u bolnici i mentorski rad, studiram na studiju sestrinstva. Ponosna sam što sam u prvoj generaciji studenata ovog studija u RH. Radno vrijeme mi je čak dvanaest sati, ali, kako sam već navela, imam veliku podršku cijele obitelji. I onda je sve moguće.

○ Što mislite o sadašnjem srednjoškolskom školovanju medicinskih sestara?

- Mislim da bi to moglo biti dobro. Kada završe, za razliku od prijašnjih generacija, neće morati tražiti staž. Moći će se odmah zaposliti.

○ Što poručujete, kao glavna sestra bolnice, sadašnjim generacijama medicinara?

- Motiv vam mora biti pomoć ljudima. Izabrali ste humano zvanje.

Ja uvijek govorim: Zamislite kakav posao radite i kako se osjećate, kada znate da ste doprinijeli oporavku bolesnika. Neprocjenjiv je osjećaj kada dijete, čovjek, starac ozdravi i napusti bolnicu, a svjesni ste da je u tome i vaš doprinos.

Mi pomažemo, a čovjek je najosjetljiviji kada je u bolesti. Da bi mogli kvalitetno obavljati taj posao, morate učiti redovito i stalno, a potrebna znanja i vještine ćete dobiti u Medicinskoj školi. Ako je to i teško, iz svog iskustva, znam da vrijedi.

○ Je li to i najvažnije u našoj struci?

- Je, ljubav prema čovjeku. Moraš voljeti ljudе, da bi im mogao pomoći. Takoder moraš voljeti i cijeniti sebe i trajno se usavršavati.

Glazba je moj život

...Show „Hrvatska traži zvijezdu“ ima samo jedan cilj – pronaći i prepoznati glazbeni potencijal i talent. Jedna od kandidatkinja je bila i učenica 3.f razreda, Ivana Blažević, od koje čemo saznati je li put do zvijezda uistinu trnovit...

• Među mnogim ambicioznim i talentiranim djevojkama i mladićima, pojavila se Ivana Blažević.

- U show „Hrvatska traži zvijezdu“ prijavila sam se više puta. Prvi puta prijavila sam se krajem prvoga razreda srednje škole. Mislila sam, ako ne uspijem prve godine, uspijet ću kroz tri sezone. Cilj mi je bio pokazati svoj talent, kojeg bi kasnije mogla prepoznati neka stručna osoba.

• Kandidati često izostaju iz škole, jer audicije traju prilično dugo. Ipak, čini se, da za to nitko ne mari, jer je u pitanju dokazivanje talenta.

- Da, sjećam se samo koliko je tu bilo audicija pa tek onih napornih odlazaka u Zagreb. Bila sam veoma zabrinuta zbog škole i bilo je mnogo izostanaka. Uspjela sam nadoknaditi gradivo. Svaki novi izazov, a show je izazov, traži i određena odricanja. Ipak, ispred svega je zabava..

• Koliko god gledatelji komentiraju svakog natjecatelja, isto tako komentiraju i svakog člana pro-sudbe. Njihovi komentari ili, još bolje, geste i groteske, ponekad su zanimljiviji i od samih izvođača.

Kako komentiraš Tonya Cetinskog, Ivanu Mišerić i Gorana Lisiću Foxa?

- Žirii je bio veoma zahtjevan i tražili su ono najbolje što mogu prepoznati u kandidatima, koji su nestrpljivo čekali svoj red za pjevanje. Tony, kao predstavnik žirija, izjavio je kako je strog i iskren prema nama. Tako se i pokazalo, jer je konkuren-cija bila velika.

• Svaki kandidat misli nešto o sebi. Poneke toliko ubije trema da ne znaju ni tko su ni gdje su. U pauzama mnogi su puno bolji, nego na pozornici.

- Kandidati su bili jako dobri pjevači, već iskusni i spremni na izazove. Ugodno je nastupati na svim audi-cijama, posebno na posljednjoj, koja

se održala u Zagrebu, u koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog. Čast je nastupiti na najreprezentativnijoj glazbenoj pozornici. Trema je uvijek prisutna, trese vam se mikrofon, pozornica...ali uvijek sam ju uspjela savladati.

• Glazba ispunjava mnoge živote, čini ih sretnijim, a ipak se mnogi ne prijave.

- Glazba je moj život, moje osobno iskustvo. Ona predstavlja moj dan, cijeli život. Već kao mala, pjevala sam na festivalima i postizala velike uspjehe, odnosila mnoge nagrade i prva mjesta. Kroz godine, pjevala sam na sve većim i poznatijim koncertima. Tada sam se osjećala sretnom. Svaki dan sam pjevala i

kroz pjesmu iznosila svoje misli i osjećaje. Uz pjevanje, svirala sam klavir. Taj instrument bio bi melem za moju dušu, nakon napornog dana u školi.

Moji roditelji i prijatelji primijetili su velik pomak u mom „glazbenom“ životu te su mi savjetovali da se prijavim u popularni show „HTZ“. Na njihov nagovor, prijavila sam se te pjevala sve intenzivnije. Vježbala sam tehniku pjevanja, ohrabrla se i otišla na audiciju. Ušla sam u uži krug od 100 kandidata, od prijavljenih 7000.

• Iako mnogi ne uspiju, ne znači da nisu talentirani. Isto tako, Ivana ne odustaje.

- Naučila sam u tom svijetu glazbe da nikada ne treba odustajati od svoga cilja, nego naprotiv ići za njim.

ZNANA LICA

Dora Penić - ukulele majstorica

Učenica 3.f, Dora Penić, umjetničkim imenom Ratko, svira ukulele, instrument vjerojatno stran mnogima. Za sve neznanice, ukulele su havajsko žičano glazbalo sa četiri žice i, iako izgleda kao minijaturna gitara, ukulele daju potpuno drugačiji zvuk. Sve je počelo, kako kaže Dora, s običnom snimkom na You tubeu u kojoj je čula malog Kineza kako yješto hvata akorde pjesme „Im yours“. Taj nesvakidašnji instrument privukao ju je na prvi pogled.

- Željela sam u svom životu bar neku zanimaciju koja će mi otvoriti nove vidike i kreativno i glazbeno me uzdići. Kako sam oduvijek posjedovala ljubav prema glazbi, odluka je bila poprilično laka. Također me privukla njegova rijetkost na ovim prostorima te sam htjela probati nešto drugačije i novo, a da nije droga..

Iako ukulele posjeduje tek mjesec dana, Dora se jako dobro smalazi. Naučila je odsvirati popriličan broj pjesama, a najzanimljivije su joj „Hey soul sister“ ili popularna tema iz filma „Godfather“.

- S mojim prijateljem Mariom, koji je stručnjak za gitaru, sviram pop-rock prerade. On me naučio svim osnovama sviranja, dok sam sve

ostale pjesme naučila sama. Dora do sada nije svirala nijedan instrument, niti je pohadala glazbenu školu. Njezina ljubav prema glazbi rodila se odavno, no tek ju je sada uspjela realizirati i pretvoriti u hobiju koji, kako i sama kaže, namjerava održavati i u budućnosti. Osim što svira ukulele, Dora je i odljčna učenica, kao i 80 posto 3.f. razreda. I svoj glumački talent je pokazala prošle godine u školskoj predstavi, kada je uspješno utjelovila vilu iz starih vremena. Neke veće životne ciljeve Dora za sada nema.

Trenutno joj je najveća želja usavršiti se kao ukulele glazbenik i postati pravi majstor. Oni koji su je do sada čuli, znaju da je na pravom putu da to i ostvari.

Doroteja Blagus, 3.f

Glazba pretvorena u ljubav

Ljudi moji, je li to moguće, da netko u isto vrijeme ide u Medicinsku školu i u neku drugu školu? Mislite da nije, ali je! Tin Užar, učenik drugog razreda općeg smjera medicinski tehničar, u isto vrijeme ide u treći razred srednje glazbene škole Franje Kuhača. Instrumenti su mu klavir i gitara.

■ **Kada si i s koliko godina počeo svirati?**

- Davno je to bilo. Gitaru sam počeo svirati s osam godina, u drugom razredu osnovne škole, a klavir s 13 godina.

■ **Imaš li glazbene uzore?**

- Imam mnogo glazbenih uzora, kako u klasičnoj glazbi, tako i u zabavnoj glazbi. Moji najveći glazbeni uzori su gitaristi Paco de Lucia, Hector Villa Lobos i pjevač legendarnih The Doorsa, Jim Morrison.

■ **Kakvi su bili početci u glazbenoj školi?**

- Natjecanja za gitaru su usmjerena samo na komorne sastave, tako sam ja sa svojim kvartetom gitara, prošle godine, osvojio drugo mjesto na državnom natjecanju u Opatiji. Naša glazbena škola, također, redovito sudjeluje u natjecanjima u konkurenciji zabora. Naš zbor je u zadnjih deset godina nepobjediv u Hrvatskoj. Prošle godine smo osvojili i prvo mjesto na svjetskom natjecanju u Veneciji.

■ **Koliko instrumenata sviraš i imaš li najdraži?**

■ **Koliko je sati dnevno potrebno odvojiti za vježbanje?**

- Na vježbanje gitare dnevno odvojam oko dva sata, vikendom oko četiri do pet sati, a prije nekih važnih koncerata ili natjecanja, i više. Klavir vježbam daleko manje, otprilike sat vremena tjedno.

■ **Koliko je važan talent u glazbi?**

- Talent nije dovoljan. Treba biti jako uporan i mnogo vježbat, kako bi se došlo do uspjeha. Mislim da imam i talenta i upornosti.

■ **Za glazbu ti trebaju dugački nokti, a oni ti smetaju na vježbama.**

- To je prije nekog vremena bio veliki problem, ali postigao se dogo-

vor da mogu imati nokte. Na praksi moram nositi pamučne rukavice.

■ **Glazbena je oprema dosta skupa. Tko ti je financira?**

- Financira je isključivo moja majka. Za dobru klasičnu gitaru, ručne izrade, kakvu bih ja volio imati, treba izdvojiti 7000 eura. One se naručuju iz Australije. Ja sam zadržao i s ovom glazbenom opremom koju imam.

■ **Kako izgleda tvoj običan dan?**

- Moj jedan, klasičan, dan izgleda ovako. Kada se probudim, odem u Medicinsku školu, gdje imam nastavu otrpilike do 13 sati. Zatim, imam nastavu u glazbenoj školi, od 14 do 21 sat, s manjim pauzama. Nakon toga dodem kući i vježbam gitaru, odmaram se i zaspim. Tako izgledaju moji dani preko tjedna, dok u subotu imam glazbenu školu samo prijepodne. Nedjeljom uglavnom učim i odmaram se.

■ **Koliko u razredu imaš podrške?**

- Ne znam, nadam se da imam. Pitate njuh (smijeh).

gitare, možete biti i profesor na akademiji.

■ **Kako izgleda tvoj običan dan?**

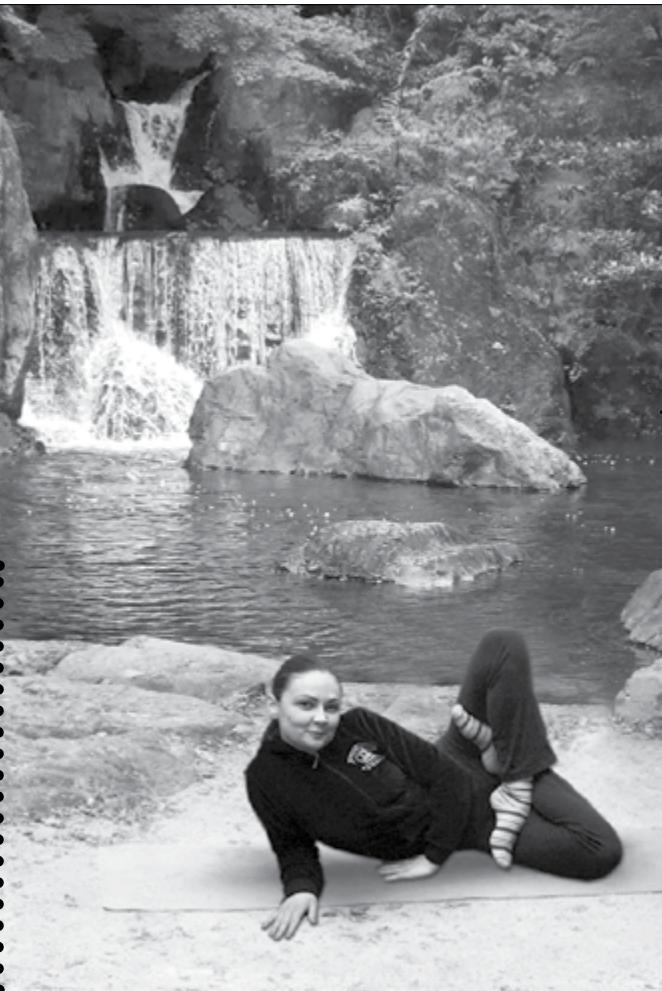
- Moj jedan, klasičan, dan izgleda ovako. Kada se probudim, odem u Medicinsku školu, gdje imam nastavu otrpilike do 13 sati. Zatim, imam nastavu u glazbenoj školi, od 14 do 21 sat, s manjim pauzama. Nakon toga dodem kući i vježbam gitaru, odmaram se i zaspim. Tako izgledaju moji dani preko tjedna, dok u subotu imam glazbenu školu samo prijepodne. Nedjeljom uglavnom učim i odmaram se.

■ **Koliko u razredu imaš podrške?**

- Ne znam, nadam se da imam. Pitate njuh (smijeh).

Nepoznato o poznatima

ZNANA LICA

Volite one koji vam vraćaju ljubav

Od djetinjstva, zahvaljujući svojoj baki, volim životinje. Posebno volim pse, jer su jako privrženi i zahvalni. Kao mala, voljela sam i mačiče.

U nekoliko akcija u školi, uspjeli smo udomiti desetak napuštenih pasa kod naših učenika. Također, i neki moji poznanici danas skrbe o napuštenim psima. Dva sam psa donijela čak iz Samobora, a ostali su iz osječkih ulica.

Danas, u kući imam jednog dalmatinera, imenom Spot, kojega sam pronašla zimi, na sam Badnjak, u ulici Sv. Josipa Radnika. Bio je jako bolestan, imao je probavne smetnje, ali smo ga uspjeli izlječiti i kod mene

je već nekoliko godina. Drugi, terijer, pronađen je u Ružinoj ulici, nakon što ga je udario automobil. Nesavjesni vozač je otišao, a naša bivša profesorka, Andrea Srb, ga je pokupila i nazvala me. Nije bio jako povrijeđen pa smo ga odveli u Lug, jer su ga neki ljudi htjeli udomiti. Vidjela sam da tamo neće imati dobre uvjete, tj. njegu pa sam, nakon neprospavane noći, ujutro otišla po njega. Nazvali smo ga Lucky. Sprljateljio se s većim dalmatinerom, ali je on glavni u kući. Po karakteru se jako razlikuju. Spot je dobrica, a Lucky je uvijek živahan, no kako poslušan pa čak možete šetati s njim bez povodca. Dokazano je da pas pozitivno djeluje na čovjeka, od terapije do potvrde ljubavi.

I profesori su ljudi pa se uz redovne radne obveze, u slobodno vrijeme, vesele svojim aktivnostima. Možda nikada niste ni pomislili kako profesorka matematike, Mirela Macelaru, može biti prava umjetnička duša ili

kako doktorica, Valerija Blažičević, specijalistica patologije, planinari. Profesorica biologije, Vesna Feher-Belaj, voli napuštene pse, a profesorka hrvatskoga jezika, Marina Pilj-Tomić,

pronalazi harmoniju života vježbajući yogu. Zvuči li vam to sve pomalo nevjerojatno? Otkrijte i uvjerite se sami što su nam o tome rekle ili saznajte nepoznato o nama poznatim profesorima.

Yoga je ritam života

Vrijeme je velika dragocjenost u čovjekovu životu, a slobodno vrijeme prava rijekost u današnjim pretrpanim rasporedima i brzome načinu života. Stoga sam jako izbirljiva kada odlučujem na što će ga potrošiti, a Hatha yoga je moj omiljeni izbor. Hatha yoga je yoga tijela, što znači da joj je tijelo polazna točka. Uči nas vještini ovladavanja vlastitim tijelom što je put do savršenog zdravlja koje nam je svima cilj.

U svakodnevnoj žurbi i strci smatram da je najbitnije odrediti vlastiti ritam kojim ćemo koračati kroz život, budući da je sve što živi u vremenu i prostoru živo zato što u sebi nosi polaritet i ritam. Kada odredimo taj ritam, sigurno ćemo koračati prema uspjehu.

Priroda je lijek

Planinari su poznati kao veseli ljudi, a to znači da se vole družiti u prirodi.

Meni su u prirodi najdraže planine. Zamislite doživljaj: doček Nove Godine, a oko vas sve bijelina planine. Takav je bio doček jedne godine u planinarskom domu na Sljemenu.

Počela sam planinariti već u ozbiljnijim godinama, dakle negdje prije deset godina. Otada sam i član planinarskog društva Zanatlja u Osijeku. Svaki tjedan imamo sastanke društva gdje referiramo, razmjenjujemo iskustva, fotografije i planiramo sljedeće izlete. U društvu su različiti uzrasti, od srednjoškolaca do najstarijeg

člana, koji ima više od 80 godina, a prošle godine se popeo i na Triglav.

Već sada se veselim proljetnom izletu u ožujku, popularnog naziva Papučki jaglaci. Papuk je prekrasna planina, puna izletišta, od kojih je najpoznatiji Jankovac. Tamo je prirodno jezero ledenjačkog podrijetla, poznati slap Skakavac. Odličan je i planinarski dom.

Za planinarenje je važno imati dobru planinarsku opremu, osobito obuću. To znači, debeli dons ripnama, vjetrovku i ruksak. U ruksaku uvijek mora biti rezervna odjeća, boca s vodom i suha hrana. Ali najvažnije je ipak društvo, company.

Volim igru boja

Uslobodno vrijeme bavim se slikarstvom. Volim umjetničku slobodu, a kao pravac me zanima apstraktni ekspresionizam. Slikarski uzori su mi Kandinsky, Joan Miró, Georges Braque i drugi. Slikam na platnu, temperom i uljem. Više volim igru boja, nego realne motive. Slikanje me opušta. Počela sam slikati nakon srednje škole i nikad nisam išla na neki tečaj. Trebala sam imati izložbu, ali sam odustala od nje, jer sam se jako uplašila kritike. Naslikala sam tridesetak slika, no samo tri više na zidu. Ostale držim u stanu, na sigurnom mjestu.

Praksa, škola, sendviči, kola

Od polugodišta ove školske godine naša legendarna kantina zasjala je novim sjajem. Proširena je za desetak kvadrata jer je dosadašnji djelitelj prostora, domar, preselio na novu lokaciju.

Kako u našoj školi nisu važni zidovi, nego djelatnici i učenici, očekujemo još više druženja u novom, ljestvjem prostoru naše kantine.

Ipak, najbitnija osoba u kantini je teta (Sanja Zec), koja tamo radi već nekoliko godina i svi ju naši učenici vole. Čini se da je to uzajamna ljubav.

Bez čega stara i nova kantina ne može živjeti (nije nagradno pitanje Iglica)?

- Je li točan odgovor majoneza?

Koje zanimljive dogadaje pamtite iz stare kantine?

- Zatrpanjanje mojih vrata praznim kutijama od čipsa, stavljanje čaša s vodom na vrata (za tuširanje). Biči učenici koji su mi napisali reklamu "Buffet kod tebe" - pivo 3 kune; ponekad navrate i provjeravaju je li još uvijek na istom mjestu.

Koji su vaši prvi dojmovi o novoj kantini?

- Prostor je neprepoznatljiv. Vjerujem da će nam svima biti

ugodniji boravak u ovako lijepo uređenoj kantini.

Kada ste počeli raditi u ovoj školi?

- Ako se ne varam, to je davna 2000.ta godina. Bojim se da sam postala inventar ove kantine (smijeh).

Što učenici najviše kupuju?

- Sendviče, čokoladice... Vidim da se nazire napredak. Voda postaje pomodra.

Mislite li da se učenici nezdravo hrane?

- Većinom da. To diktira njihov tempo školovanja. Praksa, škola, sendviči, kola. Čak se i rimuje.

Koju su vaši prvi dojmovi o novoj kantini?

- Prostor je neprepoznatljiv. Vjerujem da će nam svima biti

Posjećuju li profesori vašu kantinu?

- Netko da, netko ne.

Što oni najviše kupuju?

- Malo zdraviju hranu za razliku od vas, učenika.

Volite li raditi s mladima?

- Naravno, s vama je užitak raditi.

Je li rad u kantini naporan?

- Naporno je na poslu provesti većinu dana, ali ne posustajem, bar se nadam da je tako.

Stignete li poslužiti sve učenike tijekom odmora?

- Trudim se biti brza, ali ne uspijevam vas sve poslužiti tijekom odmora. Vas je puno, a vremena malo (5 minuta!).

Kada bi bila dva velika odmora, bi li vam onda bilo lakše poslužiti učenike?

- Ne, nisam radila u drugoj školi, ali mogu usporediti vas i tehničku školu. Nisam imala loše iskustvo s njihovim učenicima, ali osjetim razliku u ponašanju. U ovoj školi se osjeća rad profesora na vašem odgoju, ne samo obrazovanju. U kulturnom smislu, to se vidi iz vašeg ponašanja, npr. ophodenja prema drugim osobama i međusobno.

Mogu li učenici dobiti hranu i za vrijeme redovne nastave?

- Šakaljivo pitanje. Učenici u

školu dolaze tijekom cijelog dana i kantina je otvorena, sve ostalo je rizik. Mislim da razumijete što želim reći.

Je li vam se dogodilo nekada da vam učenici ili profesori nisu platili?

- Ne, nikada!

Koje učenike još i danas pamtite?

- Ne bih nikoga posebno izdvajala. Svi vi, kada izadete iz ove škole, na neki svoj način mi ostanete u dragom sjećanju. Bude mi draga kada vas ponovno sretнем negdje u gradu.

Jeste li radili u nekoj drugoj školi prije ove i, ako jeste, možete li usporediti ponašanje učenika?

- Ne, nisam radila u drugoj školi, ali mogu usporediti vas i tehničku školu. Nisam imala loše iskustvo s njihovim učenicima, ali osjetim razliku u ponašanju. U ovoj školi se osjeća rad profesora na vašem odgoju, ne samo obrazovanju. U kulturnom smislu, to se vidi iz vašeg ponašanja, npr. ophodenja prema drugim osobama i međusobno.

Recite nam nešto o svom privatnom životu?

- Većinu dana provedem s vama u kantini tako da nemam puno slobodnog vremena. Ostatak dana iskoristim za razne obaveze. Volim se družiti s dragim prijateljima, pročitati koju knjigu ili pogledati neki dobar film. Vikende, kada je lijepo vrijeme, volim provoditi u prirodi s prijateljima (čist zrak, sunce, ptice...).

I iz ovog razgovora, vidi se da rado dolazimo u kantinu i da učenici pamte, ne samo svoje profesore, nego i sve djelatnike, koji na ovaj ili neki drugi način rade u našoj školi. Nijedna maturalna zabava nije prošla, a da maturanti na nju nisu pozvali tetu iz kantine. Ona se uvjek rado odazove, a tako će biti i ove godine.

Sanja Zec s učenicima u proširenoj kantini

Podržavam razumne ideje

Na učenička pitanja odgovara ravnateljica dr.sc. Nada Prlić, prof.

Kako komentirate izjavu naše učenice, danu ponosno u tramvaju: „Medicinska škola je zakon, jer u njoj vlada zakon.“?

- Lijepo je čuti ovaku izjavu, kada učenici prepoznaju kako radimo u našoj školi.

Škola se stalno dotjeruje. Možete li ipak reći kada će početi dogradnja novog dijela škole?

- Trebala bih imati kristalnu kuglu, koja bi nam kazala kada će početi gradnja. Svima je poznata finansijska situacija u zemlji. Županija, naš osnivač, kandidirat će dogradnju naše škole za strukturne fondove. Budući imamo svu potrebnu dokumentaciju, i na listi smo prioriteta, vjerujem kako bi dogradnja mogla početi 2012. godine.

Ovo polugodište dobili smo proširenu novu kantinu, domar je preseljen u nove prostore i s tim su učenici zadovoljni.

- Proširenje i uređenje kantine je bio prijedlog učenika. Raduje me da ste zadovoljni, ali prostoru treba još *dati dušu i potpis*. Danas, na Vijeću učenika, smo objavili natječaj za vaše radove i prijedloge za uređenje kantine.

Što mislite, treba li u kantini postaviti jedan LCD televizor?

- Uređenje kantine je na vašem *javnom natječaju*, ja sam svoj dio *odradila*. Što biste s TV-om? Što biste gledali, sapunice? Sve dobre ideje i njihovo rješavanje su dobro došle. Javite se predsjedniku Vijeća učenika.

Sve se više govori o izgradnji doma za učenike, nedaleko naše škole. Isto tako, trebala bi se graditi i nova veća sportska dvorana. Što nam o tome možete reći?

- Nadam se kako će prevladati razum i da će učenici sve tri škole, a i Donji grad, imati dvoranu i učenički dom. Dogradnja naše škole, trodjebla sportska dvorana i dječki dom, planirani su prema pedagoškom standardu. Radujem se uvjetima koje će imati budući učenici.

Znam da vam je već dosta tih zidarskih pitanja, ali mi ipak priželjkujem klupe na ulazu u školu.

- Klupe na ulazu u školu očekujem u vašoj organizaciji, uz pomoć roditelja. Prijedlog vam je dobar, ali ste malo spori u realizaciji. Vjerujem kada zasja sunce, da će klupe čekati samo vas.

U školi ima zainteresiranih učenika za grafite i žele ih raditi u školi (ne na klupama i we-u). Na spomen grafita u školi, profesori pokazuju kise-lo lice. Vi ste svojevremeno predlagali da se napravi izložba grafita.

- Ja uvjek podržavam sve vaše razumne ideje. Prijedlog je bio napraviti izložbu grafita, kao što pripremamo i druge izložbe naših učenika. Naši „grafiteri“ se nisu javili. Organizirajte se!

Putnici bi rado vidjeli otvorenu knjižnicu u obje smjene. Zašto to nije moguće?

- Mislite od 7 do 19? Već ste o tome pisali, ali zbog

nje, jer su trebali završiti posao? Roditelji trebaju biti pozitivan obrazac ponašanja, poticaj u razvoju vaših moralnih vrijednosti. Zahvaljujem svim roditeljima, koji suraduju s razrednicima i nastavnicima - školom. Njihova suradnja je vidljiva i u vašem uspjehu. Samo vi, vaši roditelji i mi, vaši učitelji, postići ćemo zajednički cilj - završiti čete srednju školu i biti spremni za svijet rada, učenja i života. Bit ćete LJUDI.

Mogu li se petkom sati malo skratiti, jer učenici, koji su u domu, žele ranije kući?

- Cijelo vrijeme se *vrtite* oko smanjivanja, skraćivanja sati. Znate li vi tjedni/godišnji nastavni plan i program? Svi vlakovi i autobusi voze oko 20 sati i stignete kući. Treba li svaki vikend ići kući? Možete iznijeti prijedlog na Vijeću učenika, naravno uz uvažavanje broja sati nastave tjedno.

Štikle, suknjice, šminka, dekolte...kad to spomenem, vjerujem da vam pada mrak na oči. Imate li o tome i inače loše mišljenje, ili samo kad je riječ o školi?

- Sve što ste naveli nije *dress* za školu. Morate naučiti razviti osobne vrijednosti, cijeniti sebe. Ima jedna stara izreka: „Čega se pametan stidi, se ponosi“. Tu pripada i pokazivanje onoga, što nije za pokazivanje. Škola nije ni plaža ni diskoteka. Možete vi biti lijepo odjeveni, diskretno našminkane i svejedno pristojno izgledati. *Garave i izblajhane* kose, *nažbukano* lice i umjetne trepavice, sigurno ne pristaju djeci od 15 godina i mladima u jutarnjim satima, u školi.

Svi vas prepoznaju po *image* kratke kose. Jeste li ikada imali dugu kosu?

- Dugu ne, ali jedno kratko vrijeme, prije puno godina, imala sam poludugu- podignutu kosu.

Znate li, nakon koliko godina će se opet formirati razred primalja?

- Već sada nemamo razred primalja, imamo primalje – asistentice. Upisi u sve programe planiraju se prema potrebama KBC-a Osijek, županije i zdravstvenih ustanova.

Kako komentirate to da ni u ovom, 27. broju, nema vašeg posebnog predstavljanja? Doista, ima razloga za to, jer ste u međuvremenu stekli doktorat znanosti.

- Mislim kako za to nema potrebe. Vi i tako sve znate. Veseli me da moje napredovanje u zvanje raduje moje učenike. Prije dvije godine, prije obrane doktorata, jedan učenik mi je rekao: „Ja sam ponosan, to je i naš uspjeh; nema svaka srednja škola ravnateljicu koja uči!“.

Dejana Mirić, 4.s2

Isplatilo se

Kao da je jučer bilo kada sam se izgubljeno osvrtala oko sebe, gledajući svu tu nepoznatu zbumenu djecu. Danas, gledam u mlade ljude, sigurne u sebe, koji znaju što žele u životu. Da, mi smo maturanti.

Bilo je tu svega, i smijeha i svada i suza i podrške i, naravno, prijateljstva. Uistinu će mi nedostajati sve to.

Uz dobru organizaciju može se puno postići. Za učenje i druženje s prijateljima, kao i za volontiranje u CK Vukovar, uvijek sam imala vremena.

Antonia Plazibat, 4.z

Iz Dubrovnika u Slavoniju, a dalje studentski život

Došla sam s dalekog juga u ravnu Slavoniju s jednim ciljem – uspješno završiti sve razrede Medicinske škole. I evo me, na pragu zrelosti već se polako oprštam od srednjoškolske avanture.

Savladati gradivo i naporne vježbe, i to s odličnim uspjehom, može svatko samo uz dobru organizaciju i upornost.

Dobro je ponekad biti i tvrdoglav pa tako onda što zamislš to i ostvariš.

Crvena škola okupila je učenike iz različitih krajeva Slavonije (i Dalmacije) te stvorila odličan razred – 4.z.

Prijateljstva, druženja i zajednički izlasci, poneki beskonačni sati vježbi te razne dogodovštine u „zubotehničkom praktikumu“, i naravno maturalac u Španjolskoj, zauvijek će mi ostati u lijepom sjećanju.

Kud i kamo poslije, presudit će državna matura, ali svakako se selim iz Osijeka.

Jedna od mogućnosti za budućnost je dentalna medicina, a druga stažiranje.

Ipak, više me privlači studentski život.

Kakve maturante – odlikaš možeš sresti u školi

Oduvijek sam znala da želim raditi u zdravstvu, pomagati ljudima i činiti im dobro. Smatram da ako radiš što voliš, možeš dati izvrsne rezultate i napredovati u poslu.

Kao učeniku putniku, moram priznati, da mi nije uvijek bilo lako. I sada se naježim kada se sjetim zimskih dana i dugog čekanja na autobusnoj stanici. Ali, isplatilo se. Moja bijela uniforma me podsjeća da sam nadomak svome cilju.

Uskoro ću se početi pripremati za državnu maturu i nadam se da ću uspjeti upisati medicinu i jednog dana postati liječnica. Tek kada to ostvarim, smatrat ću da je moj cilj ispunjen.

Marija Bulj, 4.z

Nezaboravan zvuk školskog zvona

Dolazim iz Požege, a sve četiri godine školovanja živjela sam u srednjoškolskom dačkom domu. Iskreno, zaljubila sam se u Osijek.

Volim ovu školu i uvijek ću pamtitи smijeh i zabavu iz Zubotehničkog laboratorija. Koliko se veselim završetku školovanja, jednako me taj kraj i rastružuje.

Nisam sve četiri godine bila odlična, ali sam zato naučila mnogo važnih stvari.

Uživala sam glumeći u školskim predstavama i sudjelovanju u raznim projektima.

Nezaboravnji su bili i odlasci u Zagreb, biciklijade, odlasci na kavu. Ponajviše će mi nedostajati moj najbolji i nezaboravni razred, prijateljstva

i ljubavi, ali krećem dalje s osmijehom i optimizmom.

To je uz upornost i želju, tajna svakog uspjeha. A onda i dobrih i pravih prijatelja ne nedostaje.

Nadam se da ću postati studen-tica možda u nekom novom gradu, Rijeci, Zagrebu.

Prilagodljiva sam osoba i snaći ću se u svakoj sredini.

Maturantima iz 4.s2 razreda jako je dosadno. Sve im je tako glupo: škola, učenje, fakutet. Oni žele biti slavni, lijepi i bogati. Žele da im je svaki dan fešta od sumraka do zore.

Bogati i slavni!**Scenario:** Marina Novak**Foto:** A, Marina Novak, Damir Miler**Likovi:** (učenici 4.s2 razreda Medicinske škole Osijek)

– Nikoleta Šarko, Marina Bjelonjić, Doris Grgur, Andrej Ostrički, Petar Sebastijan Bručić, Ivan Rado i profesorica Đurđica Radić (Đej-aR).

* Izrečene misli u ovome stripu nisu stvarne već piščeva fikcija

Društvo

Iz TV ekrana, novina, internet portala iskaču nam samo: korumpirani političari, lopovi, ubojice, nogometnici, kurve i zabavljači. Novi kapitalisti, tzv. "Brzi poduzetnici - kupio za kunu" vjerovatno nam žele spržiti mozak s raznim neinvintivnim glupostima ponovljenim tisuću puta i napraviti nas ovisnicima o antidepresivima. Moral se srozao na nulu i kako jedan naš političar kaže: "svakoga se može kupiti, samo je u pitanju cijena."

Mladi

Maturanti nemaju životnog iskustva, ali prate medije koji im serviraju priču: "Ako imaš novac, možeš kupiti posao, diplomu, seks, otok, sreću, ljubav." Roditelji im jedva sklapaju kraj s krajem, pa su prepusteni sami sebi, ulici i "medijskoj dresuri". Ima li za mlade, ipak, mali tračak svjetla u crnom tunelu pohlepe i sebičnosti pogledajte u našoj priči.

Dosada, maštanje, dosada!

Moram doći do novog kompa. S ovim više ni internet igrice ne mogu igrati.

Epilog srednjoškolskog maštanja o slavi i bogatstvu (15 godina poslije mature).

Doris je poznata dizajnerica, urednica trend časopisa, neudana.

Marina i dalje živi 120 na sat. Pjeva po narodnačkim klubovima, ima dva propala braka, nema novaca, djece, ali ima slavu.

Nicol se spretno udala za naftnog magnata starijeg trideset godina, odjeva se u Milau, vozi terenca, ima peki-nezera Đuru.

Rado je postao profesor na fakultetu, ima mladu ženu (bivša studenica), hobi su mu: glazba, informatička tehnologija i vina

Seba je postao pomoćni trener u jednom nogometnom klubu. Žena mu je kod razvoda odvezla poršea i ispraznila račun.

Kero je zaista postao bogat, ali je tada morao odslužiti zatvorsku kaznu. Nema stan, živi kod prijatelja, vozi skupi auto i dalje mašta kako će se opet obogatiti.

Vodič za urbane srednjoškolce

Modni savjeti Iglica

Ako Boris Banović, poznatiji kao Fashion Guru, može sugerirati svim muškarcima kako biti urban, u svojoj knjizi „Vodič za urbane frajere“, onda to mogu i naše Iglice za srednjoškolce.

Nosimo li ono što volimo ili ono što drugi vole? Ili možda čak ono što neki treći kažu da bi bilo dobro imati? Ili nas je, zapravo, baš briga kako ćemo izgledati i nosimo ono što nam prvo izviri iz ormara?

Nekoliko sitnih anketica u školi pokazuju zanimljive podatke:

DEČKI - moda im nije važna i isključivo nose ono u čemu se dobro osjećaju. Tenisice nikada ne bi kupili na tržnici ili u kineskom dućanu.

DJEVOJKO - puno komplikiranije i nemoguće ih je sažeti u nekoliko rečenica. Ipak, važno im je kako će se odjenuti i što će drugi reći o onome što imaju odjeveno. Sve, (ne)svesno, prate modu. Uglavnom listaju modne časopise, ali češće nose ono što vide da drugima dobro stoji u gradu.

Toliko o srednjoškolcima, a što o modi misle naši profesori, je li ona simbol društvenog statusa, pročitajte i sami zaključite.

Maja Ivanović, prof.:

- Volim modu, ali ju ne shvaćam ozbiljno, nego više kao neku vrstu igre. I sada se ponekad, kada dođem pred ormari, osjećam kao curica koja isprobava maminu odjeću.

Zoran Škrinjarić, prof.:

- Odjeća ne mora biti markirana, ali mora biti kvalitetna i udobna. Što se tiče obuće i parfema, potpuni sam faničik. Imam najmanje deset različitih parfema, a najdraži mi je Ultra Violet Man.

Jasenka Vujanić, vms

- Prije poplave trgovачkih centara kod nas, odjeću sam kupovala vani. Sada svoju odjeću kupujem u dvije, tri trgovine u gradu, jer odgovara mom stilu odijevanja i kriterijima kvalitete.

Dragutin Podraza, prof.:

- Volim markiranu odjeću, ali samo originalnu. Neki učenici i učenice se lijepo oblače, odgovarajuće za školske prostore. Ne mora se na tržnicu i u kazalište nositi ista odjeća.

Kada je riječ o uniformama, svi se slažemo da su one u potpunosti prikladne za vježbe koje obavljamo. Doista, zdravstveni radnici lijepo izgledaju u čistim, bijelim uniformama.

U našoj školi, postoji kodeks o oblačenju i profesora i učenika. Ipak, u praksi možemo reći da se on i krši. Neke eksperimente možemo smatrati nedostojnima struke, a ne samo sukobom mišljenja.

Poruke vaših profesora:

* Na čisto tijelo, obucite čistu majicu! (profesor Škrinjarić)

* Budite zaigrani i maštoviti, ne slijedite slijepo trendove, pokušajte biti svoji. (profesorica Ivanović)

* Nekada po odjeći znamo stvoriti krivu sliku. Treba slušati oči i usne, riječi i djela neke osobe. (profesorica Radić)

* Nitko nije tako lijep da se svakome čini lijep, a nitko nije tako ružan da se bar nekome ne učini lijep. (profesor Miler)

Promicanje dječjih prava

Na Bjelolasici, 10. i 11. rujna 2010., održano je savjetovanje za mlade savjetnike, koji djeluju u lokalnim uredima. Iz

Donosimo razgovor s pravobraniteljicom za djecu, Milom Jelavić, diplomiranim pravnicom.

• Opišite nam ukratko što i kako radite.

- Moja zadaća i zadaća mojih suradnika je da štitimo, pratimo i promičemo dječja prava, što obuhvaća sva područja dječjeg života, od rođenja do punoljetnosti. To znači da pratimo kakvo je stanje u ostvarivanju prava djece na zdravstvenu zaštitu, na kvalitetan odgoj i obrazovanje, na zajedničku roditeljsku skrb, na zaštitu od nasilja, na izražavanje vlastitog mišljenja, na informiranje, slobodno vrijeme i drugo. Osim što pratimo kako se u pojedinim djelatnostima i

Mila Jelavić

sustavima ostvaruju dječja prava, mi smo i aktivni sudionici, predlagatelji i inicijatori promjena i poboljšanja u njima. Na primjer, predlažemo promjene zakona, provođenje mjera za bolju zaštitu djece i slično. Zato nam je važno i da stalno budemo u kontaktu s djecom i čujemo njihova mišljenja o mnogim pitanjima koja se odnose na njih.

• Kako su nastali projekti ENYA i ENOC?

- ENOC (ENOC - European Network of Ombudspersons for Children) je Europska mreža pravobranitelja za djecu koja je osnovana 1997. godine te od tada povezuje pravobranitelje ili ombudsmane za djecu u europskim zemljama i regijama i važna je kao

potpora u radu, izvor informacija i razmjene iskustava u rješavanju pojedinih važnih pitanja u području zaštite prava djece i primjene Konvencije o pravima djeteta. Mreža je važna i kao ujedinjena snaga koja zastupa prava djece na razini Vijeća Europe i Europske unije. Hrvatska se pridružila toj organizaciji 2003. godine i vrlo je aktivan član mreže. Osim komunikacije putem maila te različitih tematskih seminara, članice ENOC-a se jednom godišnje okupljaju na zajedničkom sastanku. Ono što je za vas najzanimljivije je inicijativa nastala na prošlogodišnjem okupljanju ENOC-a s namjerom da se u samoj mreži pravobranitelja primijeni načelo participiranja ili sudjelovanja djece i mladih u razmatranju pitanja koja su im životno važna. Ombudsmani koji zastupaju djecu trebali bi stalno biti u kontaktu s djecom i konsultirati se s njima, provjeravati što djece misle, kako vide svoj položaj u društvu, kakva rješenja predlažu u pojedinim područjima – od prava na obrazovanje, zdravlje i zaštitu od nasilja, do prava na informiranje i sudjelovanje u donošenju odluka koje ih se tiču. Tako je ove godine u veljači nastala ENYA ili ENOC-ova mreža mladih savjetnika (ENYA - ENOC Network of Youth Advisors), koja aktivno komunicira putem elektroničkog foruma. Dio te mreže je i hrvatska Mreža mladih savjetnika pravobraniteljice za djecu ili MMS, a u njoj je, kao što znate, i troje učenika iz vaše škole.

• Jeste li zadovoljni dosadašnjim odvijanjem projekta?

- Vrlo sam zadovoljna i ja osobno i cijeli moj tim. Veća uključenost djece i mladih u naš rad dala nam je novu snagu i energiju za još kvalitetnije djelovanje! Već pri osnivanju našeg nacionalnog MMS-a,

koji je u početku djelovao jedino putem elektroničkog foruma, vidjeli smo da njezini članovi, koji su svi u dobi od 13 do 17 godina, vrlo ozbiljno pristupaju temama o kojima se raspravlja, imaju konstruktivne prijedloge i originalne ideje i koliko zasad vidim veliku volju i želju za radom. To se potvrdilo i nakon prvog zajedničkog susreta „uživo“ na Bjelolasici, početkom rujna 2010.

Malo smo se zabrinuli kad smo vidjeli da su neki mediji pomalo senzacionalistički prikazali naše savjetnike, kao da će oni sami rješavati probleme mladih. Ne možemo na njih svaliti odgovornost za nešto što je jako teško i odraslima i zato mislim da je važno naglasiti da su članovi Mreže mladih savjetnika naši pomagači koji nas upozoravaju što su problemi mladih i koji će vrednovati ponuđena rješenja, a pomoći će nam i u informiranju njihovih vršnjaka o tome koja su njihova prava i gdje mogu doznati više o svojim pravima.

• Kako definirate ulogu i zadaću Vijeća učenika?

- Vijeće učenika nikada ne smije biti samo sebi svrha. Ono je sredstvo i način ostvarenja prava djece kako to proizlazi iz Zakona o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi, pogotovo članaka 61. i 71. u kojima se navodi da djeца imaju pravo iznijeti svoje mišljenje i birati svoje predstavnike u vijećima učenika. Budući da mi ne možemo izraditi program osnivanja i rada vijeća učenika, moramo upozoriti „nadležne“, kako se to suhoporno kaže, da taj članak treba dobiti i svoje objašnjenje, razradu, naputak o tome kako će se primjenjivati, kako bi u školama to svima bilo jasno. U razgovoru s djecom doznali smo da se izboru njihovih predstavnika u Vijeću učenika katkad pristupa bez stvarne volje da se djecu nauči kako izabrati svoje predstavnike, što je pritom važno, kakva je zadaća i odgovornost tog predstavnika, što učenici od njega mogu i smiju očekivati... S druge strane, također treba biti jasno na koji način učenici dobivaju mogućnost iznošenja svojega mišlje-

nja. Nekakva pravila igre trebaju se postaviti da ne bi stupanj demokracije u školi ovisio o afinitetima, osobnostima i zainteresiranosti pojedinih ravnatelja, stručnih suradnika ili nastavnika.

Savjetovanje mladih savjetnika s djećjom pravobraniteljicom na Bjelolasici

osloniti na razradenu proceduru i redoslijed postupaka: prema učenicima, roditeljima, nastavnicima, osobnostima i zainteresiranosti pojedinih ravnatelja, stručnih suradnika ili nastavnika.

• Svjedoci smo raznih kriznih situacija u obrazovanju: prijetnje, fizičko nasilje, suicidno ponašanje. Kako vi to komentirate?

- Djelatnici odgojno obrazovnih ustanova često naprsto ne znaju kako se ponašati i što činiti u „teškim“ situacijama poput ovih koje si navela. Mislim da bi im pomogli protokoli postupanja u takvim situacijama, odnosno detaljan opis onoga što treba činiti u određenoj situaciji. Zato smo predložili Ministarstvu da izradi takve protokole ili naputke. Naime, kriza uvijek donosi stres s kojim se različiti ljudi različito nose, zato je važno da se u takvim prilikama mogu

ljamo MZOŠ-u. O tome izvješćujemo i Hrvatski sabor, ali izgleda da se u Hrvatskoj i dalje to ne smatra životno važnim pitanjem. Kao pravobraniteljica za djecu neću iznenađena time što se i kod vrlo teških djela na štetu djece pronalaže „olakotne okolnosti“ za počinatelja. No, ono što je uz kažnjavanje također važno jest prevencija spolnog zlostavljanja djeteta odnosno onemogućavanje počinateljima takvih djela da ponovno dođu u doticaj s djecom, primjerice zapošljavanjem u ustanovama u kojima borave djeца i slično pa su naše aktivnosti usmjerene na promjenu zakonodavstva u tom pravcu.

• Gdje djeluju vaši uredi?

- U Osijeku se naš ured nalazi na adresi Šetalište Petra Preradovića 7/I, a u njemu rade naši savjetnici Sanja Vladović, koja je po struci socijalna pedagoginja i Darko Laksar, pravnik. Tu se okupljaju i naši MMS-ovci čiji je osječki „ogranak“ zasad najveći – ima ih čak osam. A ako dolazite u Zagreb, potražite nas u Hebrangovoj 4 na prvom katu, gdje ćete naći mene, moje dvije zamjenice i savjetnike. Imamo još i urede u Splitu i u Rijeci pa i tamo imamo savjetnike i odrasle, i one iz Mreže mladih savjetnika. Može nas se naći i na našoj web stranici www.dijete.hr koja donosi vijesti o našem radu i važne dokumente o zaštiti dječjih prava. Djeca nam mogu i pisati ili nam poslati mail na adresu koja je namijenjena isključivo djeci: mglas@dijete.hr

Vera Rogina i 4.s2 - najvolonteri škole

Gdje je bolje živjeti, na selu ili u gradu? Zašto?

- Na selu su ljudi jednostavniji i bolji, nego u gradu. Osjećam se sigurnije na selu.
- Najbolje je živjeti u prigradskom naselju, jer ima blizinu gradskih pogodnosti i kvalitete sela.
- U gradu je sve pristupačno, a na selu je život zdraviji.
- Idealno je živjeti u gradu, a imati vikendicu na selu.

Kako ocjenjuješ svoj ljubavni život?

- Volim svoju obitelj i ljude. Ali, ne zaljubljujem se više!
- Odlično! Uživam u njemu.
- Ni dobar, ni loš- prosječan.
- Presretna sam! Ocjena odličan (5).
- Ocjena je dovoljan (2).
- Ne ide baš u zadnje vrijeme, ali doći će i moj trenutak.
- Moj ljubavni život je šok!
- Prosječan je. Mogao bi biti i bolji.
- Čista nula.
- Ocjenjujem ga pomoću tablica u excel-u.
- Činim što mogu i uspijeva mi.
- Odličan je, sretna sam već dvije godine i želim zauvijek ostati s njim!

Što misliš o srednjoškolskoj ljubavi?

- Ovisi o pojedincima hoće li izdržati.
- Mislim da su to još uvjek one djeće ljubavi, koje ne traju dugo.

- Možda su uvod u neku veću ljubav. Upoznavanje ljubavi.

- Mnoge srednjoškolske ljubavi završavaju brakom.
- Nezaboravne, lude ljubavi!
- Mislim da je to slatko.
- Prekrasno! Ali, hvala lijepo, ne bih.

- Nasmijati me do suza može moj dečko, prijatelj Marko i profesorica iz PIG-a.

- Na dr. Housa i ocjene iz hrvatskog.
- Na tekstove turbo-folk pjesama.
- Na Southpark.
- Na ženske brkove.
- Na dobru epizodu The big bang theory i dr. Sheldona Coopera.
- Na Ivanin ljubavni život.
- Najviše pamtim smjehove na Interliberu.
- Na prijenos sjednice Sabora.

Maturanti, vaši su sati u školi odobrani. Što poručuješ budućim naraštima?

- Budući mladi kolege, ako želite studirati upišite gimnaziju!
- Jadni vi...
- Neka uče i ne zafrkavaju se, jer ovo je ozbiljna škola.
- Upisali ste jako dobru, ali i neopisivo naporanu i tešku školu.
- U ovoj školi se stječu lijepa iskustva, ali potrebno je mnogo truda i patnje.
- Sve se može izdržati pa i klizni raspored, ako se hoće!
- Bježite od škole koliko vas tramvaj nosi!
- Puno truda i rada treba uložiti da bi se postigao uspjeh u ovoj školi.
- Budite pametni i učite! A ako ne, onda napravite dobre šverceve.
- Budite radosni i uživajte, jer te četiri godine brzo prođu (na sreću).

Na što se možeš nasmijati do suza?

- Na dobre šale, na pojedine osobe iz razreda, poneke profesore.

Imate li svoje uzore i idole?

Istraživanje, koje je provela grupa učenika 4.s1 razreda, u okviru predmeta Metodika zdravstvenog odgoja, pod mentorstvom dr. sc Nade Prlić,

Roditelji kao prvi uzori

Roditelji su najčešće prvi uzori djeci, odrastanjem djeca pronađaze nove uzore poput starije braće i sestara, prijatelja i rođaka. Roditelji bi trebali imati snažan autoritet i odličnom odgojnom ulogom poticati

djecu na borbu za blistavu budućnost bez idola.

Sadašnji tempo života je vrlo ubrzan te roditelji, uz posao, koji često nose i svojim kućama, nemaju dovoljno slobodnog vremena koje bi provodili s djecom. Stoga, djeca sa slabim roditeljskim nadzorom iskorištavaju svaki slobodni trenutak za

imala je za cilj utvrditi saznanja o idolima kod mladih ljudi. Opći je zaključak da većina učenika ima svog pozitivnog idola. Najčešće su to vrhunski sportaši.

uspješnosti, a 42% njih tvrdi kako ih najviše privlači njihova popularnost. Više od 70% učenika kaže kako uspjeh idola na njih utječe tako što po cijeli dan pjevaju njihove pjesme, a 59% učenika ne kopira stil svog idola. Više od 40% učenika je reklo da su njihova najomiljenija vrsta glazbe narodnjaci, a njih 56%, kada slušaju glazbu, najviše obraćaju pozornost na tekstove pjesama. Na pitanje jesu li ikada sudjelovali u nekom natjecanju ljestve, više od 85% njih je reklo ne. Najveći sportski uzor naših učenika je Blanka Vlašić, s više od 25% glasova, a njih više od 40% se bavi športom.

Zaključak

Na temelju provedenog ispitivanja, možemo zaključiti kako svi ispitanici prvih razreda Medicinske škole Osijek znaju razliku između idola i uzora. Idol je predmet slijepog obožavanja, dok je uzor onaj koji služi kao primjer. Većina učenika ima pozitivnog idola, a njih više od 50% ih je pronašlo gledajući televiziju. Više od 50% učenika odabralo je svoje idole po

Ispitanici i metode

Ispitanici su bili učenici prvih razreda Medicinske škole Osijek. Ispitivanju je pristupio 141 učenik (100 ženskih i 41 muških ispitanika). U istraživanju je korišten anketni list koji je sadržavao 14 pitanja zatvorenog tipa. Anonimna anketa je provedena u studenome 2010. godine.

Rezultati ispitivanja

Rezultati istraživanja pokazuju kako svi učenici Medicinske škole Osijek znaju razlikovati idole od uzora. Više od 85% učenika ima pozitivnog idola, a njih više od 50% ih je pronašlo gledajući televiziju. Više od 50% učenika odabralo je svoje idole po

Jesmo li sami?

Jesmo li sami u svemiru, jesu li među nama izvanzemaljci, koliki je svemir, sve su to pitanja koja traže odgovore. Aristotel je definirao svemir kao beskonačno konačan. Na zanimljiva pitanja o svemiru, odgovorit će nam profesor Ozren Zrilić, zaljubljenik u astronomiju.

- **Vlada li harmonija u svemiru?**

Vlada uređeni kaos.

- **Hoćemo li ikada vladati svemirom?**

Svemir je previše velik da bi njime ipak vladao. Ima i drugih civilizacija, no one nisu na istom nivou i teško ih je pronaći.

- **Što su crne rupe?**

Crne rupe su zvijezde velike mase, čija svjetlost ne može otići s njezine površine. Prema Einsteinovoj teoriji, to su doslovno rupe, no neki kažu, i vrata prema drugim paralelnim svjetovima.

Što se dogodilo u Roswellu 1947. godine!?

U ranom lipnju 1947. dogodio se incident u Capitan Mountains izvan Roswella, New Mexico. Mnogo je ljudi čulo za pad NLOa u Roswellu, ali je jedva nekolicina znala detalje o toj nesreći. Službeni zapisnik o NLO nesreći 1947. je uklonjen iz javno dostupnih sredstava pa čak i iz međunarodnog NLO muzeja, te se presice UFO Encounter 1997.

Slučaj Roswell postao je jedan od najpoznatijih x-slučajeva u povijesti, a snimljen je i istoimeni film, serija, te su napisane mnoge znastveno fantastične priče na temelju tog događaja.

Ozren Zrilić: "Jesmo li sami"?

- **Hoćemo li reći „laku noć“ i „zbogom zemljice“, kao dinosauri?**

Čovječanstvo jednog dana hoće. Postoje teorije o tome da smak svijeta dolazi 2012. godine. To nije znanstveno dokazano, ali ipak, živite život punim plućima, kao da vam je svaki dan posljednji.

- **Hoćemo li se ispeći ili će nas svemir uvući kao špagete?**

S obzirom na to da je sunce relativno mlada zvijezda, ona će rasti i narasti u toj količini da će naši oceani doslovce ispariti. Znanstveno je dokazano da će Zemljina površina biti spržena, ali to se neće dogoditi još dugi niz godina.

Screenshot iz filma, patološka obdukcija izvanzemaljca

Imamo vremena skrasiti se na nekom drugom planetu.

- **Ako nas nešto izbací iz orbite, što će se dogoditi?**

Ništa nas ne može izbaciti, to se ne može dogoditi.

- **Ako se ipak dogodi, hoće li itko preživjeti, kao što žuhari uvijek prežive?**

Hoćemo, ako nađemo način.

- **Možemo li skočiti s jedne strane na drugu stranu svemira?**

Teoretski je to moguće, pomoću crnih rupa, no nitko to do sada nije pokušao.

- **Kako komentirate postojanje Marsovaca?**

Mars je, nakon Zemlje, najpovoljniji planet za život. Stoga se misli da izvanzemaljci dolaze upravo s toga crvenog planeta. Mislim da negdje postoje neki oblici života. Negdje u svemiru postoji neka druga civilizacija, no ona ne dolazi s Marsa.

- **Kod nas je usvojeno to da dolaze s Marsa, ali spomenuli ste crveni planet. Ako su ljudi znali za njegovu**

boju, zašto se onda u filmovima uporno spominju mali zeleni?

Cinjenica je da je Mars dvostruko ma-

Douglas Adams

Nekad je budućnost prošlosti, kada je sve stvoreno iz praha sitnih čestica? Čeka li nas Apokalipsa u svemiru i hoće li nas jednoga dana nešto iznenaditi, kao što je iznenadilo dinosauruse? Ako se to i ne dogodi, Zemlja će nas i sama jednoga dana duboko zamrznuti.

Ne plačite nad sudbinom, samo nudahnite i prihvate činjenicu da se nismo maknuli iz sunčevog sustava. Optimistično zaključujemo ovu temu, s nekoliko činjenica: mnoge vrste izumiru, ali čovjek opstaje.

Za sve zainteresirane, preporučujemo knjigu, koja će komplikirane fizikalne zakonitosti pretvoriti u zabavne i šaljive retke – „Vodič kroz galaksiju za autostopere“, Douglasa Adamsa. „Vodič kroz Galaksiju za autostopere“ Douglasa Adamsa započeo je kao radio-serijal prije više od 30 godina. Njegova se popularnost ne smanjuje, a do sada je gospodin Adams proizveo šest romana, televizijsku seriju, više kazališnih adaptacija kao i uspješnu ekranizaciju iz 2005. godine.

nji od Zemlje pa bi njegovi stanovnici trebali biti mnogo viši i vitkiji od čovjeka. Ni meni nije jasno zašto baš mali zeleni. Što se mene tiče, izvanzemaljac bi mogao izgledati kao ormari i opet imati inteligenciju normalnog živog bića.

- **Kao ormar? Kako bi se kretao?**

Slobodno si pusti maštu na volju. Ja sam svog zamislio na četiri kotačića.

- **Zašto astronomsko društvo u školi više ne djeluje? I gdje je stari teleskop kojim ste se služili?**

Problem je u tome što učenici nisu zainteresirani. Smatram da to nije zbog školskih obveza, nego uglavnom zbog objektivnih razloga. Zvijezde se promatraju noću, ali vama je noć za spanjanje, jer se ujutro mora u školu.

Teleskop je moje privatno vlasništvo. Držim ga u kutiji, za svaki slučaj, ako u budućnosti bude bilo interesa za poučavanjem velikih nebeskih prostora.

"VODIČ KROZ GALAKSIJU ZA AUTOSTOPERE"

Nalikuje li budućnost prošlosti, kada je sve stvoreno iz praha sitnih čestica? Čeka li nas Apokalipsa u svemiru i hoće li nas jednoga dana nešto iznenaditi, kao što je iznenadilo dinosauruse? Ako se to i ne dogodi, Zemlja će nas i sama jednoga dana duboko zamrznuti.

Ništa nas ne može izbaciti, to se ne može dogoditi.

- **Ako se ipak dogodi, hoće li itko preživjeti, kao što žuhari uvijek prežive?**

Hoćemo, ako nađemo način.

- **Možemo li skočiti s jedne strane na drugu stranu svemira?**

Teoretski je to moguće, pomoću crnih rupa, no nitko to do sada nije pokušao.

- **Kako komentirate postojanje Marsovaca?**

Mars je, nakon Zemlje, najpovoljniji planet za život. Stoga se misli da izvanzemaljci dolaze upravo s toga crvenog planeta. Mislim da negdje postoje neki oblici života. Negdje u svemiru postoji neka druga civilizacija, no ona ne dolazi s Marsa.

- **Kod nas je usvojeno to da dolaze s Marsa, ali spomenuli ste crveni planet. Ako su ljudi znali za njegovu**

boju, zašto se onda u filmovima uporno spominju mali zeleni?

Cinjenica je da je Mars dvostruko ma-

ŽELIM ZNATI VIŠE

TEORIJA KAOSA*

Kaos posjeduje tri glavne karakteristike; to je zaljev bez dna u kojem sve beskrajno pada, mjesto bez moguće orientacije na kojem sve pada u svim mogućim smjerovima i prostor koji razdvaja.

Po grčkoj mitologiji, svijet je nastao kada je red (kozmos) zamijenio nerед (kaos). Kako današnja fizika kaosa pokazuje, niti je kaos nestao, niti je kozmos ikada zavladao - našli su se na pola puta, tjerajući Svet mir da balansira između dviju krajnosti, te da svaka od tih krajnosti vješto skriva ovu drugu.

Red u kaosu, odnosno, uređeni, deterministički kaos, izvire iz jednostavnih jednadžbi, izražavajući tako samu esenciju prirode.

* Kaos (grč. Χάος, Khaos) u grčkoj mitologiji primordijalno je božanstvo, beskrajan prostor iz kojega su nastali svjetlost i dan, tama i noć, a zatim i Zemlja, podzemni svijet i ljubav.

EFEKT LEPTIRA

Modelski proračuni pokazuju kako udarac krilima leptira može prouzročiti olujno nevrijeme na drugom kontinentu.

Ekološki (ne)svjesni

Današnje društvo stvara gomilu otpada. Istraživanje u Hrvatskoj pokazuje da su najviše ekološki nesvjesni mladi, dok su stari ljudi najnesretniji. Razočaravajuća je činjenica da su ekološki najnesavjesniji mladi od 14. do 21.

Mladi moraju početi djelovati odmah, jer svijet ostaje na mladima. To znači, pokazati više obzirnosti prema onome što nas uistinu čini čovjekom – prema prirodi. Ne smijemo okretati leđa problemu o kojem ovise opstanak čovječanstva.

Priroda uvijek pamti, čak kad mi to i ne primjećujemo. Živjeti u ekološki čistoj sredini, znači i kvalitetno živjeti. *I zaista ne mogu razumjeti ljude, koji radost pronalaze bacajući uokolo svoj otpad. A upravo takve ljude susrećem svaki dan.*

Osijek posjeduje, većinom svima poznat, predivan nadvožnjak kod željezničkog kolodvora. Ali, koliko god on bio prekrasan, ne dolazi do izražaja zbog gomile papira i plastičnih vrećica, koje lete uokolo. Ono što je lijepo i hvale vrijedno učinjeno, pada u drugi plan, zbog ljudske nemarnosti. Isto tako, liftovi, koji su ukras nadvožnjaka, često zbog vandala ne rade.

Već u sljedećem parku možemo vidjeti gomile psećeg izmeta, kojeg gazde, iza svojih ljubimaca, ne misle nikada očistiti.

Možemo navesti i još primjera, kao što su prekrasna osječka Tvrđa ili nadaleko poznata Promenada. Ili je

Koliko smo ekološki osviješteni?

Ana Trcović, spremaćica

- Smatram da je naša škola jedna od najuređijih na ovom području. Većina je učenika ekološki osviještena i to mi se zaista svida. No, uvijek se može bolje. U svakom bi slučaju trebalo biti više papira u košu, nego pored njega, ali nikada nije kasno za promjenu na bolje!

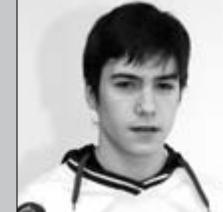
Nataša Nestorović, 1.s1

- Nisam od onih koji dobivaju živčani slom, ako ugledaju papir ili limenku soka uz cestu, ali se ipak trudim ne činiti takvo što. Volim gledati čistu okolinu i plavo nebo, bez oblaka plastičnih vrećica. Svi mi znamo čemu služe koševi za smeće, no to rijetko primjenjujemo u praksi.

Nikola Bilić, 2.s2

- Ne, nisam ekološki osviješten niti se trudim biti. Znam koliko je štetno bacati otpad u prirodu, ali to ne uzimam previše k srcu. Mislim da ne činim previše štete, ako bacim tu i tamo pokoji papirić.

Mirna Tičak, 3.s3

- Osviještena sam i mislim kako bi svaka osoba to trebala biti. Mladi moraju misliti o sadašnjem svijetu, kako bi nam svima bilo bolje sutra. Ono što nam je Bog lijepo podario, ljudi trebaju održavati i poboljšavati. Prirodu ne treba ružiti i ugrožavati.

Antonio Stjepanović, 2.z

- Ne volim kada netko baca otpad u prirodu, ali priznajem, to povremeno i sam činim. Za razliku od drugih, bacam samo biorazgradivi otpad, kao što je npr. papirnata vrećica. Smatram kako je to u redu.

Slavica Šimić, 3.f

- S obzirom na to koliko su ljudi danas neobzirni prema okolini, koja ih okružuje, mislim da sam poprilično ekološki osviještena. Priroda je bitan dio naših života i kao takvu je trebamo čuvati. U protivnom, sljedeći naraštaji će osjećati posljedice našeg nemara.

U kazalište na velika vrata

Kazališna sezona je počela. I naravno, kni ove školske godine nije zaobišla Medicinsku školu.

Svoj je repertoar Hrvatsko narodno kazalište u Osijeku predstavilo nizom zanimljivih predstava, kako opernog, tako i dramskog sadržaja.

Učenici prvih razreda gledat će reprizne, prošlosezonke, a učenici drugih, trećih i četvrtih razreda premijerne predstave.

Cijena učeničkog abonomana iznosi, kao i dosada, 150 kuna, odnosno 30 kuna po predstavi. Čine ga pet predstava podijeljenih u dvije grupe, malu i veliku.

Ispitali smo i neka razmišljanja učenika o razlozima odlaska ili neodlaska u kazalište, kvaliteti predstava i sveukupnom općem dojmu pa ga pročitajte iz sljedećih izjava:

Maja Uremović, 1.s2

- Volim ići u kazalište, jer su mi zanimljive predstave. Mislim da je to jako dobro za nas mlade s obzirom da se tako kulturno obrazujemo. Nije mi puno izdvojiti 150 kuna za cijelu godinu, jer uživam u predstavama.

Svetlana Pucovski, 1.I

- U kazalište idem zato što me privlači gluma

Za medicinare deset predstava

U kazališnoj sezoni 2010./2011., učenici Medicinske škole gledat će deset predstava. Prvi razredi čine jednu preplatu, a drugi, treći i četvrti razredi čine drugu, tzv. veliku grupu.

PRVI RAZREDI

- Bertolt Brecht-Kurt Weill: *Opera za tri groša*, komad s pjevanjem i pučnjem
- Francis Veber: *Budala za večeru*, komedija
- Ilija Okruglić: *Šokica*, igrokaš iz pučkoga života
- Neil Simon: *Apartman*, komedija
- Milan Grgić-Alfi Kabiljo: *Jalta*, *Jalta*, muzikal

DRUGI, TREĆI I ČETVRTI RAZREDI

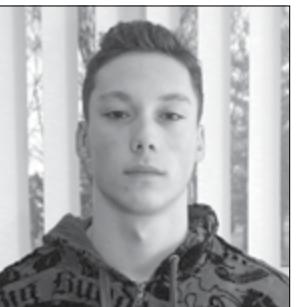
- Bertolt Brecht-Kurt Weill: *Opera za tri groša*, komad s pjevanjem i pučnjem
- Miroslav Krleža: *Leda*, komedija jedne karnevalske noći u 4 čina
- Noel Coward: *Vedri duh*, farsa
- Ivo Tijardović: *Malu Floramye*, opera
- Damir Petričević: *Prolaznici*, povijesna drama

Voditeljice školskog abonomana su profesorice Tihana Lubina i Đurđica Radić.

Najvažnije je osvojiti zlato

Dino

Predrijevac, učenik 1.s2 razreda Medicinske škole Osijek, velika je atletska nada Hrvatske. Bavi se atletskim disciplinama: trčanje na 60, na 100 i na 200 metara. Učenici se dobrovoljno uključuju

• Jesi li se ikada ozlijedio?

- Jesam, možda i najviše prijatelja stekao sam kroz atletiku zato što bi me sprječilo u novim pobedama.

• Tko financira vaša putovanja?

- Naša putovanja financiraju sponzori, kao i Hrvatski atletski savez.

• Zašto atletiku nazivaju kraljicom sportova?

- Zato što je najveći individualni sport, u kojem mogu pobijediti samo najjači i najbolji.

• Jesi li kao atletičar stekao neka nova prijateljstva u drugim gradovima?

- Da, istina je. Sviram gitaru, kao i bas gitaru u nekoliko bendova, a čak sam nastupio na Supertalentu.

• Načuli smo nešto i o tome da sviraš gitaru u jednom bendu. Možeš li nam reći nešto više o tome?

- Da, istina je. Sviram gitaru, kao i bas gitaru u nekoliko bendova, a čak sam nastupio na Supertalentu.

• Namjeravaš li se u budućnosti baviti atletikom i kako zamišljaš svoju budućnost uopće?

- Nisam još siguran što se tiče budućnosti, jer imam još puno vremena za planiranje.

• I za kraj, vjerujem da mnoge djevojke zanima, jesi slobodan?

- Nisam slobodan, sretno sam zauzet.

Najveća su mi podrška roditelji.

• Načuli smo nešto i o tome da sviraš gitaru u jednom bendu. Možeš li nam reći nešto više o tome?

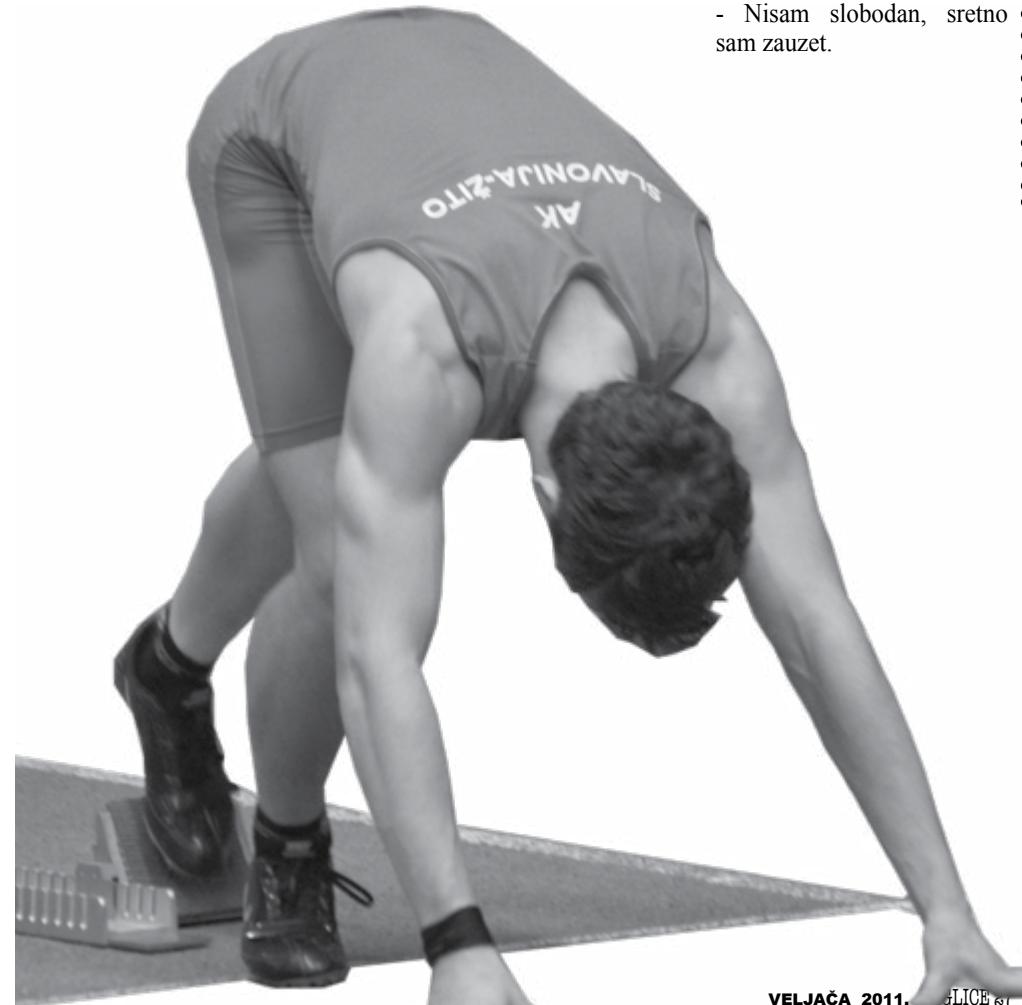
- Da, istina je. Sviram gitaru, kao i bas gitaru u nekoliko bendova, a čak sam nastupio na Supertalentu.

• Namjeravaš li se u budućnosti baviti atletikom i kako zamišljaš svoju budućnost uopće?

- Nisam još siguran što se tiče budućnosti, jer imam još puno vremena za planiranje.

• I za kraj, vjerujem da mnoge djevojke zanima, jesi slobodan?

- Nisam slobodan, sretno sam zauzet.

Filmska družina Medicinske škole ove godine snimila je novi film, opet s pozitivnim namjerama. Inspiraciju je našla u učiteljici iz Osnovne škole Jagode Truhelke, Dobrili Maričić. Film se zove Boba, kako omiljenu učiteljicu zovu učenici i kolege.

Filmska družina predstavlja film **Boba**

Dora Penić, 3.f

Ove godine snimili smo film koji govori o tome kako nas život često i neočekivano zna iznenaditi. Nekada je to lijepo, a nekada je ružno, govori mentorica filmske družine Almodovarci, profesorica Đurđica Radić.

Film ima tri dijela. U početku vidimo učiteljicu Bobu kako zdrušno radi s učenicima i kako je omiljena u školi. Drugi dio filma započinje

apsurdnom nesrećom, padom s trešnje i teškom ozljedom. Učiteljica je sada prisiljena svoj sportski način života zamijeniti invalidskim kolicima, a svoj učiteljski posao – mirovinom.

Treći dio filma ipak pokazuje kako je ljubav prema poslu jača od svake dijagnoze i, nakon rehabilitacije, odlučuje se vratiti na svoje radno mjesto učiteljice. Dobila je asistenticu u nastavi, ima veliku podršku ravnatelja i svih djelatnika

Naši su filmaši uvijek kreativni

U gradu su prepoznali njegine aktivnosti, tako da joj je dodijeljena i nagrada Pečat grada Osijeka za ostvarenja na području obrazovanja.

Ova priča poručuje svima kako treba cijeniti najveće bogatstvo koje imamo, a to je naše zdravljje i kako je ljudski duh nepobjediv. U trenucima kada stvari ne ispadnu onako kako svatko od nas za sebe planira, mnogi posustaju te se prepričaju nevolji koja ih je snašla. Za mnoge nastajanje fizičkog hendikepa znači prekid svakodnevne rutine, a gotovo nikada novi početak.

Ovu potresnu filmsku priču snimio je Srđan Važić, novinarski dio odradila je Dora Penić, a tehnički dio Doroteja Blagus. Boba i dalje, kako sama kaže, voli trešnje i smatra da one nisu krive. Ima samo jednu želju - prohodati i to joj mi od srca želimo.

Zaljubljena u košarku

U ženskoj kadetskoj reprezentaciji Hrvatske i naša je učenica Karmen Čičić, iz 2.ft razreda. Zahvaljujući izvanrednim sportskim sposobnostima i rezultatima, dobila je nagradu „DRAŽEN PETROVIĆ“

○ Kada si se zaljubila u košarku?

Od malih nogu uživam gledajući taj sport. Sada, malo starija, shvaćam da sam već od tada i zaluđena košarkom.

○ U kojem klubu igras?

Svoju košarkašku karijeru započela sam igrajući u košarkaškom klubu Mursa. Tamo vrla obiteljska atmosfera u kojoj se želim i zadržati, sve do trenutka dok mi se ne ukaže prilika „za dalje“, na primjer u Zagreb ili u Gospic, a kasnije u Španjolsku ili Ameriku.

○ Kako se slažeš sa suigračicama?

Mi smo svjedna ekipa u pravom smislu. Spremne smo uvijek jedna drugoj pomoći. To me donista čini sretnom.

○ Kako si uspjela doći do reprezentacije?

Na utakmici u Zagrebu, protiv Peščenice, zamjetio me izbornik kadetske reprezentacije, Željko Ciglar. Nakon utakmice, izbornik je razgovarao s mojim trenerom i rekao mu kako me želi vidjeti na sljedećim reprezentacijskim pripremama.

○ Koliko često treniraš?

Treniram svaki dan dva puta po sat i pol, a vi-kendom igrat utakmice. Treninzi ponekad budu toliko naporni da kasnije nemam snage hodati od dvorane do kuće.

○ Kako uspijevaš uskladiti treninge i školske obveze?

To zna biti jako teško, jer sam većinu svog slobodnog vremena u dvorani. No, imam li u školi više posla nego uobičajeno, primjerice testove ili

ispitivanja, u dogovoru s trenerom, trening nadoknadujem kasnije. A i u školi imanju svi razumijevanja za moje sportske aktivnosti.

○ Jesi li dobila stipendiju s obzirom da tvoji rezultati nisu mala stvar?

Jesam, dobila sam stipendiju i zbog toga mogu biti zahvalna samoj sebi. Stipendija je od grada Osijeka u mjesecnom iznosu od 300 kuna. Novac mi nije stimulacija za trening, važnija mi je potpora moje obitelji. Karijeru želim izgraditi radom, trudom i podrškom obitelji.

○ Kako izgledaju treninzi s reprezentacijom?

Da bi se „upalo“ u dvanaest najboljih, treba dobro trenirati. Ja sam trenirala, dok su se drugi odmarali, dva puta dnevno u dvorani, a u meduvremenu boravila i u teretani. Pripreme su održane tijekom praznika u Velikoj (kod Požege), Tuheljskim toplicama i Daruvaru. Poslije priprema, isli smo na turnir u Makedoniju, a potom u Grčku na Europsko prvenstvo.

○ Kako ste prošli na Europskom prvenstvu?

Na Europskom kadetskom prvenstvu zauzeli smo drugo mjesto, a pobjednice su bile Ruskinje.

○ Tko su tvoji najveći navijači?

Na svakoj utakmici glavni su navijači na tribinama, a to su moji roditelji. Dok sam boravila u Grčkoj, razgovarali smo putem mobitela. Na internetu su sve pratili „live“ ili uživo. Bili su ponosni na mene i moju ekipu. Mislim da bi svatko trebao i biti.

Veslanjem do cilja

Dinko Marković,
učenik 2.z razreda,
od jedanaeste
se godine bavi
veslanjem. Vesla u
četvercu u poznatom
osječkom klubu Iktus.
Trener mu je otac,
Damir Marković,
nekada i sam veslač
toga kluba.

■ Kako se postaje veslač?

- Prvo se ide u školu veslanja. To znači da se upoznaje s osnovama tehnike veslanja, vježba se u teretani i mora se stići odgovornost prema dosta skupoj opremi, posebno kada su u pitanju čamci.

■ Kada si počeo veslati?

- Počeo sam veslati s jedanaest godina, jer me taj sport privlačio od malena. Prve dvije godine trenirala me trenerica Jasmina, a onda moj otac.

■ Kako je to kada ti je otac trener?

- Nekad je to prednost, a nekad i nedostatak, jer mi i kod kuće ukazuje na neke pogreške.

■ Koliko su naporni treninzi?

■ Izdvoji nešto zanimljivo iz svoje veslačke karijere.

- To je pitanje bezveze. Zanimljivo je kad mi mama skuha dobar ručak, ali ako baš inzistirate, onda će vam reći da sam već prve godine imao dobre rezultate.

■ Koji su to uspjesi?

- Prva utrka u životu bila mi je u Vukovaru na Dunavu. Bili smo prvi u četvercu, iako je jako puhal vjetar. Prošla su još i tri tegljača i jedva smo preživjeli u čamcu. Veslali smo u posudjenom čamcu koji je bio drukčije grade od standardnog na kojem smo trenirali. Ali ipak, bili smo prvi.

■ Kako komentiraš posljednje uspjehe našeg četverca?

- Oni su seniorska ekipa, a ja sam junior. I to od ove godine, a prošle sam godine bio mladi junior. Član Iktusa, David Šajn, veliki mi je uzor koji je

Unašoj školi uvijek tražimo nove, skrivene, ali oku i uhu naših novinara, zanimljive talente i vijesti iz školskih klupa. Stoga vam predstavljamo Marina Ivčevića, učenika 2.ft razreda, iz Đurđenovca, talentiranog stratega u šahu.

• • • • • • • • • • • • • • • •

Marin je sa svojom družicom Đentlmena, prošle godine, osvojio prvo mjesto na regionalnom natjecanju učeničkih domova u Osijeku. Zaslужeno se plasirao na državno natjecanje u Umagu. Njegovu družbu čine četiri člana: Dean Brizgalo, Hrvoje Androš i Dino Miškic, pod budnim okom trenera, Joca Đukića.

- Odigrali smo četiri kola i sjajno ušli u turnir, pobjedavši 4:0 i 3:1.

No, sljedećeg dana, vidno umorni od slavlja, izgubili smo jednakim rezultatima (0 : 4, 1 : 3), što nam je osiguralo zaslужeno treće mjesto u državi. Ovaj rezultat još ćemo dugo pamtit, s ponosom govori Marin.

Marin se sa šahom upoznao u prvom razredu osnovne škole, na prijedlog njegove tadašnje učiteljice. Podrška mu je njegov otac, istinski zaljubljenik u šah.

- Postupno sam zaboravio Pokemon žetone i Yu-Gi-Oh karte i šah počeo igrati u mjesnom klubu.

Svi znamo kako šah razvija logiku i poboljšava strateš-

nadprosječno inteligentnim momcima koji igraju šah. Ta teorija pada u vodu.

Marin se i u budućnosti namjerava natjecati, ali zasad još ne na profesionalnoj razini, barem dok ne završi školovanje, u lijepoj našoj Medicinskoj školi.

Sportski duh na Dravi

Dinko na Dravi, drugi s lijeva

Srednjoškolsko natjecanje u nogometu održano je u sportskoj dvorani Jug i na srednjoškolskom igralištu u Osijeku. Ove godine puno se očekivalo od naših nogometaca. Igrali smo u skupini s Gymnicusom, Trgosom, Ugostiteljem i Srednjom školom iz Dalja.

Prvu utakmicu igrali smo protiv Ugostitelja i, prema ocjeni svih igrača, nesretno izgubili rezultatom 4:3.

- Poveli smo 1: 0 i onda smo olako shvatili igru. Ekipa se jednostavno raspala, rekao nam Dino Skenderović iz 4.s1.

Atmosfera u ekipi se popravila nakon što smo, visokim rezultatom 9:1, pobijedili Srednju školu Dalj. Na kritima te pobjede naši dečki hrabro su ušli u utakmicu protiv favoriziranog Gymnicusa. Igrali su borbeno i disciplinirano. Medicinar je pobijedio rezultatom 6:5, što se smatra velikim uspjehom, jer za Gymnicus igraju, uglavnom, nogometari iz poznatih klubova.

Za prolaz u drugi krug natjecanja, igrali smo s ekipom Trgo-

Kvaliteta došla do izražaja

Stoje s lijeva na desno: Karlo Kubica, Dino Skenderović, Dean Gajić, Matija Čakalić, Petar Alerić, Karlo Wilhem. Čuće: Marko Filipović, Ivan Jeremić, Mirko Blažević, Dino Juka, Antonio Stranput, Domagoj Švitek, Josip Lazar. Leži: Domagoj Vulić.

sa, još jednim favoritom iz naše skupine. U ekipi Trgovačke škole igraju poznata imena.

- Pobijedili smo ih rezultatom 3:2. Taj rezultat odveo nas je po

prvi put u drugi krug natjecanja, rekao nam je trener, Zoran Škrinjarić, i svi su se u školi obradovali tom uspjehu.

U drugom dijelu natjecanja

igrali smo dvije utakmice. Prvo smo igrali s Klasičarima i izgubili u zadnjoj sekundi, rezultatom 3:2. Drugu utakmicu smo također izgubili. Ekonomac je

UKROŠU TREĆI

Na Pampasu je održano srednjoškolsko natjecanje u kros-u. Po toploj i sunčanom vremenu, mladići su trčali na 1200 m. Nakon zbrojenih svih rezultata, prva je bila ekipa Gymnicusa, drugi je bio Grados, a naša ekipa Medicinara zauzela je ukupno treće mjesto.

Pojedinačni rezultati:

Dino Skenderović, 4.s1 6. mjesto
Mirko Blažević, 2.ft 14. mjesto
Kristijan Krajček, 3.s3 21. mjesto
Domagoj Vulić, 4.s1 36. mjesto
Voditelj ekipa naše ekipa bio je profesor Zoran Škrinjarić.

Stoje s lijeva na desno: Mirko Blažević, Dino Skenderović, Domagoj Vulić i Dino Juka

Odbojkašice četvrte

Stoje s lijeva na desno: Nikoleta Šarko, Antonia Plazibat, Valentina Đapić, Jovana Đukić. Sjede: Tamara Vladislavljević, Veronika Milohanić, Matea Franjić

Za srednjoškolsko natjecanje djevaka u odbojci, ove godine prijavilo se čak 13 ekipa. Prvi dio natjecanja odigran je u dvorani Škole za tekstil, dizajn i primjenjenu umjetnost, dok je drugi dio održan u ŠD Jug.

Medicinarke su prvu utakmicu igrale protiv djevojaka Poljoprivredne i veterinarske škole, Ravnicu, i pobijedile rezultatom 2:0) u setovima.

Druge utakmicu, naše djevojke igrale su s favoriziranim djevojkama Gymnicusa, i unatoč dostojnom otporu, izgubile rezultatom 2:0. Ipak, unatoč porazu, nastavili smo natjecanje.

U drugom dijelu natjecanja, u polufinalnoj utakmici, Medicinar je izgubio od Ekonomca (2:0). U borbenoj i do kraja neizvjesnoj utakmici, pobjeda je, na kraju, pripala ipak boljoj ekipi Ekonomca.

Kao posljedica umora i pada koncentracije, nakon te utakmice, slijedio je i

drugi poraz od ekipa Primaga. Tako su se u finalu našle ekipa Gymnicusa i Ekonomac, a treće mjesto pripalo je ekipi Primaga.

- Naša ekipa nije djelovala uigrano, kao na primjer djevojke Gymnicusa, koje redovito treniraju u svojim klubovima. Igrale smo dobro, ali to nije bilo dovoljno za bolji rezultat. Najbolja naša igračica bila je Valentina Đapić. - izjavila je Antonia Plazibat.

Ove se godine od školske ekipе oprštaju i naše maturantice te prepustaju vodstvo mladim nadama od kojih se ubuduće puno očekuje.

Ekipa je nastupila u sastavu: Valentina Đapić, 4.ft, Nikoleta Šarko, 4.s2, Antonia Plazibat, 4.z, Matea Franjić, 3.s2, Veronika Milohanić, 2.p, Tamara Vladislavljević, 2.p, Bojana Vladislavljević, 1.s3, Jovana Đukić, 1.s3. Voditelj: Zoran Škrinjarić, profesor.

SPORT

rezultati

RUKOMETAŠICE NA ŽUPANIJSKOM TREĆE

U športskoj dvorani Jug, održano je prvenstvo srednjih škola u rukometu za mladiće i djevojke. Ženska rukometna ekipa naše škole, u prvom dijelu natjecanja, bila je u skupini „A“, s Isusovačkom klasičnom gimnazijom i Ekonomskom školom.

U skupini „B“ su bile: Opća gimnazija (Gymnicus), Tekstilno-tehnološka škola, Obrtnička škola i Ugostiteljsko-turistička škola.

Naše djevojke startale su sjajno, pobjedom nad Isusovačkom klasičnom gimnazijom, 20:8. Drugu utakmicu igrali smo s prošlogodišnjim prvakinjama Osijeka, Ekonomcem, kojeg smo pobijedili 19:9. Tom smo se pobjedom plasirali u drugi dio natjecanja.

Sljedeću utakmicu trebali smo igrati s drugoplasiranom ekipom „B“ skupine,

Ugostiteljem, ali se njihove djevojke nisu pojavile u dovoljnem broju i, prema propozicijama natjecanja, pobjeda je pripala nama (10:0).

Veliko finale između Gymnicusa i Medicinara, za prvaka Grada, održat će se u ožujku mjesecu.

Očekujemo i vrlo dobar plasman na županijskom natjecanju srednjih škola, koje će se održati u Đakovu, 28. siječnja 2011. Prvo mjesto bi nas odvelo na međužupanijsko natjecanje.

Ekipu srednje Medicinske škole činile su sljedeće učenice: Iva Ivanković, Ela Deskar, Nikolina Jurij, Maja Uremović, Dragana Čubra, Bojana Vujatović, Anja Kovačić, Karla Dukić, Ana Ciraki, Josipa Stanušić, Ivana Simić, Matea Rebrina, Matea Antunović i Lucija Lulić.

Stoje s lijeva: Josipa Stanušić, Ela Deskar, Lucija Lulić, Anja Kovačić, Maja Uremović, prof. Marko Skelac, Ana Ciraki, Bojana Vujatović, Dragana Čubra i Karla Dukić

Rezultati skupine A	Poredak
Medicinar Klasičar 20 8 1	Medicinar 2 2 0 0 39 17 4
Medicinar Ekonomac 19 9 2	Ekonomac 2 1 0 1 24 27 2
Ekonomac Klasičar 15 8 3	Klasičar 2 0 0 2 16 35 0

Rezultati skupine B	Poredak
Gymnicus Obrtnik 17 2 1	Gymnicus 2 2 0 0 34 7 4
Ugostitelj Gymnicus 5 17 2	Ugostitelj 2 1 0 1 16 24 2
Obrtnik Ugostitelj 7 11 3	Obrtnik 2 0 0 2 9 28 0

I pobjedivali i gubili

OVE godine u natjecanju rukometaša, sudjelovalo je 12 srednjoškolskih ekipa, raspoređenih u tri skupine. Sve utakmice igране su u ŠD Jugu.

Naša, već iskusna ekipa, ove godine očekivala je visok plasman. Ipač, u prvoj utakmici, gлатко smo izgubili od ekipе Gradevinske škole, rezultatom 14:23. Drugu utakmicu, Medicinar je igrao protiv rukometara Opće gimnazije, koja je u svojim redovima imala čak tri kadetska reprezentativca. Gymnicus je tjesno pobijedio, rezultatom 19:18. Iako smo izgubili, rezultat je pokazao da ove godine igramo dobro. U trećoj utakmici, potopljena je Ravnicu, rezultatom 21:1 i Medicinar prolazi skupinu, kao drugoplasirana ekipa.

U skupini su nas čekale odlične ekipе Matematičke gimnazije i Trgovačke škole.

Prvu utakmicu, protiv Trgovačke škole, konstantno smo bili u rezultatskom zaostatku i, na kraju, poluvrijeme završili s golom zaostatkom.

Početkom drugoga poluvremena, napravili smo promjene u vanjskoj liniji koje nisu urodile plodom, iako nam se priključio treći vanjski igrač Božićević. Gubili smo već s četiri razlike. Poslije minute odmora i dogovora, zaigrali smo bolje. Napravili smo rezultat 4:0 i, po prvi puta na utakmici, izjednačili rezultat. Dvije minute prije kraja, lijevo krilo Radojević, prvi puta dovodi Medicinarn

u vodstvo. U sljedećem napadu, Vulić iz penala diže prednost na dva gola razlike. Nakon toga Vulić dobiva isključenje do zadnje 4 sekunde igre. Nakon olako primljenog gola, 30 sekundi do kraja, krećemo u napad. Ovaj napad smo morali zabiti, jer nas izjednačen rezultat eliminira iz daljnog natjecanja. Trgovci nas čekaju na centru s presingom. Sekunde teku, a naši igrači ne uspijevaju vidjeti loptu u mreži, vratar skida loptu. 10 sekundi prije kraja, Trgovci kreću u kontru. Četiri sekunde do kraja, Vulić ulijeće u teren, ruši igrača, koji je imao loptu. Vrijeme je isteklo. Medicinar do-

biva rezultatom 18:17. Igrom se iskazao Toni Božićević, koji je dao pet golova:

- Bila je napeta utakmica, ali mi smo vjerovali, od prvog trenutka, da ćemo ih dobiti.

Druga utakmica u grupi igrana je protiv favorizirane Matematičke gimnazije. Nisu nas shvatili ozbiljno i izgubili su s jednim golom razlike, zahvaljujući Škariću, koji je skinuo zicer za pobjedu.

U razigravanju sa još tri ekipa, prolazimo kao prvi u skupini. Sve je bilo spremno da Medicinar prvi puta odu na županijsko natjecanje. U odlučujućoj utakmici, ponovo se susrećemo s Općom gimnazijom, koja nas je u prednatjecanju pobjedila..

Prvo poluvrijeme igrali smo dobro, držali smo cijelo vrijeme neriješen rezultat. U drugom poluvremenu, gimnazjalci su igrali presing i stavili flastere na naše najbolje igrače, Vulića i Rechnera. Naša se igra potom raspala i počeli smo gubiti utakmicu. Izgubili smo s pet golova razlike.

Na kraju smo zauzeli četvrtu mjesto.

Ekipa je igrala u sastavu: Domagoj Vulić 4.s1, Ante Knežević 4.s1, Toni Božićević 3.s1, Ivan Romić-Jorgić 1.s1, Andrej Lazić 1.l, Antonio Šulac 4.s3, Toni Škara 4.s3, Filip Ljutak 4.s3, Filip Krog 4.ft, Karlo Rechner 4.ft, Ivan Radojević 4.z. Voditelj ekipе: Zoran Škrinjarić, profesor.

Stoje s lijeva na desno: Karlo Rechner, Filip Krog, Andrej Lazić, Toni Škara, Filip Ljutak, Ivan Romić-Jorgić; Čuće: Ivan Radojević, Ante Knežević, Antonio Šulac; Leži: Domagoj Vulić

VAŠE BRIGE OSOBNO

Muči li vas ljubav, seks, školski problemi, roditeljski odgoj ili neko drugo pitanje, pitajte **Iglice**. Na vaša pitanja odgovara Karla M., 2.p, e-mail: grahitarot@hotmail.com

Kako steći prijatelja

- Krenula sam u Medicinsku školu potpuno sama. Nema nikoga iz moje osnovne škole. Nisam komunikativna, teško upoznajem nove likove, teško se i prilagođavam.

Kako krenuti dalje?

Usamljena

* Jednostavno. Sa svima redovito počni voditi razgovore, koji nipošto ne smiju biti o školi. Naravno, ne mora ti se svidjeti cijeli razred, ali ćeš zato naći mali krug prijatelja s kojima ćeš biti najbolja. Moraš biti srednje otvorena, vesela i raspoložena za sve priče. Budi uvijek spremna pomoći, baš kao ja (smijeh). Idealno mjesto upoznavanja je kantina, hodnici i wc.

Čik pogodi

- Puno mojih dobrih prijatelja sluša turbo folk, dok se sa druge strane nalaze moji dragi prijatelji rockeri. Oni se međusobno baš i ne podnose. Kada odem u kafić Breez, u kojem se uglavnom okupljaju moji alternativci rockeri, turbofolklorasi se naljute na mene i to me prilično živcira. Živim u selu u kojem baš i nema života, ali kad dođem u Osijek, kojem se društvu prikloniti: rockerima ili turbofolkerima?

Neodlučna

* Vjerujem da ne želiš da ti cijelo selu u mruku večera, od tvjih folkloraša, jeli tako? Pitala si mene, koja osobno sluša metal, tako da sam ja u potpunosti protiv turbofolklorasa. No, ako su ti alternativci dobri,

Malecka

- Imam 17 godina. S dečkom sam u vezi dva mjeseca i prilično se volimo. Izlazimo, zabavljamo se, smijemo... Dobar je i brižan prema meni. Jedan dan šok. Vidjela sam ga s curom iz sedmog razreda.

ivim u selu u kojem baš i nema života, ali kad dođem u Osijek, kojem se društvu prikloniti: rockerima ili turbofolkerima?

Znam da me prevario. Jel to normalno? Mislim da ga ne mogu ostaviti, jer sam previše vezana. Što da radim?

Prevarena

* Ostavi ga, prevario te s pet godina mlađom od sebe. Uostalom, nije bitno koliko curica ima godina, nego je bitno to što te prevario! U svakom slučaju, ne zaslužuje te. A i možeš ga prijaviti kao pedofila ili prihvati mlađe je svima slade. Stariji znaju da nitko nikoga ne može prevariti, možeš prevariti samo sebe..

Vila

* Djekočice često sanjare o idealnom dečku. Na jastuku ili u zagrljaju plišanog

Pomaknuta

- Imam čudan tik, ako se to može uopće nazvati tikom. Ovisna sam o osjećajima drugih stvari. Kao da sam emotivno vežana za svaku stvar koju imam. Lako mi ih je baciti u smeće, nije u tome problem.

Emotivka

Nego, kada udarim mobitel, kažem „auč“ ili „oprosti“ i tako sa svakom stvari koju slučajnom udarim ili ju netko drugi udari. Jesam li normalna? Možda kad završim školu?

Pospana

* Normalna si! To je samo jedna od tvojih specifičnosti. Po tome si posebna. Čudno je to, mora se priznati, ali nije ništa strašno. To samo dokazuje da si jako brižna osoba. Ako ne vjeruješ ovom odgovoru, javi se psihijatru.

Zaljubljena

Ako ne možeš zaspasti kvalitetno, broji ovčice... do tri. Ako ti nije dovoljno do tri, broji ih do pola četiri, ujutro.

Zamrači sobu, na glavu stavi kapicu, u uši tampone i brzo

zaspavaš. Ako si opet umorna, istuširaj se prije spavanja ili, barem, operi noge.

Hiperaktivnost

- Siguran sam u to da sam hiperaktivan učenik. Profesori to ne vide i misle da sam neodgojeni divljak iz šume. Pomozi !!!

Nedgojeni

* Hiperaktivni učenici često su genijalci. Nisam sigurna da je to tvoj slučaj. Znam samo da se o tebi priča u nastavcima u zbornici, a neki su te doktori zbog

medvjedića. Vrijeme je da realnije gledaš na budućeg viteza. Leptirića je sve manje u prirodi, ubili ih pesticidi. Momaka ima dovoljno, ne baš u našoj školi, a u proljeće se ljubavi rađaju.

Umor

- Prošli su praznici, a ja sam još uvijek nenaspavana. Prvo me polugodište izmučilo... škola, vježbe, izlasci... Kada ću se uspjeti naspavati?! Možda kad završim školu?

Zaljubljena

* U ovo vrijeme nacionalnog i vjerskog pomirenja, što liči pomalo na nekadašnje bratstvo i jedinstvo, teško ćeš objasniti takvu vezu. Ti se ipak pripremi za svaki slučaj za klanjanje i provjeri gdje je najbliža džamija.

nepristojnosti izjurili iz razreda. Dokaži se u nečemu pozitivnom.

Vino

- U razredu svi misle da sam najveća pijandura, jer sam se prošli vikend napila od vina. Neugodno mi je. Što da radim?

Vinopija

* Znam da ti je neugodno, jer sjedim s tobom u razredu pa, iako više ne smrdiš na alkohol, svi znaju za tvoj porok. Vino nije za pijance.

Delikatna situacija

- Kako da kažem roditeljima da mi je dečko musliman?

Zaljubljena

* Ako dobro znam računati, on ima 22 godine. Nekada se mislio da je idealna razlika između žene i muškarca da je muškarac stariji sedam godina. Danas je sve moguće i obično se kaže da godine nisu važne za ljubav. Ipak, ti kao petnaestogodišnjakinja i on u ovo vrijeme, imate bitno različite poglede na neke važne, životne teme. Ja vjerujem u ljubav.

K

ako da kažem roditeljima da imam dečka starijeg sedam godina?

petnaestogodišnjakinja

Kriza srednjih godina

- Zabrinjava me moj tata. Mislim da je ušao u krizu srednjih godina, jer je, čovjek od 40 godina, kupio Ninja-motor. Zabrinuta kćerka

* Ti si sada u pubertetu, a tata je u krizi srednjih godina. Sve je to prirodno, ako je sve u svoje vrijeme. U životu se nekoliko puta možeš osjećati kao da si u pubertetu, a još više puta si u krizi. Muškarci u srednjim godinama prave veće gluposti, nego što su kupovine nekih ludih motora. Zagli svog tatu i reci da ga voliš.

Zumba plesno ludilo

U jednom satu zumbu zaplesat ćete na četiri temeljna ritma koji su nadahnuti pojednostavljenim verzijama salse, merenga, kumbije i reggaetona, pomiješanim s malo mamba, flamenka i rumbe. A dok poskakujete i vrtite se uz vruće latino ritmove, ne samo

Aerobic

Aerobic je vrsta treninga koja kombinira ritmičke aerobne vježbe s istezanjem i vježbama snage. Cilj aerobicia je povećati snagu, elastičnost i kardiovaskularni kapacitet organizma. U načelu se izvodi grupno, uz glazbu i nazočnost instruktora aerobicika. Tečajevi aerobicica, koji se najčešće održavaju u teretanama i fitness centrima, podijeljeni su prema intenzitetu treninga, tako da se polaznici smještaju u različite grupe s obzirom na njihovu tjelesnu spremnost.

Zumba

Latin inspired fitness dance ili ples koji je zapravo fitness na muziku ali se vježbačima čini da su na najludem partyu. Princip zumbе je jednostavan: doveći se u dobru kondiciju, pritom se dobro zabavi. I to je sve. Nema komplikiranih pokreta i koraka koje se moraju zapamtiti, ne treba vam koordinacija pokreta kao u aerobiku, niti partner bez kojeg ne možete plesati salsu. Najvažnije od svega je što je glazba tako zarazna da jedva primjećujete da vježbate.

Glazba, koraci i koreografija su tri elementa koja zajedno čine Zumba program. Sva tri elementa zasebno nisu jedinstveni ali njihova kombinacija stvara poseban, novi i dinamičan fitness doživljaj!

Glazba

Glazba je najvažniji element. Mora biti energična, stvoriti osjećaj partyja i izazvati strast polaznika!

da se dobro zabavljate nego i radite na zdravlju; oblikujete mišiće tijela, gubite višak kilograma

Top10 pjesama

1. Caipirinha
2. Waka Waka – Shakira
3. Pitbull – I know you want me
4. Boom Boom Pow
5. Gasolina – Daddy Yankee
6. Beyonce – Single Ladies
7. Hips don't Lie – Shakira
8. Let's Get Loud – Jennifer Lopez
9. Spice up Your Life – Spice Girls
10. Telephone – Lady Gaga

koji se jednostavno cijede s vas, usavršavate koordinaciju i stječete novu snagu - a da i ne spominjemo da se osjećate poletno i vedro. U Osijeku posjetite plesne studije: XXL, Centar kulture tijela GEA, ...

U Zumba programu latino i internacionalna glazba sadrži najmanje 70 % od ukupne vrste glazbe na cd-u, tj. 4 osnovna latino ritma: Salsa, Merengue, Cumbia i Reggaeton + internacionalna glazba, dok preostalih 30 % čini glazba koju voditelj sam bira (Orijentalna, Rock, ...). Zumba sat ne smije sadržavati najviše Salsa pjesama ili najviše Reggaeton pjesama, već mnoštvo ritmove i spoj različitih glazbenih stilova.

Koraci

U Zumba programu svaki od 4 osnovna ritma ima 4 osnovna koraka, pa tako u Merengue ritmu postoje specifični koraci: March, Beto Shuffle..., u Salsa ritmu: Salsa Right & Left, Rock Back..., u Cumbia ritmu: Sleepy Leg, Sugar Cane, u Reggaetonu: Destroza, Bounce... Svaki od 4 osnovna koraka ima varijacije ruku, ritma, smjera i fitness varijaciju, a upotreba tih varijacija daje beskonačno mnogo pokreta!

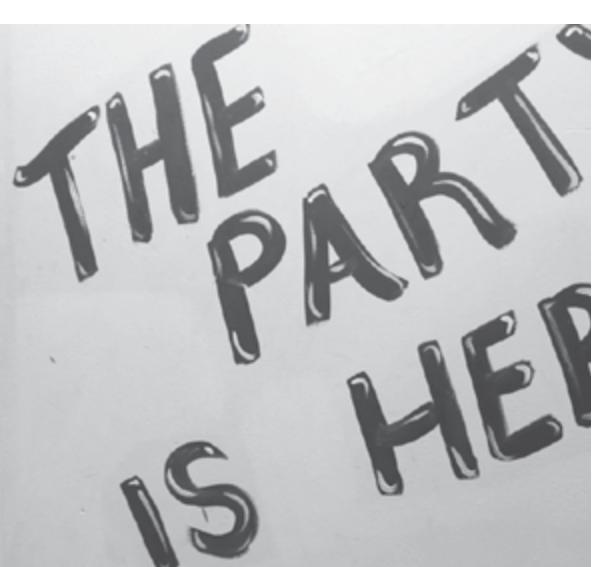
Koreografija

Formula kojom se slaže koreografija temelji se na pjesmi koja diktira korake. Svaka pjesma je podijeljena na odredene dijelove: uvod, stih, refren, pauza, most... (Intro, Verse, Chorus, Bridge...). Za svaki od tih dijelova koristi se drugačiji korak (npr: u uvodu se izvodi March, u stihu se izvodi Beto Shuffle), a kad se ponavlja određeni dio pjesme, koristi se uvijek isti korak (npr: u refrenu se uvijek izvodi Sleepy Leg korak). Svaka pjesma se sastoji od drugačijih dijelova i u svakoj pjesmi se izvode drugačiji koraci.

Oprema

Odjeća se prilagođava uzrastu a najbitniji dio opreme su patike. Evo nekih dobrih patika. Nike (Musique Series, Zoom Sister, Zoom Quick Sister, Shox), Ryka Shoes, Capezio Dance Shoes, Puma Zumba Shoes, Adidas Zumba Shoes, Bloch Dance Shoes, New Balance.

Zumba plesno ludilo koje je već odavno "zarazilo" čitav svijet, munjevitom brzinom ulazi u sve više fitness centara u Hrvatskoj te osvaja hipnotičkim ritmovima i jednostavnim ali zabavnim plesnim pokretima. Ovo je pravo vrijeme da se i vi priključite.

Škola svojim učenicima dijeli Apple iPadove

Visoka djevojačka škola Nanyang iz Singapura potrošila je oko 100.000 dolara za kupnju 150 iPad za 140 učenika i 10 nastavnika. Ovaj projekt omogućava učenicima da se spajaju na internet preko svojih tableta i downloadaju knjige, udžbenike i ostale edukacijske materijale koji su im potrebni u nastavi. Kada će se u hrvatskim školama realizirati ovakvi ili slični projekti?

TEHNIČKE KARAKTERISTIKE APPLE IPADA

Dobro:

- baterija traje 10 sati
- ugrađeni su zvučnik i mikrofon
- imaju odličnu app podršku
- sučelje je nalik na iPhone / iPod Touch
- user-friendly su čitač novina, e-knjiga, časopisa
- podržavaju Wi-Fi
- podržavaju nezavisne dodatne aplikacije
- kvaliteta izrade

Loše:

- nisu podržani fotoaparat i bljeskalica
- GPS nije podržan u potpunosti
- ne može učitati flash videa
- nema USB podršku
- nema mogućnost za rad u multitasking-u
- nema mogućnost Drag and Drop rada s datotekama
- nema čitač SD kartica
- nema HDMI izlaz za spoj na TV

Top 5 Music Playersa

1. Haier America Trainer (Ovaj mali dragulj ima: radio, MP3 reprodukciju, monitor otkucanja srca, pedometar, štopericu i fitness-softver)
2. iPod Nano
3. iPod Shuffle
4. Sandisk Sansa MP3 Player
5. Sony Sports Radio Headphones

Inspirira me sve što vidim oko sebe...

Ako mislite da poezija više nije u modi, grdno se varate, a dobar primjer za to je učenica 1.s2 razreda, Klara Đurinski, koja je izdala već dvije zbirke poezije.

Prve pjesme počela sam pisati u trećem razredu osnovne škole. Pročitala ih je razrednica Zdenka, svidjele su joj se te ih je odlučila poslati na Lidorano.

Inspirira me sve što vidim oko sebe. Svakodnevni život vrlo je zanimljiv i inspirativan, govori mlada pjesnikinja i dodaje:

Nemam neko posebno vrijeme kada pišem.

Andeo

Zvali su me:
andele,
A nisam imala krila.
U džepu sam imala tek praćku
i kutiju mrtvih leptira.

Zvali su me:
andele,
a ja andeo nisam bila...

Imala sam raščupanu kosu,
romobil bez točka i u
tegli malog krokodila.

Zvali su me:
andele,
a ja sam bila kao mala gorila,
skakala s grane na granu
kao da nose me krila...

Prvi put kažem da te volim

Barbara Uršanić, učenica 4.ft razreda, pobijedila je na natječaju *Iglica* za najbolju pjesmu prigodom dana zaljubljenih. Barbara je odlična učenica i svake godine sudjeluje u natjecanju poznavanja hrvatskoga jezika. Isto tako, veliki je fan Formule 1.

Prvi put kažem da te volim...

poput djeteta
u zaigranosti
nježnog svijeta.

Ne znam što je stvarnost. srcem zaljubljenim...
Nisam sigurna
stojim li na tlu.
Zbunjenost zanosna
u srcu...

Cura od pera

Zvali su me: cura od pera,
piskaralo, boem i poeta.

Rekli su mi: probisvjetu,
skitnico, a nisu zapravo
me ni poznavali.

Mene, moje pjesme i
pero što zlata je vrijedno.

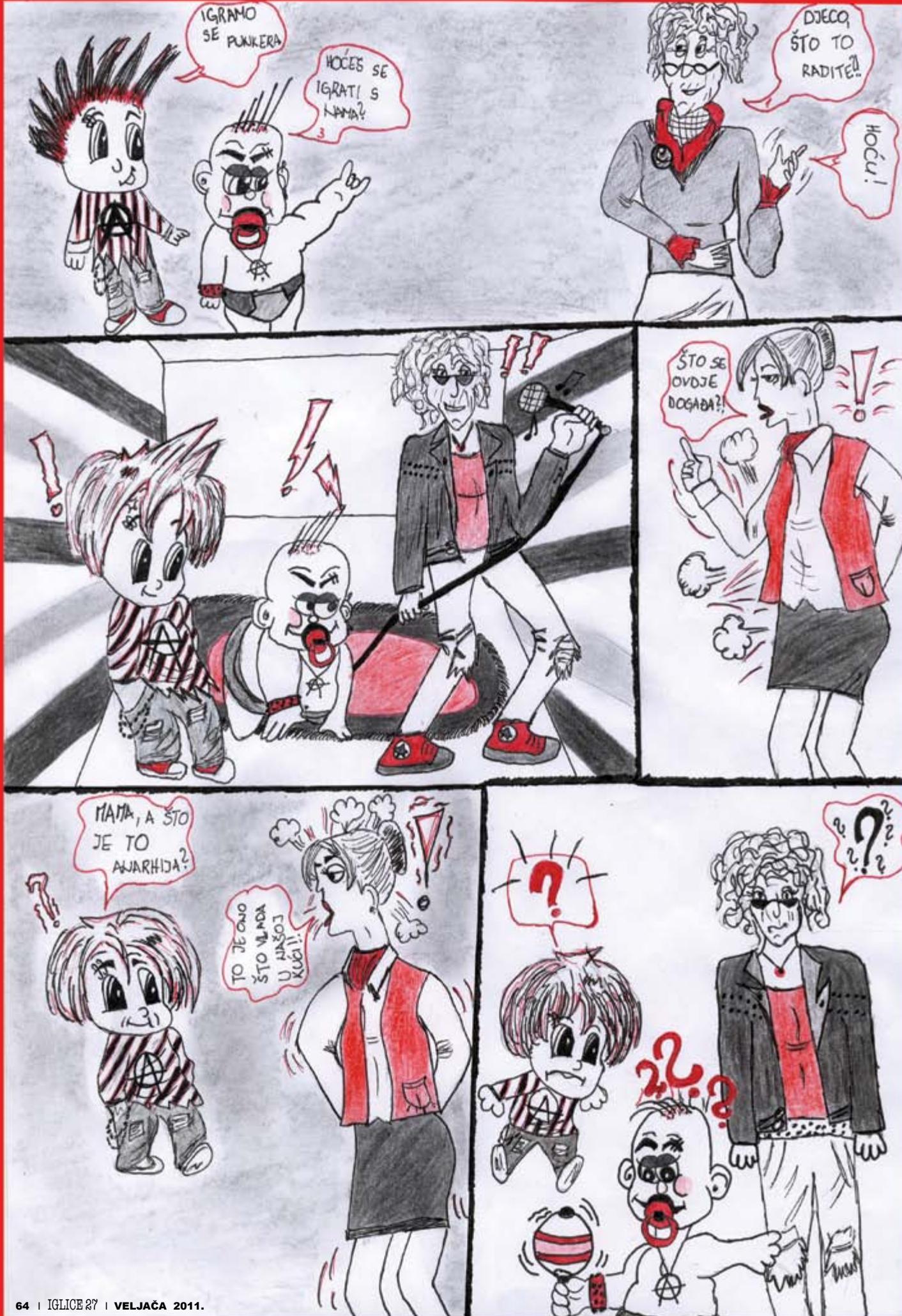
Nisu poznavali moju dušu.
Nisu čuli otkucanje moga srca
što su bogatstva najveća jer
ja sam ptica nebeska koja
svijetom luta, i sita, i gladna pjeva.

Ne, nisu znali da ruža i ljiljan na
livadi cvatu, a moja duša je livada.
Kao mustang divlja i vjetar slobodna
i kao ljubav zanosna i velika.

Možda sam: piskaralo, skitnica,
pjesnik, sirota beskućnica, ali sam
u duši bogata jer duša mi je puna
zlata.

Moje je pero palača, a papir bijeli
carevina, a ja ponosna carica
pjesama svojih vladarica.

test

Kakav si srednjoškolac(ka)?

1. Kako si prihvatio(la) (ne)uspjeh na polugodištu?

- a) polugodište je samo polugodište.....2
- b) profesori su krivi za sve.....1
- c) sa suzama u očima.....0
- d) koliko radim, toliko vrijedim.....5

2. Što je od ovoga najteže priхватiti?

- a) pospremiti svoju sobu.....4
- b) smisliti nešto originalno.....3
- c) biti bez prijatelja u razredu.....5
- d) uključiti se u slobodne aktivnosti.....2

3. Želiš li promijeniti svoj život?

- a) zadovoljno živim.....4
- b) treba se prvo ispisati iz škole.....1
- c) naći osobu i zaljubiti se.....3
- d) trebam promijeniti društvo i navike.....2
- c) puno zanimljivih zbivanja.....4
- d) nove ljubavi, ali.....3
- d) svoje kolege i kolegice.....5

12. Kako gledaš na vjersku toleranciju?

- a) sve treba jednako poštivati.....5
- b) o tome uopće ne razmišjam.....0
- c) ne vjerujem u druge bogove.....2
- d) bogatstvo je u raznolikosti.....4

13. Kolika je tvoja doza agresivnosti?

- a) ne smatram se agresivnom osobom.....5
- b) agresivnost je potvrda moga ega.....1
- c) imam granicu tolerancije.....4
- c) gdje ja prođem, tu trava ne raste.....0

14. Što je za tebe savršen tulum?

- a) dobro se napiti i nešto zbariti.....1
- b) ne uživam na tulumima.....0
- c) ne posvađati se ni s kim.....4
- d) ples i dobra spika.....5

15. Ocjeni se kao ličnost:

- a) imam svoje ja.....5
- b) nemam dovoljno samopoštovanja.....3
- c) kolebljiv(a) sam.....2
- d) imam previsoko mišljenje o sebi.....0

4. Što je za tebe točnost?

- a) ona mi olakšava život.....3
- b) točnost je oblik poštovanja drugih.....4
- c) neugodno sam netočan(na).....2
- d) točnost je moja dobra navika.....5

5. Hrana ti je...

- a) izvor zadovoljstva.....2
- b) napast koja ugrožava liniju.....0
- c) samo nužnost.....4
- d) živim za nju.....1

6. Što je za tebe ljubav?

- a) gubljenje vremena.....0
- b) ništa i nikako bez ljubavi.....4
- c) samo tuga i bol.....2
- d) nemam još to iskustvo.....3

7. Što misliš o ljetovanju s prijateljima?

- a) roditelji mi to ne dozvoljavaju.....0
- b) previše slobode2

**REZULTATI
TESTA**

DO 30 BODOVA:

Još se tražiš kao osoba i pitanje hoće li se ikada naći.

Srednjoškolsko đačko doba je zlatno doba, a ti još živiš u kamenom dobu.

Savjetujemo ti posjet spilji krapinskog pračovjeka, jer on je imao više društvenih osobina nego ti.

Izdrži do kraja, kud puklo da puklo.

OD 30 DO 50 BODOVA:

Ti si zlatna sredina. Ponekad si i podvojena osoba, ali uz pomoć roditelja i prijatelja možeš progledati.

Treba ti društvo u kojem ćeš se ugodno osjećati. Priželjuješ ljubav u kojoj će te cijeniti. Imаш priliku dokazati svoj talent.

Medicinska je zakon zato što si shvatio(la) da u njoj vlada zakon.

OD 50 I VIŠE:

Ti uživaš u srednjoškolskim danima u potpunosti. Znaš da se radom i trudom postižu najbolji rezultati i omiljena si osoba u društvu.

Savjet: postavi si visoke ciljeve i odredi put do uspjeha, jer tebe ne može ništa sputati. Medicinska škola je tvoja velika ljubav.

Od srca zahvali svima koji su vjerovali u tebe.

Hrvatski

Profesorica: *Tko je Vautrin?*
Učenik: *Pisac. Napisao struje, koja još postoji?*
Učenica: *Raznosmjerna!*

Učenik: *Gdje da sjedem?*
Profesorica: *Na stražnjicu, gdje drugdje!*

Profesorica: *Reci umanjenicu riječi trbuš.*
Učenica: *Trbuščić.*

Profesorica: *Prestanite šmrkati pod satom!*

Geografija

Profesorica: *Koji ljudi žive povremeno na Antartici?*
Učenica: *Pingvini.*

Profesorica: *Pustinja Takla Makan u prijevodu znači udeš, ne izadeš.*

Učenica: *Inaša škola je nekad Takla Makan.*

Profesorica: *Gdje se nalazi sunce?*

Učenica: *Na jugu.*

Profesorica: *Ma da, na Jugu 2!*

Računalstvo

Profesor: *Tko ima ono za krećenje?*
Učenik: *Jel' vi trebate korektor?*

Profesor: *Da, naravno, korektor.*

Profesor: *Što je operacijski sustav?*

Učenik: *Sustav za operacije.*

Fizika

Profesor: *Osim istosmjerne struje, koja još postoji?*
Učenica: *Raznosmjerna!*

Profesor: *Što se s tobom dogada?*
Učenika: *Imam fizikalne mučnинe,*

Učenik: *Što sad učimo?*
Profesor: *Slobodni pad.*

Učenik: *Svi ćemo mi slobodno pasti.*

Profesor: *Ajmo malo misliti.*
Učenik: *Jao, to boli!*

Profesor: *Kako se zove uređaj za mjerjenje brzine?*
Učenik: *Štoperica.*

Povijest

Profesorica: *Kolijevka europske civilizacije jest?*
Učenica: *Afrika!*

Profesorica: *Dolazi vrijeme kada želimo osnovati obitelj...*
Učenik: *.....a onda i umrijeti...*

Zdravstvo

Sestra: *Iz vena vam teče tamnoplavkasta krv crvene boje.*

Sestra: *To jedan čovjek ne može, ali zato dvije ruke mogu bez problema!*

U kantini

Učenik: *Teta, molim jedan sendvič, u majonezi s lepinjom!*

Biseri koji se ne zaboravljaju

Roditelji:

- Piješ mi krv na slamku!
- Jedeš mi moje živce!
- Ja te rodila, ja te ubila!
- Kupi kruh ujutro, kada budeš dolazila kući.
- Soba ti izgleda kao da su se majmuni u njoj kefali.
- Pamet u glavu, dupe uza zid!
- Od sada više ne pričam s tobom. Igramo se pantomime.
- Ništa ti više ne govorim, digla sam ruke od tebe.
- Od tvog brbljanja ne mogu ti ništa reći.
- Dobit ćeš džeparac, ali ćeš od njega tanko kakati.
- Kupit će ti alkotest pa mi samo probaj reći da si popila samo jedan bambus.
- U moje vrijeme, u Titovo doba, mi nismo radili ovako.
- Ako te vidim s cigaram u ruci, progušat ćeš ju.
- Ako te promašim, dobit ćeš upalu pluća.
- Još jednom to reci i prošetat će ti sve zube.

Profesori:

- Uf, što danas imam dobar ručak! Krvavi biftek na okrugle kockice.
- Ako ih je četvero u fići, kad udari u stup, pet ih je mrtvih.
- Dobit ćeš aplauz iza uha.
- Ma boli me limun!
- To je protuzabranjeno!
- Ona ima srdačnu manu.
- Ali ja uopće nemam krv u alkoholu!
- Nas troje ćemo porazgovarati u četiri oka.
- Postoji papiga, Camao, koja ugine kad žena prevari muža, ali vi sigurno niste čuli za tu vrstu jer je izumrla.
- To je najljepši dio Slavonije gdje su dvorci obloženi najlonom. (Markovac Našički)
- Prekinite vas dvojica, ako vam dođem, bit će vas trojica!
- Što ti dolje radiš s rukom?

Osmosmjerk

Osmosmjerku sastavila:
Vedrana Vučnovac, 2.s1

P	S	M	A	S	A	Ž	A	T	E
R	A	L	K	O	H	O	L	NJ	P
I	U	R	Č	A	N	S	A	K	R
G	T	R	A	E	U	R	E	A	U
L	Č	N	Z	F	I	J	I	T	V
I	J	A	I	T	I	N	A	A	E
C	G	J	E	L	S	N	T	V	T
E	R	S	P	I	G	U	Č	N	A
I	A	E	C	I	V	A	K	U	R
F	J	I	A	Z	E	T	O	R	P

PRONAĐI RIJEČI:

Parafin
Fasetiranje
Iglice
Lijek
Proteza
Epruveta
Masaža
Rukavice
Gaze
Alkohol
Vata
Gips

RJEŠENJE:

_____,
_____,

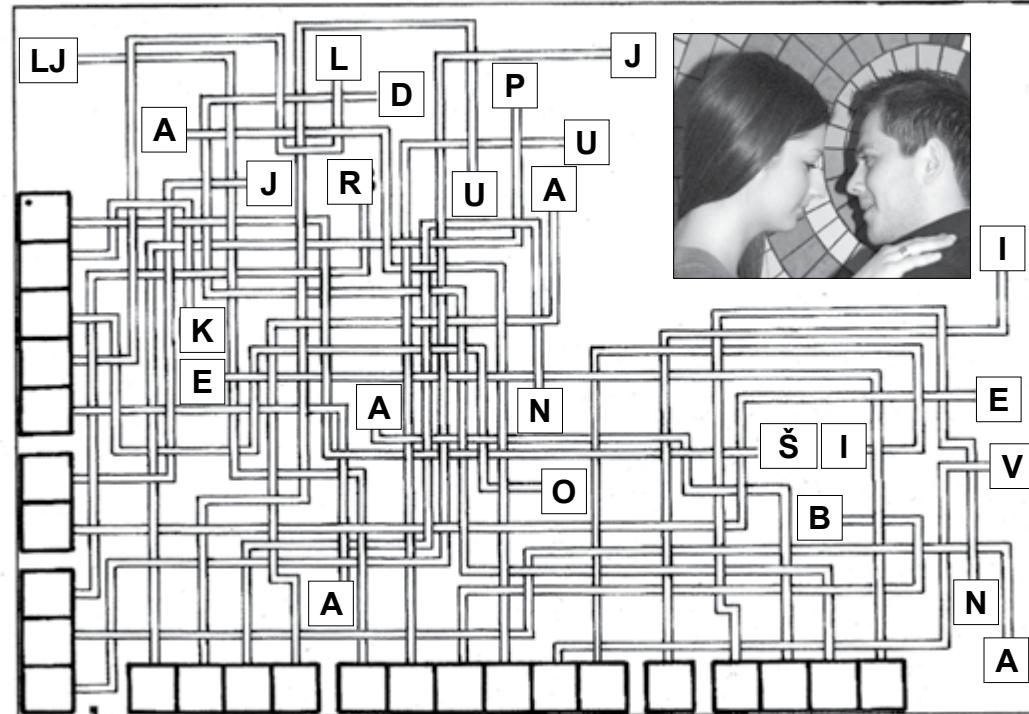

OGLASI

- Mijenjam razred s pogledom na WC za razred s pogledom na tvornicu keksa.
<dobar učenik>
- Prodajem kapu dugih rukava, ili mijenjam za bermude dugih nogavica.
<zima-ljeto>
- Odkrivam navijače Hajduka i Dinama od policijske represije.
<novi zakon>
- Zamjenjujem kuću, udaljenu od centra grada samo pet sati vožnje vlakom za garsonijeru na Zelenom polju.
<cestitar>
- Iznađujem razrednu spužvu za rječnik stranih riječi.
<putnik>
- Iznajmljujem policijskog rotvajlera, treniranog za održavanje discipline hodnicima škole. Obožava učenike.
<jedinstvena ponuda>
- Skidam uroke sa svih ljubavnih problema. Besplatno za učenice Medicinske škole..
<emotivac>
- Tražim dečke slobodne za sve ugrožene cure u mom razredu.
<pravi kolega>
- Povoljno kopiram šalabahtere.
<dušebržnik>
- Za usamljenog profesora, tražim ženu s puno opreme i rezervnim dijelovima
<razočaran u stari auto>

SPOTI

Upiši slova počevši od polja s točkom, dobit ćeš ljubavnu istinu..

ZAŠTO JE NAJLJEPŠE ĐAČKO DOBA?

- ¶ Zato što ima puno malih ljubavnih priča.
- ¶ Zato što počinješ igrati glavnu ulogu.
- ¶ Zato što polažeš spektakularne testove.
- ¶ Zato što imаш priliku pokazati svoj talent.
- ¶ Zato što možeš promovirati svoje mirise.
- ¶ Zato što se osjećaš da si na stazi.
- ¶ Zato što se osjećaš u prostoru.
- ¶ Zato te počinju uvažavati.
- ¶ Zato odrasli vjeruju u tebe.
- ¶ Zato užиваš u prijateljstvu.
- ¶ Zato vjeruješ u sebe.
- ¶ Zato možeš sjediti u prvoj i zadnjoj klupi.
- ¶ Zato se znaš dočekati na noge.
- ¶ Zato znaš da se neke greške mogu popraviti.
- ¶ Zato znaš postavljati pitanja i davati odgovore.
- ¶ Zato znaš dati savjet mlađima.
- ¶ Zato se znaš iskreno zahvaliti.

Poznaješ li temelje kršćanske vjere?

Koliko poznajemo temelje kršćanske vjere iz osobnoga života slušanja vjeronauka i praktičnoga življenja, imate priliku sada provjeriti. Ponuđena pitanja također su i provjera osobne kulture koju smo pozvani izgrađivati.

Jockeri:

- > Roditelji
- > Internet
- > Biblija

1. Koja su četiri evangelista?

- a) Jeremija, Izajja, b) Matej, Marko, Luka,
Ezekijel i Danijel Ivan
c) Abraham, Mojsije, d) Šaul, David,
Izak i Jakov Salomon, Jeroboam

6. Koji je najvažniji blagdan za Židove?

- a) Uskrs b) Božić
c) Pasha d) Bajram

11. Koliko je apostola bilo s Isusom ispod njegovog križa?

- a) 12 b) 11
c) 1 d) 4

2. Koliko zapovijedi imaju kršćani?

- a) 2 b) 7
c) 10 d) 12

7. Kako se zove Bog kršćana?

- a) Isus Krist b) Jahve
c) Presveto Trostvo d) Alah

12. Iz koje riječi proizlazi naziv kršćani?

- a) križ b) Krist
c) krštenje d) kalvarija

3. Koji je najvažniji dan u tjednu kada Židovi slave Boga?

- a) četvrtak b) petak
c) subota d) nedjelja

8. Kako se zove sveti grad Muslimana?

- a) Jeruzalem b) Medina
c) Meka d) Damask

13. Koji je najveći blagdan Blažene Djevice Marije?

- a) Mala Gospa b) Velika Gospa
c) Bezgrešno začeće d) Blagovijest

4. Što znači hebrejsko ime Isus?

- a) Bog je onaj koji ljubi b) Bog je onaj koji spašava
c) Bog je onaj koji ozdravlja d) Bog je onaj koji je milosrdan

9. Za vrijeme kojega cara se rodio Isus?

- a) cara Tiberija b) cara Augusta
c) cara Dioklecijana d) cara Heroda

14. Što znači hebrejska riječ Betlehem?

- a) kuća zabave b) kuća strave
c) kuća kruha d) kuća smijeha

5. Koja je najstarija monoteistička religija?

- a) židovstvo b) kršćanstvo
c) islam d) hinduizam

10. Kako se zove zadnja knjiga Svetoga pisma?

- a) Knjiga Izlaska b) Knjiga Otkrivenja
c) Knjiga Zalaska d) Knjiga Završetka

15. Zašto je Isus rođen u Betlehemu?

- a) jer su u gradu Davidovu živjeli njegovi roditelji
b) jer su Marija i Josip išli u posjet rodbini u grad Davidov
c) jer je bio popis stanovništva, a Josip je bio iz grada Davidova
d) jer su pobegli u grad Davidov od kralja Heroda

VAŠI KONAČNI ODGOVORI:

- 1._____ 6._____ 11._____
2._____ 7._____ 12._____
3._____ 8._____ 13._____
4._____ 9._____ 14._____
5._____ 10._____ 15._____

ANALIZA**1-5 točnih odgovora****Citaj Bibliju!**

Na pravom si putu osobne izgradnje na kojoj moraš intenzivnije raditi. Čitanje Biblije bi ti dobro došlo.

6-10 točnih odgovora**Kvalitetno znanje**

Kvaliteta znanja je na zavidnoj razini. Pred tobom je još dovoljno vremena da postigneš savršenost. Svaki dan odrediti vrijeme za susret s mentalitetom Evangela.

11-15 točnih odgovora**Život i Riječ idu zajedno**

Gotovo savršeno znanje koje jedva čeka da se ukorijeni u svakodnevnicu življenja. Život i Riječ idu zajedno. Samo hrabro naprijed s jasnim ciljem budućnosti i vječnosti.

Mudri odgovori mudrih ljudi na pitanje:

Je li čovjek postao od majmuna?

SOKRAT: Sad znam da ništa ne znam.

Sve je to isto.

PLATON: Nisam siguran da je to dobra ideja.

ARISTOTEL: U prirodi je da majmun želi biti čovjek.

HIPOKRAT: Od majmuna možeš primiti i plavu kuvertu.

DESCARTES: Mislim, dakle postoje i ljudi i majmuni... i majmunice.

DARWIN: Logično je da nakon silaska s drveta netko postane majmun, a netko čovjek.

EINSTEIN: Ovisi o našem raspoloženju, gledajte na to kao da je sve relativno.

TESLA: Golubovi su moja svjetlost, sve je ostalo mrak i magnetska indukcija.

FREUD: Sama činjenica da vas uopće zanima to pitanje, otkriva vašu seksualnost.

CEZAR: Majmun je postao od čovjeka, došao, video i pobijedio.

TITO: Drugovi, zanimljivo pitanje, čuvajte to bratstvo i jedinstvo ko' zjenicu oka!

TUDMAN: Sve su to žuti, crveni i zeleni vragovi. Imamo majmune!

MILOŠEVIC: Niko ne sme s vama da se majmuniše i da vas bije. Osim mene!

MILANOVIĆ: Pa gledajte, mi bi nešto od toga podržali, a nešto ne bismo.

JADRANKA KOSOR: Ja očekujem da je sve u skladu sa zakonom i nema nedodirljivih.

BANDIĆ: Neka svatko radi svoj posao, i majmuni i ljudi.

SANADER: Što me sada gledate? Pa neću ja vama odgovarati na to pitanje!

RAČAN: Pa...gledajte...u interesu je...svih nas da...što prije...riješimo ovaj problem...i....

JOSIPOVIĆ: Pričekajmo još da vidimo što je tu pravednost.

U sljedećem broju pitamo učenike i naše mudre profesore da odgovore na pitanje Kada kome zvonio zvon?

BEZ LOŠIH ISKUSTAVA

U vrijeme pojačanog nasilja, koje je svakodnevno prisutno svuda oko nas, svaka obrazovna ustanova mora osigurati uvjete kako bi se izbjeglo dovođenje učenika u neposrednu opasnost

zbog mogućih incidentnih ponašanja. Da je situacija ozbiljna, pokazuje i činjenica da se razmišlja o uvođenju profesionalne zaštite školskih zgrada. Neke škole su, kao mjeru

prevencije i zaštite, ugradile nadzorne kamere. Bez obzira na koji će način škole organizirati provođenje sigurnosnih mjera, dežurstvo učenika će uvijek imati u tome važnu ulogu.

Gоворимо ли конкретно о problemima dežurstva učenika Medicinske škole, mislim da ih nema. Učenici dežuraju prema rasporedu objavljenom na oglasnoj ploči i mislim da je dežurstvo jedna od obveza koju svi učenici rado odraduju. Neke manje nesporazume, pisanje poruka i crtanje po knjizi dežurstva, rješili smo razgovorom i učenici su shvatili da je to službeni dokument u kojem nema mjesta za osobne impresije i razmišljavanja, rekla nam je voditeljica smjene, profesorica Marija Zdravčević.

- Loših iskustava sa dežurstvom nismo do sada imali. Učenici se pridržavaju rasporeda dežurstava objavljenog na oglasnoj ploči i svjesni su da je dežurstvo važno za sigurnost, kako učenika, tako i škole, govori profesorica Zdravčević.

Sve obveze dežurnih učenika regulirane su Pravilnikom o kućnom redu škole. U članku 27. i 28. navode se sve zadaće dežurnog učenika.

Iz bilježnice za šaranje, kraj dežurnog učenika, može se pročitati dosta toga „umjetničkog“. Tako čitamo: da su primalje zakon, da su Ljubo i Valentina zaljubljeni par. Ima i dužih tekstova kao što je ovaj: Kad uvečer, kad je lito, dođem s mora, upalim klimu neka puše, objesim gače da se suše, pogledam mobitel jel me 'ko zvao, ima li na stolu kruha i jel se u loncu paprika kuha...

ŠTO KAŽU UČENICI O DEŽURSTVU:

Ana Dokoza, 2.s1

- Ne volim biti dežurna, jer gubim sate s nastave i kasnije imam puno toga za prepisivati i često mi ne bude sve jasno. Najčešća obveza dežurnog je upućivanje osoba koje trebaju otići do školskog osoblja. Za vrijeme dežurstva ponekad učim, ako imam uskoro neki važan test ili odgovaranje. Nekada slušam pjesme ili čitam neku zanimljivu knjigu.

Ivana Raković, 2.s2

- Ne volim biti dežurna, jer propustim cijelu nastavu i dosađujem se na hodniku. Ove godine sam dežurala samo jednom i nisam našla na nikakve probleme, osim na dosadu. Dežurstvo provodim slušajući glazbu i učeći zdravstvenu njegu.

Tamara Vladislavljević, 2.p

- Ne volim biti dežurna, zato što je dosadno dežurati sam. Bilo bi bolje da dežura po dvoje učenika. Dosadu ubijam prepisujući ono što je moj razred radio na nastavi i slušam glazbu s mobitela. Jedva čekam da mi taj dan prođe.

Domagoj Vulić, 4.s1

- Jasno da volim biti dežuran, zato što je to najbolje za sve cure u školi. Ne moraju me tražiti po učionicama, nego samo dođu do hola i tamo sam! Dežuram već dvije godine i nikada nisam našao na nikakav problem. Vrijeme provodim u druženju sa školskim osobljem. Ma, dežurstvo vam je super!

Ivan Grgić, 2.s1

- Volim biti dežuran, zato što imam jedan dan odmora od nastave. Nekada je dosadno, ali sluša se glazba i vrijeme prođe. Ipak, sve je to bolje od nastave. Ponekad pomažem školskom osoblju i odvodim posjetitelje do osobe koju trebaju.

Ana-Marija Bradač, 2.s1

- Volim biti dežurna, jer za to vrijeme čitam knjige, za koje inače nemam vremena. Do sada sam bila samo jednom dežurna. Mislim da bi bilo bolje da dežuraju dva učenika, jer bi se tako više izbrbljali.

Tramvajske priče

U tramvajima nikada nije dosadno, uvijek možeš očekivati neku akciju i čuti dobru priču

U Osijeku je tramvaj, treska, simbol grada, simbol civilizacije, simbol Essekerstva... Middle Europe. Dok su se Osječani vozili u tramvajima, ostatak Balkana je ponosno gazio bosim nogama kroz žitko blato. No, to je povijest. U mojim očima, tramvaj je prolazna stanica do škole, grada, prijateljice ili već nekog cilja. Međutim, sada kada razmišljam unatrag, nije sve baš tako crno-bijelo. Evo, pokušat ću plastično secirati jednu prosječnu vožnju tramvajem, linijom 1, od Višnjevca do Zelenog polja.

Mračno je siječansko jutro, na -7°, crvenog nosa i promržlih prstiju, nesigurno se uspinjem stubama u bučno, ali toplo i željno iščekivano prijevozno sredstvo. Naravno, dočekuje me naturnena faca pospanog vozača, koji me hladno bocka riječima: *Alo, mala, imaš li kartu?*

Nevoljko vadim butru iz prepune školske torbe, štancam je i sjedam na toplo plastično sjedalo. Zamislijeno crtan kažiprstom po zamagljenom staklu, vrteći u glavi film prošlostodne vožnje i smješnih iskustava moje klape s kontrolorima, popularnim *kondorima*.

Kondori

U tramvajima nikada nije dosadno, uvijek možeš očekivati neku akciju i čuti dobru priču. Ipak, najdraža zabava su kontrolori. U tramvaj uvijek idemo hrpmice, grupno. S nama je u društvu i jedan *lega*, poprilično širokih ramena, žuljavih ruku, rabarušene kose s pogledom, na kojem bi mu pozavidoio i Prljavi Harry.

Posebno me u tramvajskim pričama fascinira naša teta Trca. Dakle, ta se žena definitivno treba prihvati raspo-

Tramvaj. Prijevozno sredstvo. Simbol grada na Dravi. Mjesto ljubavi... Mogla bih tako nabrajati u nedogled. Sve je to, ali i mnogo, mnogo više. Tramvaj je, naime, mjesto, prostor, sa definitivno, najvećim brojem posjetitelja. Nema utakmice, događaja, koncerta, koji bi imao, makar, približan broj ljudi u odnosu na one koji pohode gradske tramvaje.

laganja državnim financijama. Naime, spomenuta teta Trca, dolazi i po dva sati ranije na posao. Osim razloga akutne nesaneice, dodatni motiv je i cijena noćne vožnje (od ponoći do pet ujutro) od samo dvije kune, a uobičajeno karta košta deset kuna, i tako naša Teta Trca stedi.

Grafiti

Grafiti su remek djela modernih umjetnosti i mudrosti. Divite se ovim antologijskim biserima:

Ako gurnete ruku u čau sumorne kiseline, primijetit ćete da čau nema dno. Lopovi ne kradite! Država ne voli konkurenčiju!, U stvarnosti je realnost totalno drugaćija!, Sve su gljive jestive, ali neke samo jednom, Mišljenje je kao i dupe, ima ga svatko!, Demokracija je kada svatko može reći ono što je mislim!, Luda sam što sam glupa pa uvijek ispadnem blesava!

Butra

Što se tiče naše najpoznatije osječke butre, i tu ima hitova i zanimljivih ideja naših sugrađana, kao na ovom primjeru starije gospođe: *Vozač, vozi li ova butra do bolnice?*

Ili, dvojica učenika stoe, a prvi drži butru u ruci. Drugi mu se obraća: *To ti je, dragi moj, jedina butra koju ćeš držati u rukama!*

Kada se, pak, komentira lektira, obično se učenici iščudavaju *Zašto je Dostojevskom bilo potrebno napisati tako veliku knjigu o ubojstvu samo jedne babe?*

Što se tiče državne mature, maturanti uglavnom imaju komentare i primjedbe, s obveznim rječnikom, koji nije za tisk. No, evo i nekih mudrosti: *Dobili smo pitanja iz matematike kao pripremu i lega, ja nemam pojma nijedan zadatak rješiti. Nemam kinte za instrukcije!*

Mnoge priče još čekaju da budu ispričane, a neke su, nažalost, već zaboravljene. U tramvaju su one uvijek žive i stalno se aktualiziraju, popraćene raznim opijajućim i omamljujućim mirisima.

Zatim se jedan stariji sugrađanin obraća našem učeniku: *Mogu li s ovom butrom kupiti krumpir u Konzumu ili podići novac na bankomat?*

Na stanicu Remiza, gospoda srednjih godina želi izaći van, odjavljuje butru i svečanim tonom glasno obavještava, pred cijelim tramvajem, vozača: *Ja sad izlazim ovdje, tako da znate. Dovidenja!*

Uzlaži konduktor, prilazi dečku i upita ga *gdje ti je butra*, a ovaj mu odgovara: *Moja butra? Nema je u tramvaju, otisla je na čevape!*

O školi i profesorima

O tome se naslušamo svaki dan. To je neiscrpan izvor. Ipak, rijetko možemo čuti koju pozitivnu priču, ali u redakciji se poznaju i takve. Evo jedne:

Jako volim hrvatski jezik, naprsto obožavam tu profesoricu!

A evo i jedan majstorski, učenika iz emše: *Prošli tjedan sam u knjižnici iz kompjutera krišom rastavio računalo i uezio si matičnu ploču. Domaru i knjižničarki trebalo je čak tjedan dana da skontaju u čemu je problem!*

Drugi se opet hvali: *Profesorica nas je pitala zašto smo mi u zadnjoj klupi nemirni i rekla da će izbaciti zadnju klupu van iz razreda. Mi smo prihvatili tu ideju i nemirnu klupu izbacili van kroz prozor. Bio je opći smijeh u razredu.*

Kada se, pak, komentira lektira, obično se učenici iščudavaju *Zašto je Dostojevskom bilo potrebno napisati tako veliku knjigu o ubojstvu samo jedne babe?*

Što se tiče državne mature, maturanti uglavnom imaju komentare i primjedbe, s obveznim rječnikom, koji nije za tisk. No, evo i nekih mudrosti: *Dobili smo pitanja iz matematike kao pripremu i lega, ja nemam pojma nijedan zadatak rješiti. Nemam kinte za instrukcije!*

Putovanje u Tursku s KUD-om iz Bizovca, dolazi u vrijeme nove turske invazije, jasno, ovoga puta vidljive s TV ekrana.

Magični duh Orijenta

Put, dug 1250 kilometara, neće biti problem, jer se svi veselimo upoznavanju s velikom zanimljivom zemljom. Zanima nas u kojoj

Nakon dvadesetosatnog, nadasve zanimljivog putovanja, na kojem smo ponovno otkrili poznatu srpsku gostoljubivost, kojoj se do prije petnaestak godina nikako nismo mogli nadati, došli smo u europsku Bugarsku. Načudili smo se, jer nismo mogli očekivati da još postoje čučavci u jednoj europskoj zemlji.

Stigli smo na obalu Mramornog mora, u Buyukcekmec, gradić od "jedva" dva milijuna stanovnika, desetak kilometara od petnaestmiljinskog Istanbula. Eto kolika je ta Turska, 70 milijuna stanovnika.

DOBRODOŠLICA

Odmah po dolasku, uvjerili smo se, a što je i potvrđeno u svih deset dana boravka, u sličnost s našim slavenskim mentalitetom. Način na koji smo dočekani i ugošćeni, odgovara

mjeri postoji još sličnosti i veza s našim običajima, kulturom, jezikom, a posebice s tamburaškom glazbom, s obzirom na gotovo petstoljetni

li se umilili kakvoj snaši i pogledavaju dimi li se iz odžaka, kako ne bi mogla reći da nije kod kuće. Kad ih poganja kakav ljutiti avlijaner,

boravak Otomanskog carstva na ovim našim slavenskim ravnicama.

Pa i dan danas, tamburaši tamburaju avlijom ne bi

oni ili potrče preko čuprije u neko sigurno dvorište ili kroz pendžer u snašinu sobu. Njoj će se sigurno svidjeti pjesma tamburaša.

Putopis

šareno razigrano, nikako kičasto.

Dominiraju ružičasto-crvenkasto-svetlucave nijanse.

S pendžera hotela pruža se prekrasan pogled na Mramorno more i na nepregledno dugu, lijepo uređenu pješčanu plažu, čiji nam je luksuz, poput dva ogromna bazena s pročišćenom morskom vodom, bio po cijeli dan na raspolaganju.

No, unatoč toploj dobrodošlici i želji domaćina da nam ugode u svakom pogledu, teško nam je na želudac pala njihova gastronomска ponuda čudne mješavine jogurta, kebab-a i sarme. Tijekom prva dva, tri dana boravka, pod pritiskom manje više blažih oblika dijareje, gotovo smo priglili domaći običaj podapiranja stražnjica. Srećom, čaj (çay) se tamо piye u izobilju, a moramo priznati, da im je kava (kahve) izvrsna.

Turci vole tradicionalnu pjesmu i rado nose svoje nošnje, u to smo se uvjerili u svakodnevnim nastupima na različitim lokalitetima, pred uvijek velikim brojem gledatelja. Vole zvuk naše tamburice, koja, unatoč uvriježenom mišljenju, nije autohton slavenski instrument, nego su to gajde.

Tambura nam je došla upravo iz Turske, zajedno s otomanskim osvajačima. Doduše, ne u ovakovom obliku u kakvom je danas, jer kad su naši stari naučili kako baratati žičanim instrumentima, inovativni kakvi jesmo, naučili smo ih sami izraditi. Ima ih raznih veličina i oblika. Iako su nam Turci donijeli znanje izrade i sviranja žičanih instrumenata,

Istanbul je smješten na dva kontinenta, istodobno mode-

mi smo ih promijenili, prilagodili sebi, udahnuli im slavensku dušu i način sviranja doveli do razine virtuoznosti, što u današnjoj Turskoj nema. Ipak, oni prepoznavaju izvorni melos.

ISTANBUL

Gostoljubivi domaćini, ponajprije naš vodič Ruža, Makedonka rodom iz Prizrena, vrijedni mladić Mert Eker i simpatične, uvijek na raspolaganju, djevojke Alev Balkan i Merve Oruc, pripremili su nam brojne zanimljive sadržaje. Oduševila nas je vožnja brodom Bosporom do Male Azije. Od kulturno-povjesnih znamenitosti, najviše nam se sudio stari most, simbol grada Buyukcekmec, koji preko morske uvale spaja dvije obale, a izgrađen je još davne 1566. godine. Posjet Istanbulu je stvarno nezaboravan doživljaj.

Tambura nam je došla upravo iz Turske, zajedno s otomanskim osvajačima. Doduše, ne u ovakovom obliku u kakvom je danas, jer kad su naši stari naučili kako baratati žičanim instrumentima, inovativni kakvi jesmo, naučili smo ih sami izraditi. Ima ih raznih veličina i oblika. Iako su nam Turci donijeli znanje izrade i sviranja žičanih instrumenata,

ran i tradicionalan. Očarava pogled na Bospor i predivan viseći most. Istanbul je europski grad kulture za 2010. godinu. Uzbudljiva mješavina i spoj Istoka i Zapada, odgovara turističkom sloganu: Dobrodošli u najinspirativniji grad na svijetu.

U Istanbulu turisti najčešće

obilaze poznate građevine, kao što su Aja Sofija, izgrađena od bijelog bračkog mramora, Plava džamija i sultanova palača Topkapi.

Jednako nezaboravan doživljaj je i posjet Velikom bazaru, najpoznatijoj od mnogih istanbulskih tržnica, uspostavljenoj ubrzo nakon otomanskog osvajanja Carigrada, 1453. godine. Prema riječima naših vodiča, u početku se sastojala od tržnice robova dovedenih iz ratnih pohoda te od brojnih hanova, nekadašnjih karavansaraja, u kojima su se trgovci sa Puta svile mogli odmoriti i prodavati svoju robu. Danas turisti uživaju u žamoru, mirisima egzotičnih začina, zvu-

Mene, pak, više od susreta s tom neodlučnom crnkom, veleli ponovni susret s tom velikom orijentalnom zemljom, punom običaja iz bogate povijesti i zanimljivih ljudi.

S radošću isčekujem maturalno putovanje, naravno u Tursku!

Kako sam počela pisati roman

Dragi moj dnevniče i budući čitatelji, pokušat ću napisati roman. Moj prvi roman. Možda će biti samo pokušaj pa ako upadnem u neke zamke, imajte razumijevanja. Uostalom, i Zoranićev roman Planine, tek je pokušaj prvog hrvatskog romana. Znam li uopće pisati roman?

Subota, 15. svibnja 2010.

Dosadno je. Napokon dugo očekivani vikend. Jedva sam čekala da dođem kući iz Osijeka, a sada mi je dosadno.

Na klupi u parku sjedim. Gledam dvije mlade majke. Igraju se s malom djecom, dečakom i devojčicom.

Tek nekoliko godina starije od mene, a imaju djecu. Nisam o tome nikada razmišljala, čak sam ravnodušna, ali shvaćam kolika je njihova odgovornost. Divim im se, iako sam daleko od tog života. Kao i većina mojih vršnjaka.

Danas sam uzela neku staru, nepotrebnu, bilježnicu. Pisat ću u njoj svoj dnevnik.

Noć je. Nesanica, prečesta u zadnje vrijeme. Kada već ne mogu zaspasti, pišem.

Riječi jednostavno poteknu kao voda na izvoru. Hoće li ikada biti rijeka?

Obožavam vrijeme za pisanje, ali čini se da mi nestaje vremena.

Kakav je to čovjek koji nema vremena?

Nedjelja, 16. svibnja 2010.

Nije teško početi, važno je ne gubiti konce. Autor je sam, ali treba mi barem mala pomoć.

Najbolja prijateljica Martina, valjda će mi

U prvom razredu, na nastavi književnosti, naučili smo iz teorije kako nastaje roman, no... je li to dovoljno?

Svjesna sam da je za roman potrebno veliko iskustvo i strpljenje.

Pisanje je avantura likova i događaja.

Kako zapravo napisati roman o mladima?

Od početka postoji ideja, misao vodilja.

Ispričat ću vam kako je roman nastao, a dio romana pročitajte na stranicama Iglica.

održavati.

Predlažu mi naslov za roman, a ja o tome još nisam razmišljala.

Suzana predlaže naslov Tko je kriv.

Ja ću ipak naslov ostaviti za kraj, jer takve stvari treba ostaviti za kraj pa čak kad se radi i o običnoj pjesmici.

Poeziju sam pisala u sedmom razredu, rado se sjećam. Profesorica je pjesme slala na natjecanje, ali to je danas nešto drugo. Proza je nešto drugo.

Subota, 29. svibnja 2010.

pomoći, ili dati neki pametan savjet. Već pola sata kod Martine.

Iako mi se njezine ideje za nastavak romana čine suicidne, ipak se potvrđuje da je to ona. Puna dramatike. Ona bi mogla pisati drame ili, još bolje, tragedije, svi na kraju mrtvi kao kod Shakespearea.

Utorak, 18. svibnja 2010.

Razmišljam.

Danima nisam napisala ni slova. U domskoj učionici malo nešto šaram.

Odgajateljica Tihana došla je iznenada. Spremam bilježnicu kao ono počet ću učiti nešto, ali ni to mi se neda.

Tajim. Ona ništa ne zna o tome da pišem roman.

Suzana i Valentina znaju, došle su vidjeti što sam dosada napisala. Čitaju roman od početka. Sviđa im se. Zainteresirane su za nastavak. Ovako što još nisam doživjela, ne mogu vjerovati.

Petak, 25. svibnja 2010.

Sjedim u Suzaninoj i Valentininoj sobi. Dok pišem, zamjećujem da sve sobe u domu nisu iste. Njihova soba je puno veća od moje. Nas je troje, a njih je zato pet. Ali uredne su obje sobe, jer ih takvima moramo

održavati.

Predlažu mi naslov za roman, a ja o tome još nisam razmišljala.

Suzana predlaže naslov Tko je kriv.

Ja ću ipak naslov ostaviti za kraj, jer takve stvari treba ostaviti za kraj pa čak kad se radi i o običnoj pjesmici.

Poeziju sam pisala u sedmom razredu, rado se sjećam. Profesorica je pjesme slala na natjecanje, ali to je danas nešto drugo. Proza je nešto drugo.

Subota, 29. svibnja 2010.

U selu su svatovi. Kada živite u malom mjestu, poput moga, svatovi su veliki događaj. Ljudi se tog dana osjećaju i ponašaju svečano.

Slavonski svatovi dignu cijelo selo. Svi uživaju u taktu tamburice i pjesama koje odjekuju iz Vatrogasnog doma. Zanimljivi su ljudi.

Jedna žena nagnula se na ogradu i promatra svatove. Ima predivnu plavu haljinu. A ograda je hrđava, uprljat će haljinu.

Gledam kuma, mlad čovjek.

Čudno je kako neke male sitnice znaju razbuktati maštu.

Osjećam se zaneseno.

Do kuće prati me smijeh, veselje i glazba. Iskreno, mislim da ću večeras dosta pisati.

Srijeda, 2. lipnja 2010.

Iz školske zadaće, putopisa, dobila sam dovoljan. A zadnju zadaću nisam ni pisala.

Nakon izvjesnog vremena, samo je rekao: „Idi u knjižnicu i uzmi roman Zabranjeno područje, gimnazijalca Dražena Stojčića. On je to napisao kad je bio tvojih godina, ali bilo je dosta primjedaba, s obzirom da je pravim imenom spominjao svoje vršnjake i neke njihove intimne događaje.“

Htjela bih vam još samo reći, dragi čitatelji, da od najavljenog letenja perja, nitko u razredu nije ostao očeruran.

Četvrtak, 3. lipnja 2010.

Čitam roman kojeg sam, po preporuci, podigla u knjižnici. Lakoćom je sve sročeno. Lagano se uživljavam u likove i shvaćam ih. Pokušavam usporediti sve sa svojim bilješkama. Profesor je jednom rekao da u umjetnosti nema krađe. Nisam o tome ni razmišljala. Imam svoje ideje. Držim konce cijele priče. Lagano nadovezujem radnju na nove događaje. Mislim da ću ga jednoga dana moći i dovršiti. Napisala sam već nekoliko poglavlja, 70 stranica.

I vi dragi čitatelji.

Srijeda, 31. srpnja 2010.

Ljetne dane posvećujem svojim prijateljima, ali red bi bio da nastavim s pisanjem. Trudim se ne zapostaviti priču. Izlazak i društvo mi ipak prevagne. U glavi smišljam daljnju radnju i jedva čekam da sve zapšem.

Život nije priča iz bajke.

Četvrtak, 12. kolovoza 2010.

Pišem na kuhinjskom stolu, noću, jer onda u kuhinji nema nikoga.

Nemam svoju sobu. Sestra blizanka mora spavati s roditeljima u sobi.

Mogla bih pisati i na tavanu, samo da je uređen.

Svesna sam da se ne moram žuriti, pogotovo što sam dobila nove naputke od profesora: „Zaustavi se mjestimice na detaljima. Nemoj se izgubiti u radnji.“ Nije mi oběćao promociju knjige, a i ovako se moji pogledi u mnogo čemu razlikuju. Završit ću ga bez obzira na vrijednost. Čitat će ga moje prijateljice.

I vi dragi čitatelji.

Prvo poglavlje: Slama

Vrijeme leti prebrzo. Polako, sve ono što sam do jučer smatrala sadašnjosti, nestaje. Prolazi.

Uvijek, nakon mise, s najboljom prijateljicom raspravljam, uvijek imamo neku temu. Danas nije bilo tako. Išla sam sama. Razmišlja, kako uistinu, malo ljudi misli i vjeruje u ono što naizgled izgleda tako. Lutam ulicom i vlastitim mislima. Proljeće je sve oživjelo, već se čuje pjev ptica. Zelena simfonija odjeva čitav park. Obožavam prirodu. Sve je oživjelo, sve osim mene. Pokraj mene prolaze samo uspomene, sjećanja, ali i nove žudnje i nadanja.

Ivana se ubrzo našla iza mene, čujem je kako čavrila sa svojim novim društвом kao da me ne poznaće. Shvaćam, možda sa pretjeranim emocijama, da ljudi jednostavno dolaze i odlaze iz tvoga života. Kod svakoga je to tako. Mislim da to ipak ne vrijedi za prijatelje. Još jedan krug po mom malom mjestu. Ne mogu to nazvati šetnjom, jer me bole noge. Sve me ipak odvlači od pomisli da krenem kući.

Nedjelja. Kod kuće, kao i uvijek nedjeljom, vlada općи kaos. Ja najviše šizim na onog malog balavca od moga brata, koji, kao po običaju, cijelu kuću pretvara u svoju igraonicu. Dobre sam zatvorila vrata svoje sobe.

- Majo, Majo, dođi na ručak, dok je još toplo, dovikuje mama.

- Nisam raspoložena, nemam snage. Ne dajem joj nikakav odgovor.

Pojačavam glazbu i očekujem novi poziv mame. Najbolje je to što moja mama uvijek nekako prepoznaće moje raspoloženje i s oprezom me želi ohrabriti i oraspoložiti. Glazbu sam toliko pojačala da nisam ni čula kada je došla u sobu i sjela na krevet kraj mene. Lagano me zagrlila. Nikada ne traži objašnjenje i za razlog mojeg ponašanja. Ta me podrška uvijek oraspoloži. Uzvratila sam joj poljupcem. Prihvatiš je moju dobrotu.

U sobu je ušao i tata, noseći u rukama našeg malog Luku. Došao mi je s idejom da danas odemo zajedno na nogometnu utakmicu. Druženje, najčešće s vatrogascima, njemu je omiljena nedjeljna zabava. Ako ćemo iskreno, i nama, djevojkama, to je prilika za nova druženja. Na utakmicu ne idem samo radi nogometu. Tamo je uvijek netko koga mi djevojke iščekujemo. Tamo se najlakše zabavimo i ubijemo do sadno vrijeme.

Rado sam otisla na ručak, mama se doista potrudila.

Na putu prema igralištu, tata mi je pojasnio da je danas završna utakmica i da večeras igrači, nakon utakmice, pripremaju feštu. Zašto mi to sve govori?

Shvatila sam da će odgovor morati sama zatražiti. Odgovor se traži od mene, ali znam što se od mene očekuje. Tata je tražio da pomognem u posluživanju starijima. To znači otrplike kao u svatovima, nosite piće, hranu...

Tko je kriv

(prema istinitom događaju, imena promijenjena)

Naši nogometari, ne znam je li ih tako uopće možemo zvati, pobijedili su tu večer. Zapravo, ponovo su prvi. Oni to shvaćaju kao zezanciju, a na kraju sve prođe relativno brzo i dobro.

Nije mi bilo teško izigravati neku konobaricu. Običala sam tati da će to napraviti. Nije lako biti žensko u muškom svijetu. Dobacuju i fučkaju za tobom i oni za koje to nikad ne bi ni pomislila. Sve one gluposti što dečki, pitaj boga zašto rade, jednostavno me ne izludju. Nashaćala sam se i govorila i izjava ponosa za budućnost naših nogometara.

Tata me zagrlio, zapravo, više utješio, jer je bio da sam već umorna. Iskreno, nije djevoljav baš najtrjezije, jer me već počeo davati nekom od svojih, već po stoti puta, ispričanih priča. Rekao je: „Nikada se ne osjećaj ponijeno, zbog bilo čega, digni glavu, jer je čitava budućnost pred tobom.“

Zapravo, nisam baš sigurna što bi sve ovo trebalo značiti. Barem ne ovaj drugi dio „digni glavu, jer još je čitava budućnost pred tobom“. Samo sam dignula glavu i shvatila da još ne trebam glumiti sluškinju, sada već dobro pijanim igračima. Odšutjela sam na brojne pijane komentare i, sve više, nepovezane izjave. Stvarno ne razumjem pijane ljude. Da ih shvatiš, jednostavno i ti moraš biti pijan. To sam večeras i htjela učiniti. I sama sam počela piti.

Večera se bližila kraju pa se moje polupijano stanje nije toliko vidjelo, mene je smetalo sve više. Ne mogu vjerovati što sama sebi radim. Zabava mi se činila sve zanimljivijom. Čak su došli neki svirači. Više me počela zanimati boca, nego ples. Jedno zvuči, ali to je tako. Našla sam novog prijatelja. Vidjela sam moje prijateljice kako ne izgledaju najtrjezije. Zabavljale su se i činilo se da radimo po običaju, kad malo popijemo, neke gluposti. Ni ova noć neće biti drukčija od drugih. Uživam u muškom društvu, kao i svaka druga djevojka.

Zezamo se i nestaju neka sjećanja i počinje zastoj pamćenja. Osjećam, počinje mrkla tama.

Probudila sam se u nekoj staroj, napola urušenoj, kućerini. Jutro je. Vidim, ležim na nekoj staroj slami, polugola. Pokraj mene leži jedan dečko. Znam, to je neki Davor iz naše nogometne momčadi. Prestrašno, ali iskreno, s tim dečkom nikada, stvarno nikada, nisam bila nešto posebno dobra. Znali smo se mi, ali sve je bio samo pozanstvo iz prolaza. Ja sam za njega klinka sa 16 godina, a on je momak, koji već ima 21 godinu. No, sada smo tu gdje jesmo. Alkohol nas je doveo u ovakvo

stanje. Navukla sam na sebe odjeću i sjela na neki pokidan, prašnjava, drveni prag. Ion se počeo buditi. Uplašila sam se njegove reakcije. U očima sam mu vidjela čudenje, nevjericu, ali se nasmiješio. Razbio je ovu nepodnošljivu strepnu u meni. Zapravo, sebe je uveravao da će sve biti u redu, ali svejedno je i meni lagnulo.

Danas je ponedjeljak. U školi sam već odavno već trebala biti, a i danas imam ispit iz engleskog. Moji će me ubiti kad im sada dođem kući. Na mobitel me nisu mogli zvati, jer je prazna baterija. Davor se ustao, pogledao me i lagano izlazio iz kuće. Stajao je vani na zraku i gledao u nebo. Kao da traži neki odgovor što se ove noći dogodilo. Mene ništa nije morao pitati. Samo sam rekla:

- Znam što očekuješ, ali to što ti sada tražiš od mene, ja ti ne mogu dati.
Ne znam što još uvijek radim ovđe.

Bilo bi najbolje ovu večer nikome ne spominjati i, možda, zaboraviti i ono malo čega se sjećamo. Ipk, sjećala sam se onoga što mu nisam rekla, a to su riječi njegovog prijatelja: *Uzmi je, viđi da ti se nisi.*

Davor je otisao. Još sam neko vrijeme sjedila na pragu ove famozno srušene kuće. Zapamtila sam samo njegov komentare i, sve više, nepovezane izjave. Stvarno ne razumjem pijane ljude. Da ih shvatiš, jednostavno i ti moraš biti pijan. To sam večeras i htjela učiniti. I sama sam počela piti.

Prokleti me sve bacu u očaj, osjećam sve više tugu. Nisam više ni u što sigurna.

Drugo poglavlje: Pljuskovi

Sjela sam pred kućna vrata. Ni sama ne znam koga sam čekala. Mama me sva začudena upitala:

- Majo pa što radiš ovđe? Ti si već davno trebala biti u školi!

Pogledala sam ju i promrmljala:

- Što sad hoćeš od mene?

Još mi samo ona fali, mislila sam u sebi. Na neka takva slična pitanja, uvijek puknem od bijesa. Mrzim sve ono što radim u ovom glupavom svijetu. Oh, mrzim se. Jednostavno, kada živiš u svijetu poput ovog, nekima treba zabraniti živjeti. Iskreno, to bi sada trebala biti ja. Pa ne mogu joj valjda ispričati ovaj neslavni dogadjaj s Davorom?

Znam da će me ubiti jednom, kada sazna za to. Znam da će i taj dan doći u našoj maloj sredini. U njoj se najmanja glupost brzo prećue i dugo prepričava.

Željela bih otići na kavu, to me uvijek oraspoloži. Brinula me tatina reakcija i kako će preživjeti kada danas sazna da nisam bila u školi. A ako tek sazna da

vora, ne znam što će biti.

Nazvala sam Ivanu. Razgovor s njom nije me nimalo iznenadio. Nakon što sam joj objasnila situaciju, naravno, nisam joj ništa izravno rekla, samo je prezirno frknula i pristala da odemo na kavu. Sjedile smo u našem kafiću. Tihom sam prva prozborila:

- U zadnje vrijeme bojam se svojih gluposti, na što je Ivana dodala:

- Mislim da me više nemaš čime iznenaditi pa reci mi, onda što češkaš?

- Znaš, ovo mi nije lako priznati. Mislim da nećeš moći vjerovati kada ti ovo kažeš...ne mogu ti to reći. To nisam rekla nikome, ali ti si mi najbolja prijateljica. Nadam se da ćeš me ti uspijeti nekako razumjeti.

Ivana me gledala. Izgledala je nekako strpljivo i ja sam se ohrabrigala.

- Napila sam se i jutros nisam išla u školu, a noć sam provela s nekim dečkom.

Nisam je toliko šokirala, nije eksplodirala pa i ona stalno radi gluposti. Problem je samo kako će to privhatiti roditelji. Oni su staromodni i kod njih još uvijek vlađa ono: ništa prije braka. Koma su.

- Znam što očekuješ, ali to što ti sada tražiš od mene, ja ti ne mogu dati.
Ne znam što još uvijek radim ovđe.

Bilo bi najbolje ovu večer nikome ne spominjati i, možda, zaboraviti i ono malo čega se sjećamo. Ipk, sjećala sam se onoga što mu nisam rekla, a to su riječi njegovog prijatelja: *Uzmi je, viđi da ti se nisi.*

Davor je otisao. Još sam neko vrijeme sjedila na pragu ove famozno srušene kuće. Zapamtila sam samo njegov komentare i, sve više, nepovezane izjave. Stvarno ne razumjem pijane ljude. Da ih shvatiš, jednostavno i ti moraš biti pijan. To sam večeras i htjela učiniti. I sama sam počela piti.

Prokleti me sve bacu u očaj, osjećam sve više tugu. Nisam više ni u što sigurna.

Treće poglavlje: Krivnja

Prokleta kiša. Znam da me Davor ne voli. Znam da se samo poigrao sa mnom. Mogla bih se zaljubiti u njega, to nije tako teško.

Mrzim ga. Prezirem. Ne želim ga vidjeti.

Mama me napala zbog ocjena. Saznala je da sam postala odsutna u školi, da sam nezainteresirana za nastavu. Pitala me je li neki dečko djeluje na mene. Nisam htjela njega uvući u krivnju. Iskoristio me, igra se sa mnom i ne znam kime on to mene smatra?

Ivana mi je rekla da sam joj postala dosadna i da se više ne želi družiti sa mnom.

Roditeljima ništa ne govorim. Bojam ih se. Volum ih, ali njihovi me stavovi živciraju. Brat me živciraju, danas mi se popiško u krilo. Rekla sam mu da mi se više ne približava. Mrzim klince. Cijele dane se samo deru, skaču i vrište. Nadam se da nikada neću imati dijete!

Mislim da sam se razboljela. Osjećam

mučninu. Povraćala sam nekoliko puta. Rekla sam mami, a ona je samo odmahnula rukom. Kaže da je to viroza i da ne izmišljam previše. Nema vremena sa mnom ići doktoru, ići će samo, kako kaže, ako dobijem simptome ozbiljnije svinjske gripe.

Danas me sve smeta. Nemam se kome jadati. Ne komuniciram s prijateljima. Previše mi je ušlo u naviku biti sama u sobi. Plačem, jer ne želim više živjeti. Ne ovako, kada moj svijet propada i ruši se. Ne mogu više.

Ivana me mrzi. Znam i zašto. Već neko vrijeme gleda Davora, a ja sam se prvom prilikom bacila na njega. Znam, za nju sam kriva.

Ništa ne mogu spavati. Sjedim na rubu kreveta, umotana u platu i deku. Dugo sam se jučer igrala s bratom. Pričala sam mnoge slike iz djetinjstva. Obožava sjećanja iz djetinjstva.

Dutor je svanulo iznenada. Mama je mislila da sam učila cijelu noć. Pohvalila me, Luka će zaspasti, ali on to nije imao u svojoj ideji. Namjerno sam išla kraj poznatog kafića. Davor je sjedio sa svojim društвom i ti kreteni počeli su dobavljati i zviždati. Koja ironija.

Mislim da sam da cu poludjeti. Marko je naželobrazniji. Zaustavio me:

- Gle male! Kavku to igru igras? Mislim li da ćemo mi samo mirno gledati kako ti upropastavaš našega prijatelja? Varaš se.

Zamolila sam ga da me pusti na miru, ne želim od njega odgovor na pitanje što ja to radim Davoru.

Marko je sam doviknuo:

- Nije lijepo biti vječno svetička!

Luka je počeo plakati.

Četvrto poglavlje: Mučnina

Mučnina mi ne prolazi. Bojam se da se nešto pokupila one hirovite noći. Svi moji misle da želim glumiti bolest kako ne bih moralu u školu.

Hvala bogu da je kraj godine blizu pa će i taj teror uskoro završiti.

Noć je. Obožavam gledati zvijezde. Divim se njihovom sjaju. Ni večeras me nisu iznevjerile. Sjajne, tople. Čine se tako blizu, a zapravo su tako daleko.

Davora nisam vidjela dva tjedna. Otkako ga nema na utakmicama, kao da i ne postoje. Želim ga vidjeti, iako ga možda mrzim.

On je samo sitna riba u čitavom oceanu zlobnih ljudi. Svi njegovi prijatelji, već su odavno upućeni u sva zbijanja. Svaki njihov pogled osjećam na svojoj koži i sve to ostavlja dubok trag na mene. Postala sam list na vjetru. Lelujam sama i čekam sljedeće odredište.

- Majo, dolazi dolje!, prolamio se očev glas.

Sjela sam odmah dolje i očekivala paljbu. Tek što sam sjela, počeo je:

- Čemu sve to, ne razumijem. Bolje ti je da se prestaneš zezati.

S njim je bio neki čovjek, tatin daljnji rodak. I on je počeo:

- Dijete, moras učiti. Ovim ponašanjem nećeš ništa postići.

Znam da nije završio ni četiri razreda osnovne škole, ali sam ga slušala skrušeno. Odjurila sam u sobu. U njoj me kaže mama. Zagrlila me kao nekada. Pitala me:

- Jesmo li mi tebe zanemarili?

Brat je zagrlio mamu, koja mu je povratila stvari. Nisam spremna za

ponovno sam pronašla put do maminog srca. Nadam se da shvaća moju šutnju.

Petog poglavlje: Igračke

Šaroliko i zanimljivo

Prije zaključenja lista, saznajemo i najnovije rezultate s gradskog Lidrana 2011. Koji je i ove godine održan u Školi za tekstil, dizajn i primijenjene umjetnosti u Osijeku.

Medicinska škola se move godine natjecala u više kategorija.

Novinari su se predstavili samostalnim novinarskim radovima. Adriana Loki iz 2.p razreda s viješću o otvaranju izložbe školskih listova. Karlo Cvetković iz 3.s2, čitao je putopis *Magični duh Orijenta*. Nakon kritika i pohvala, prosudba je ipak procijenila da novinarski radovi ne idu dalje na županijsku razinu. Školski list *Iglice* ide izravno na županijsku razinu.

Mentori novinarima su profesori Dragutin Podraza i Tihana Lubina.

Puno uspješnija bila je radijska družina, pod mentorstvom profesorice Marine

Adriana Loki

Svake godine sve je manji interes za nastupe učenika i mentora. Posebno se to odnosi na broj škola, koje prijavljuju nastupe.

Pilj Tomić. Snimili su izuzetno zanimljivu radijsku emisiju *Rijeka od zlata*. U njoj se govori o mlađoj pjesnikinji, Klari Đurinski, koja ima već dvije objavljene zbirke poezije. Urednica i voditeljica, Martina Tutić iz 1.s1 i tonski snimatelj Marinela Pilj iz 1.f, slušale su samo pozitivne kritike pa se vesele županijskom susretu u Našicama. Ne kriju ni nadanja da će emisija otići i na državnu razinu.

Uspješna je bila, sada već poznata, filmska družina Almodovarci, koja je pod mentorstvom profesorice Đurđice Radić, snimila film *Boba*. Više o filmu možete saznati iz ovog broja *Iglice*.

lica. Pomlađenu filmsku ekipu, činili su snimatelj Srđan Važić iz 4.s3 razreda, montažer Doroteja Blagus iz 3.f i novinarka Dora Penić iz 3.f. I filmaši priželjkuju prolaz na županijskoj razini i državni susret.

U večernjim satima, na improviziranoj pozornici, više nalik pisti za *catwalk*, vidjeli smo i slušali 18

dramsko-scenskih izraza. Za našu školu pojedinačno su nastupili, pod mentorstvom profesorice Vesne Kasač, nove učeničke snage. Maja Uremović iz 1.s2 razreda recitirala je pjesmu Irene Vrkljan *Vrijeme ljubavi*, a autorica ovih redaka, Klara Đurinski iz 1.s2, govorila je

Potom smo gledali skupne nastupe u dramsko-scenskom izrazu, od kojih smo zamijetili posebnu izvedbu učenika Graditeljsko-geodetske škole. U petnaestom inutnom nastupu, izveli su kombinaciju pantomime i kazališta sjena, prema noveli Edgara A. Poa *Crni mačak*.

Lidrano je prepoznatljiv događaj. Vrijeme jakih emocija i nezaboravnih usidrenih uspomena. U školi za tekstil i dizajn vidjeli smo da umjetnost preživjava i u najgorim prostorima. Stariji Lidranovci vide u krizu Lidrana, ili kako je to danas popularno reći, ili neku vrstu recesije. Iz godine u godinu pojavljuju iste škole predvođene, još uvijek, motiviranim mentorima.

Medicinska škola je i ove godine postigla velik uspjeh, ali smo i naučili da ne treba preuvečavati sebe.

- *Ovo je iskustvo još jedna motivacija za nove amaterske malenkosti, ali dogodine, rekao nam je najiskusniji Lidranovac, profesor Dragutin Podraza.*

FOTO:
<TEA O, 2.z + SONY ALFA 200>
OBRADA:
<MILLER + CS5 HDR TONING>

**"Zubićvile" iz 2.z u edukativnoj akciji
"Tko se boji zubara još!"**

TRG ANTE S. OSIJEK, 25. RUJNA 2010.

PRIJATELJI PUTUJU ZAJEDNO!

ZAGREB, 12. STUDENI, 2010.

FOTO BY <MILLER + E1+ CS5 + HDR>

HDR FOTOGRAFIJA JE FOTOGRAFIJA SA NEREALNO DOBRIM SVJETLOM (HIGH DYNAMIC RANGE) IIMA VELIKI DINAMICKI RASPOV.

U sljedećem broju:

- Vjerovali ili ne
- Fantazistica među slikarima (Ana Ilić)
- Iz hrvatskog ratnog Dekamerona (Podraza)
- Roditeljska pusa
- Priča iz 1001 noći
- Slobodan ulaz
- Kreativna grozničica